உலக மொழிகளில் தமிழ்க் கூறுகள்

மாநாட்டு மலர் 1995

விலை ரூ. 60.00

வெளிநாட்டு விலை

U.S. டாலர் 15.

ONFERENCE SOUVENIR
1995

உலக மொழிகளில் தமிழ்க் கூறுகள்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையுடன் பன்னாட்டு மொழி மையம் இணைந்து நடத்திய

மாநாட்டு மலர்

(27, 28 மே 1995 சென்னை)

மலர்க் குழுவினர்

சாத்தூர் சேகரன்	முனைவர் பொன் கோதண்டராமன்
இரா. முத்துக்குமாரசாமி	சொ. பாசுகரன்
இராமநாதன்	முனைவர் மலையமான்
ஊ. ஜெயராமன்	சுதாமலர்

பன்னாட்டு மொழிமையம்

பதிவு எண் 85/94 (இன்டர்நேஷனல் லிங்குஸ்டிக் சென்டர்)
2ஏ, சுப்புராய நகர் 4 ஆம் தெரு,
கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024.

புரவலர்கள்

அருட்செல்வர்
டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள்
மேன்மைமிகு ஏ.சி. முத்தையா "
" டாக்டர் மருதப்பிள்ளை "
" டாக்டர் வி.ஜி. சந்தோசம் "
" எம்.ஜி. முத்து "
" வாசன் "
" டத்தோ சாமிவேலு மலேசியா"
" கல்யாணசுந்தரம் "
" டாக்டர் இராசாமணி (மதுரை)"
" ஸ்ரீனிவாசன் "

ஆலோசகர்கள்

முனைவர் வி.ஐ. சுப்ரமணியம் (திருவனந்தபுரம்)
" பொற்கோ (சென்னை)
" ஆர். இ. ஆஷர் (எடின்பரோ)
" ஜான்மார் (இலண்டன்)
" ஜி.கே. மேனன் (லைடன்)
" செம்பருத்தி (உட்ரக்ட், ஹாலந்து)
" தாமோதரன் (ஐடல்பர்க், ஜெர்மனி)
" இஸ்ரயேல் (மதுரை)
" மெய்யப்பன் (மணிவாசகர்)
" பத்மநாபன் (ஹம்பர்க், ஜெர்மனி)
" ஜெயப்பிரகாஷ் (இலண்டன்)
" ஹங் பாக்ஸ் (மிக்சிகன், யு.எஸ்.ஏ)
" ஜி. இராமச்சந்திரனார் (மண்ணிவாக்கம், சென்னை)
முனைவர் அருணபாரதி (காசி)
"திண்ணப்பன் (சிங்கப்பூர்)
"மகாலிங்கம் (கௌகாத்தி)
"திலகவதி (மலேசியா)
"அன்பன் (தார்வார்)
"குழந்தைசாமி (சென்னை)
"அகத்தியலிங்கம் (அண்ணாமலை நகர்)

உறுப்பினர்கள்

இரா. முத்துக்குமாரசாமி எம்.ஏ. தலைவர்
சாத்தூர் சேகரன் செயலர்
சொ. பாசுகரன் பி.காம். பொருளாளர்
டாக்டர் பஞ்சாட்சரம் எம்.ஏ. உறுப்பினர்
டாக்டர் திருமலை நடராசன் பி.ஓ.எல் '
முனைவர் மலையமான் '
இராமநாதன் எம்.ஏ.பி.எல் '
ஊ. ஜெயராமன் '
மணிமாறன் பி.காம். '

ஆதரவாளர்கள்

முனைவர் இரா. மதிவாணன்
திருவாளர் மா.சு சம்பந்தம்
" தண்டபாணி, பொறியாளர்
" கு. வெங்கடாஜலம்
" பார்த்தசாரதி
" ஸ்டுடன்ஸ் ஜெராக்ஸ் அருணாசலம்
" (ரியூனியன்) குமாரசாமி

உலக மொழிகளும் குமரிக்கண்டமும்

அருட்செல்வர், டாக்டர். நா. மகாலிங்கம்

மக்களின் தோற்றமே முதலில் குமரிக்கண்டத்தில்தான் ஏற்பட்டு இருக்கவேண்டும். அந்த மக்கள்தான் கடல்கோள் முதலிய இயற்கைச் சூழல் காரணமாக உலகம் முழுவதும் பரவி இருக்கவேண்டும்.

இந்தக் கோட்பாடு இன்று உலகத்தில் இருக்கும் மனித இயல் ஆய்வர்கள் எல்லாராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த வரலாற்று உண்மையை லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் மனித இயல் ஆய்வாளராக இருக்கும் டாக்டர் ஜான்மார் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்.

உலகத்தில் இருக்கும் மனித ஆய்வாளர்கள் எல்லாரும் குமரிக் கண்ட கோட்பாட்டுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆய்ந்து வருகிறார்கள் என்று டாக்டர் ஜான்மார் வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்.

இதற்கு உரிய ஆதாரங்களில் தலையாக உள்ளது இன்று மொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வுதான்.

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்கிறது புறநானூறு.

உலக மக்கள் எல்லாரும் உறவினர்கள்; அவர்களுக்கு உலகத்தில் இருக்கும் எல்லா ஊர்களும் சொந்த ஊர்கள்தான்.

இந்த உறவும் உரிமையும் எப்படித் தோன்றின?

இப்போது உலகத்தில் இருக்கும் மக்கள் எல்லாருக்கும் முன்னோர்கள் குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றியவர்கள். அவர்கள்தான் உலகம் முழுவதும் பரவி இருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படை உண்மையை 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கணியன் பூங்குன்றன் என்ற முதுபெரும் தமிழ் அறிஞர் சொல்லி இருக்கிறார்.

ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த திருமூலரும் "ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்" என்பதை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்.

ஒன்றே குலம் என்றால் மனித குலம் முழுவதும் குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றிய தமிழரின் குலமே என்றுதான் பொருள்.

குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றிய மக்கள் வழிபட்டதும் ஒரே தெய்வமாகிய ஜோதிதான்; அதாவது ஒளிதான்.

இந்த உண்மையை சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றிய வள்ளலார், 'ஒளி ஒன்றே அண்ட பகிர் அண்டம்' என்றுதான் சொல்லி இருக்கிறார்.

சாதி, மதம், சமயம் மொழி முதலிய பேதங்கள் குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து சென்றவர்கள் தக்க தொடர்பு இல்லாமல் தனித்தனியே உருவாக்கிக் கொள்ளும் சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் வாழும் நிலங்களின் தட்பவெப்ப வேறுபாட்டால் ஏற்பட்டதுதான் நிறவேறுபாடு.

'எல்லாரும் ஓர்குலம்', என்று நம் காலத்தில் வாழ்ந்த பாரதியும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்.

குமரிக்கன்ட வரலாற்றைப் பற்றி தகுந்த ஆதாரங்களுடன் மக்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்பினேன்.

இந்தத் துறையில் ஏற்கனவே ஒரளவு ஆய்வு செய்து கொண்டு வரும் சாத்தூர் சேகரனைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

அவர் 200–க்கு மேற்பட்ட உலக மொழிகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்து இருப்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன்.

எனவே, சாத்தூர் சேகரனை கள ஆய்வு செய்வதற்காக உலகத்தில் பல்வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

அவர் பல மொழிகளைப் பேசும் மக்களைச் சந்தித்தார். அவர்கள் பேசும் பேச்சையும், சொல்லும் விஷயங்கபையும் ஒலிப்பதிவு செய்து கொண்டு வந்தார்.

அதில் இருந்து பல புதிய செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

ஆஸ்திரேலியர், ஆப்பிரிக்கர், அமெரிக்க நாட்டில் இருக்கும் சிவப்பு இந்தியர்கள் முதலியவர்கள் பேசும் மொழிகளுக்கு எழுத்துக்கள் இன்று வரையில் இல்லை.

அவர்கள் குமரிக்கண்டத்தில் 50 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட கடல் கோள்காலத்திலும் – 30 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட கடல் கோள்காலத்திலும் குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் குடி ஏறியவர்கள்.

அவர்கள் தாங்கள் பேசும் மொழிகளுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுப்பதற்கு இடம் தர மறுக்கிறார்கள்.

காரணம், தாங்கள் பேசும் மொழியின் ஒலி இன்பம் மாறிவிடுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள்.

அத்துடன் தாங்கள் பேசும் மொழி தங்கள் முன்னோர்கள் பேசியமொழி, அந்த மொழிக்கும் எழுத்து இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

பொதுவாக, குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றிய மக்களில் இருந்து எல்லா மக்களுக்குமே ஆரம்ப காலத்தில் பேசிய மொழிக்கு எழுத்துக்கள் இல்லை என்பது வரலாறு.

நாகரிக வளர்ச்சியில் எழுத்துக்கள் ஒலி எழுத்துக்களையும், சித்திர எழுத்துக்களையும், உருவ எழுத்துக்களையும் கொண்டு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

உருவ எழுத்துக்கள் பல வடிவங்களில் அவ்வப்போது மாற்றம் பெற்று வளர்ந்து இருக்கின்றன.

இந்த அடிப்படை உண்மையைக் கல்வெட்டுக்களின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

தமிழில் இருக்கும் 'க' என்ற எழுத்தின் பழைய உருவம் '+' ஆகும். இப்படியே பல எழுத்துக்களும் உருவ வேறுபாட்டுடன் வளர்ந்து இப்போது இருக்கும் உருவங்களைப் பெற்று இருக்கின்றன.

குமரிக்கண்டத்தில் சித்திர எழுத்துக்கள் வழக்கில் இருந்த காலத்தில் குமரிக்கண்டத்தில் இருந்து சீன நாட்டில் குதயேறியவர்கள் சீன மக்கள்.

அவர்கள் இப்போதும் சித்திர எழுத்துக்களையே பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். ஏறக்குறைய 10 ஆயிரம் ஆண்டுகளாகச் சீன மக்கள் சித்திர எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

சமீப காலத்தில் சீன அரசு சித்திர எழுத்துக்களில் சில கோடுகளை மட்டும் குறைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் சீன மக்கள் உலகம் முழுவதும் பரவத் தொடங்கிய பிறகு தங்கள் மொழியை ரோமன் எழுத்துக்களில் எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

தமிழ் மக்கள் பிற்காலத்தில் வணிகத்திற்காகவும் சைவ சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவும், புத்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகவும் முதல் நூற்றாண்டு முதல் கிழக்காசிய நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தனர்.

அந்தக் காலக் கட்டத்தில் ஜப்பானிய எழுத்துக்களையும். சொற்களையும் முறைப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஜப்பானிய எழுத்து சீன சித்திர எழுத்தில் இருந்து சிறிது வேறுபட்ட சித்திர எழுத்துகளே ஆகும்.

அந்த சித்திரக்களைத்தான் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வணிகத்தையும் சமயங்களைப் பரப்புவதற்காகச் சென்ற அறிஞர் பெருமக்கள் ஜப்பானிய சித்திர எழுத்துக்களை எளிமைப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ் மொழியைப்போல அகர, ஆகார ஒலிப்பு முறையை ஜப்பானிய மொழிக்கு வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்மக்கள் கொரியாவிற்குச் சென்று குடியேறினார்கள். அப்போது கொரியாவில் சித்திர எழுத்துக்கள்தான் வழக்கத்தில் இருந்தன.

கொரிய மன்னர்கள், கொரிய நாட்டு அறிஞர் பெருமக்களின் உதவியைக் கொண்டு சித்திர எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக தமிழில் இருந்த வட்ட எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தும்படிச் செய்தார்கள்.

பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவுக்கு மேற்கில் இருக்கும் எகிப்திலும், மொராக்கோ முதலிய வடக்கு ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் சென்று குடியேறினார்கள்.

அந்தக் காலத்தின் எழுத்துக்கள் ஒரளவு சித்திர எழுத்தையும் வட்ட எழுத்துக்களையும் கலந்து எழுதப்பட்டன.

இவற்றில் ஒலி எழுத்துக்களின் ஆற்றல் குறைந்து இருந்தது.

அவற்றைத் திருத்தி சிந்துவெளி எழுத்து முறைகளைத் தமிழ் மக்கள் பரப்பினார்கள்.

இதில் இருந்துதான் உச்சரிப்பு அடிப்படையில் பிராமி எழுத்து முறை தோன்றி இந்தியா முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது.

ஓலையில் எழுதுவதற்கு வசதியாக வட்டெழுத்து முறை முதலில் உருவானது.

இந்தியாவின் மேற்குப் பகுதியில் குமரிக்கண்ட மக்கள் குடியேறினார்கள். அவர்கள் குடியேறிய பகுதியில் அந்தக் காலத்தில் எழுதுவதற்கு வசதியான ஓலை கிடைக்கவில்லை.

இதனால் களிமண்ணைப் பலகை போல் செய்து அதில் எழுதினார்கள்.

இடது பக்கத்தில் தொடங்கி வலது பக்கத்தை நோக்கி எழுதும் எழுத்து முறை மாறியது.

நீண்ட மூங்கில் போன்ற குச்சிகளைக் கொண்டு வலது பக்கத்தில் தொடங்கி இடது பக்கமாக எழுதினார்கள். இது அவர்கள் களிமண் பலகையில் எழுதுவதற்கு வசதியாக இருந்தது.

இப்படி எழுதியதால் தமிழ் வட்ட எழுத்து முறை சிதைந்துவிட்டது.

இவ்வாறு சிதைந்த முறையில் உருவான தமிழ் எழுத்துக்களின் முறையைக் கொண்டுதான், – ஹீப்ரு அரபி, ஈராக், பெர்ஷியன், உருது முதலிய எழுத்துக்கள் உருவாகின.

சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற சிந்துவெளி மாநாட்டு மலரில் தமிழ் வட்ட எழுத்தைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதி இருந்தேன். அதில் இப்போது தமிழில் எழுதப்படும் 'ப' என்ற எழுத்து வட்டெழுத்தில் இருந்து எப்படி மாறி இன்றைய உருவத்தைப் பெற்றது என்பதைப் படம் போட்டே விளக்கி இருந்தேன்.

அதைப்போல எழுத்து வடிவங்களை உலகத்தில் பரப்பியவர்கள் பினிசியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

இது வரலாற்றுக்குப் பொருந்தாத தவறான செய்தி ஆகும்.

உலக மொழி வரலாற்றை முறைப்படித் தெரிந்தவர்களால் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

தமிழ் வணிகர்களுக்குத்தான் பினிசியர்கள் என்று பெயர்.

மத்திய தரைக்கடல் பகுதியில் தமிழ் வணிகர்கள் சென்று குடி ஏறினார்கள்.

தங்கள் எழுத்து முறையையும் பரப்பினார்கள்.

அவர்களை, பினிஷியர்கள் என்று அழைத்தார்கள்.

எனவே பினிஷியர்கள் பச்சைத் தமிழர்கள் ஆவார்கள். உலகில் எழுத்தைப் பரப்புவதில் முன்னோடிகளாக விளங்கியவர்களும் தமிழ் மக்கள்தான் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

எண்ணுக்கு 1 முதல் 0 வரை உள்ள பத்து இலக்கங்களையும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 – உருவாக்கியவர்களும் தமிழர்கள்.

இந்த எண்களை ஐரோப்பாவில் அதிகமாகப் பரப்பியவர்கள் அரபியர்கள். அதனால் அடிப்படை வரலாறு தெரியாதவர்கள் எண்களின் இலக்கங்களை உருவாக்கியவர்கள் அரபியர்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

தமிழில் 10 என்ற எண்ணை எழுதும்போது '10' என்று எழுதுகிறோம். இதில் ஒன்றும் சைபரும் சேர்ந்து அமைத்து இருப்பதைக் காணலாம்.

10 என்ற தமிழ் எழுத்துதான் 10 என்று பிரித்து எழுதுகிறோம்.

இப்போது வணிகத்துக்காக பல நாடுகளுக்கச் செல்லும் தமிழ் மக்களுக்கும், அந்தக் காலத்து வணித்துக்காகச் சென்ற தமிழர்களுக்கும் மிகப் பெரிய வேறுபாடுகள் இருந்தன.

"திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்ற வாக்கு வந்ததே தமிழ் மக்கள் வாணிப வரலாறு என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கோவலனின் தந்தையின் பெயர் மாசாத்துவன் என்று இளங்கோ அடிகள் சொல்லி இருக்கிறார்.

'மாசாத்து' என்றால் மிகப்பெரிய வணிகர் என்று பெயர்.

தமிழ் நாட்டு வணிகர்கள் கடல் வழியாகப் பிற நாடுகளுக்குச் சென்றார்கள்.

ஒரு நாட்டில் கிடைக்கும் பொருளை இன்னொரு நாட்டில் விற்பார்கள். ஏராளமான செல்வங்களைத் திரட்டி தங்கள் கப்பல்களுக்கு உள்ளேயே பாதுகாப்பாக எடுத்துச் செல்வார்கள்.

தமிழ் வணிகர்கள் பல குழுக்களாகப் பிரிந்து பல வகையான வணிகத்தை நடத்தி வந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு குழுவின் கப்பல்களுக்கு என்று தனித்தனி கொடிகள் உண்டு.

தங்கள் கப்பல்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத் தங்கள் கப்பல்களில் பெரிய கப்பல் படைகளையும் அமைத்து இருந்தார்கள்.

தமிழ் எழுத்துக்களில் இருக்கும் 'வ' என்ற எழுத்து ஒலி குஜராத் மொழியிலும், வங்காள மொழியிலும் இப்போது 'ப' என்ற ஒலிப்பாக வழங்கி வருகிறது.

வங்காளத்தை அவர்கள் பங்காள என்றுதான் எழுதுகிறார்கள்.

வணிகன் என்ற சொல்தான் 'பனியா' என்று குஜராத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

'பனியா' என்ற சொல்லே 'பினியா' என்றும் திரிந்து வழங்கி வருவதும் உண்டு.

பனியா என்ற சொல்லில் இருந்து வந்ததுதான் பினிஷியர் என்பது.

குமரிக்கண்ட மக்கள் பேசிய மொழி தமிழ்தான்.

குமரிக்கண்ட தமிழுக்கும் இப்போது நாம் பேசும் தமிழுக்கும் சில வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

பெயர்ச் சொல்லிலும், வினைச் சொல்லிலும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

திணை, பால், எண், இடம் என்ற இந்த நான்கு இலக்கங்களின் முடிவுகளும் ஒரே விதமாகக் காணப்படுகின்றன.

அரிய சொற்கள் சில காணப்படுவது இயல்பே ஆகும்.

அப்பா என்று நாம் சொல்லுகின்ற தமிழை குமரிக்கண்டத் தமிழர் 'அத்தா' என்று வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

அத்தன் என்றும் அப்பன் என்றும் சொல்லும்போது 'ன்' என்ற சொல் முடிவு உயிர்திணை, ஆண்பால், படர்க்கை என்பதை உணர்த்தும்.

நான், நீ, அவன், என்ற சொற்கள், நாம், நீர் அவர் என்று பன்மை எண்ணைப் பெருக்குகின்றன.

நான் வந்தேன், நாம் வந்தோம், நீ வந்தாய், நீர் வந்நீர், அவன் வந்தான், அவர் வந்தார் என்று இலக்கண முடிவுகள் காணப்படுகின்றன.

இவற்றை எல்லாம் இன்று நன்கு கற்ற சான்றோர் பேச்சிலும், செய்யுளிலும் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

ஒரு பக்கத்தில் முதல் பாடலை அப்பா என்று தொடங்கியவர், அடுத்த செய்யுளை அத்தா என்றே தொடங்கிப் பாடி இருக்கிறார் வள்ளலார்.

குமரிக்கண்ட தமிழ் ஒன்பது என்ற எண்ணைத் தொண்டு என்று வழங்கி இருக்கிறது.

தொண்டு என்பதற்கு வேறுபொருள் இருந்தாலும் தொண்டு என்பதை ஒன்பது என்ற பொருளில் சங்கத் தமிழ் இலக்கியங்கள் அரிதாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றன.

எனவே இலக்கியங்களில், நாம் இப்போது பேசும் தமிழும், குமரிக்கண்டத் தமிழும் கலந்தே வருகின்றன.

இதுபோன்று குமரிக்கண்ட தமிழையும் நாம் இப்போது பேசிக் கொண்டு இருக்கிற தமிழையும் உணர்த்துகிற ஏராளமான புதிய ஆய்வினைச் சாத்தூர் சேகரன் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.

குமரிக்கண்டத் தமிழ்ச் சொற்கள் இன்றைய உலகமொழிகள் எல்லாவற்றிலும் நூற்றுக்கணக்கில் காணப்படுகின்றன.

கோ என்ற தமிழ்ச் சொல் பசு பொருளில் உலகத்தில் பேசப்படும் பெரிய மொழிகளில் ஏறக்குறைய 60 மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

அப்பா என்ற சொல் நாம் உபயோகப்படுத்தும் பொருளிலேயே 180 மொழிகளில் காணப்படுகின்றன.

அம்மா என்ற சொல் உலகமொழிகளில் உள்ள 200 பெரிய மொழிகளில் வழக்கில் இருக்கிறது.

அன்னை என்ற சொல் தாய் என்ற பொருளிலேயே 80 மொழிகளில் வழங்கி வருகிறது.

சேய் என்ற சொல் குழந்தை என்ற பொருளிலேயே 50 மொழிகளில் வழங்கப்படுகிறது.

தமிழில் இருக்கும் அல்ல, இல்லை என்ற எதிர்மறைச் சொற்கள் 400–க்கும் மேற்பட்ட உலகமொழிகளில் வழக்கில் இருக்கின்றன.

உலக மொழிகள் எல்லாம் தமிழ் இலக்கணத்தையே தங்கள் மொழிகளுக்கு சூழ்நிலைக்கு ஏற்பப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

தமிழில் உள்ள திணை (ஒழுக்கம்) மற்ற மொழிகளில் காணப்படவில்லை. அதுபோன்ற இன்னும் சில தமிழ் இலக்கணப்பகுதிகளைச் சேர்த்தால் உலக மொழிகள் தமிழில் இருந்தே தோன்றியவை என்பதை நிரூபித்துக் காட்டலாம்.

ஆண்பாலைக் குறிக்கும் காரி என்ற சொல்லுடன் கை என்ற விகுதியைச் சேர்த்தால் காரிகை என்று பெண்ணைக் குறிக்கும்.

பால் + அன் = பாலன். பால் குடிக்கும் குழந்தை என்று வரும்.

இதையே பாலகன் என்று வழங்குவதும் உண்டு.

உலக மொழிகள் தமிழில் இருந்துதான் தோன்றி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஆராய்வதற்கு குமரிக்கண்டத்தின் தமிழ்ச் சொற்கள் உதவுகின்றன என்பதைப் பல உதாரணங்களுடன் விளக்கிக் காட்டுகிறார் சாத்தூர் சேகரன்.

நாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள குமரிக்கண்டத்தின் தமிழ் ஆராய்ச்சி உலக மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது.

இப்போது இந்த குமரிக்கண்ட தமிழ் ஆராய்ச்சி அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

உலக மௌழி ஆய்வாளர்களால் விரைவாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

உலக மொழிகளில் இருக்கும் தமிழ் சொற்களைச் நீக்கிவிட்டால் எந்த மொழியும் தனித்து இயங்க முடியாது என்பதை சாத்தூர் சேகரன் ஆதாரங்களுடன் விளக்கி இருக்கிறார்.

தமிழுக்கு இது ஓர் மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்று நம்புகிறோம்.

தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கு நாம் செய்யவேண்டிய பங்கை நாம் செய்து இருக்கவேண்டும். போதிய அளவில் செய்யவில்லை.

தமிழ்த் துறையைச் சேர்ந்த அறிஞர் எல்லாரும் இந்தப் பணியில் ஈடுபடுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

இதனால் உலகத்தில் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞானக் கலைகள் எல்லாவற்றையும் தமிழில் கொண்டுவந்து சேர்க்க முடியும்.

தமிழ் மொழி உலகமொழிகளுக்கு நிகராகவும், வழி காட்டியாகவும் விளங்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

வானம் அளந்தது அனைத்தும் அளந்திடும்

வண்மொழி வாழியவே.

– பாரதியார்.

A Comparative study of Dravidian and Japanese*

(The Velar plosive k)

Dr. Pon. KOTHANDARAMAN

Robert caldwell in his monumental work entitled 'A Comparative Grammar of the Dravadian or South Indian Family of Languages' has suggested family relationship between Dravidian and Japanese Languages.[1] The first edition of the above said work appeared in the year 1856. No serious work was undertaken on this line until late 70s of this century. Dr. Susumu Ohno of Gakushuin University published his 'Sound correspondences between Tamil and Japanese' in the year 1980. This work has been a source for a series of research papers in Tamil-Japanese studies. The aim of the paper is to examine K in Japanese and in Dravidian languages with a view to reconstruct the protoform.

The initial k -:

1. Ta.kan., a joint of bamboo' Ja.kan-ame, 'rivet of a fan'.

   DEDR. 1160. Ma.Kan., Ko, kan, To. Kan, ka. kan, Tu. Kannu, Te.kanu, kol.gana, NK.Khan, Go, gana, Kur. Xann,Br.Xan.

Tamil and Japanese show voiceless plosive k at the initial position. All south Dravidian languages have the reflex k. In the central Dravidian Kolami and Gondi show g-while the North Dravidian Kurukh and Brahui show x-. Most of the scholars like Burrow and Emeneau are of the opinion that the initial plosive in the P.Dr. was only voiceless. The resons for the development of voiced reflex in some languages such as Kolami and Gondi are not clear at present.The P. Dr. *K>X in Brahui and Kurukh when followed by any vowel other than i and in some cases u. The P.Dr.k has remained as k in other languages. The Japanese language also shows k in the initial position. The protoform may be reconstructed as kan. The nasals*n and *n have merged into n in Japanese.

Let us examine a few more instances where we have initial k.

---

*Revised version of the paper presented in Eighth International Conference-Seminar on Tamil Studies Thanjavur, Tamil Nadu, India 1st-5th January, 1995.

2. Ta.Kavvu, 'ro bite eagerly'. Ja.kab-uru.

DEDR. 1222, Ta.kavvu, kappu, Ma. Kavvuka, kappuka, ka. Kapa, kaba, kod, kabb-, Tu.kappuni, Te.Kamuc, Pe.Kap,Mand. kap, kui, kappa, kui, kappa, kuvi, kap, kur, Xappna.

The initial phoneme agree in all instances-except the last one. As already stated the P.Dr. *k has changed into x when not followed by i or u. The Japanese and Kannada languages show kab. The p. Dr.*v represents a correspondence in which Japanese and Kannada have b. The protoform kav-seems to alternate with kam/kap- The protoform * kav has developed into kab - in Japanese.

3. Ta. kal 'Stone'

Ja. kar-a 'Stone'

DEDR. 1298. Ma.kal,ko,kal, To. kas, kal, ka. kal, kod,kalli, Tu.Kallu, Te.Kallu, Nk. khal, Pa.kol. Go. kal, Pe. kal, Br. Xal

4. Ta.Kacatu 'dregs'

Ja.Kasu 'dregs, refuse.

DEDR 1088. Ma.kacci, To kasf, ka.kaba, Tu. kajavu' kaba, Te kasatu, pe. kanj, kur.kassa. Malt. kase,

5. Ta.kavil 'to be capsized'

ja. kaferu 'to be capsized'

DEDR. 1835. Ma. kaviluka, To.kof, ka-kavicu, kod. kavin, Tu. kapparu, Go. kap, Kuwi kap., Kur,kab-.

In all the above instances the P.Dr.* k remains as k except in xal. The Brahui form xal has developed from P.Dr.Kal. The change of P.Dr. *k>x in Brahui has been already explained.

6. TA.kar 'hot, pungent'

Ja.kar-a 'pungent'

DEDR 1466. Ma. karam, ko. karm, To.korm, ka.kara, Kod, kara, Tu. kara,Te. karamu, kol. karot, kond. karya, Pe.kariya, mand, kariya, Br. Xaren.

The protoform *kar has remained as dar in Ta., Ma., ka., Kod., and Te. It has developed into xar-in Brahui. The long vowels in the radical syllable changes into short ones when

followed by a derivative suffix beginning with a vowel. In certain cases the short vowels alternate with long ones even at the P.Dr. level. Since it is not our main concern here, we do not go deeper into that problem, P.Dr. *a>o in Toda in certain conditions and thus we get korm in Toda. The Japanese language does not have contrast in vowel length.

7. Ta.kal foot, relationship, family.'

ja-kar-a 'relationship, family.'

DEDR. 1479. Ma. kal, ko. kal, To.kol, ka, kal, kod, kali, Tu. kalu, Te. kalu, Kol. kali Pa. kel, Ga. kali Go.kal, konda. kal, Pe. kal, Mand. kal, kui. kalu kuwi, kal Br. kal (trikkal)

P.Dr.K is retained in all the above instances. P.Dr. *a>e in Parji when follwed by an alveolar.[3] Since there is no contrast in vowel length Japanese reflex shows a. P.Dr. land r have merged into r in Japanese. Due to such merger we find several homonyms in Japanese. For example, P.Dr. kal 'Stone' and kal 'ieg' have merged into kara in Japanese. It may be noted here that kara ia a homonym in Japanese.

8. Ta.kili 'to tear, cut' Ja-kir-u 'to tear, cut'

DEDR. 1581 Ma. kilikka, ko. kig-kit-, To, kisf, ka.kil-, Tu.giri, gili, Nk.ki.

The P.Dr. i remains as i in all instances except the one in Toda. The P.Dr. i changes into in Toda when followed by a retroflex. The initial k remains as k except the items in Tulu.

In Japanese *1 and *r haye merged into r and thus * kil-has become kir- in Japənese,[4]

9. Ta.kuvavu 'to gather, heap up' Ja. kufafu 'to add'.

DEDR. 1741. Ma. kuvikka, ko. gub, To-kub-, kup, ka, gumi, gumpu, guburu, Tu. gumugumu, Te-gumi, gumpu, guburu, kuvu, kol. gum, Nk. guma, Pa. kum, Go. gum, konda, kumba, kuwi-kump-, gum-.

The P.Dr. *k remains as k in all the above instances except a few where we find g. Japanes language shows only k. The P.Dr. v has developed into f in this case.

10. Ta-kulai 'cluster, bunch'

Ja.kura' Plant , bunch' (Dial)

DEDR, 1810. Ma.kula, To. kwin, Ka.gole, gone, kod. kola, Tu. gone, Te.gola, gela, Kuwi, gella.

The P.Dr. *k is retained almost in all the above instances except the items with voiced g in some cases. The radical vowel at the P.Dr. stage might have been u or o. The Kuwi form gella suggests that the proto form might be kol rather than kul.[5]

Due to the merger of *l and *r the Japanese language shows kura.

The Intervocalic-k- :

11. Ta. akal 'to spread, depart'.

Ja.aka-u 'to spread, disperse.'

DEDR. 8.Ma. akaluka, ko. agalm,To.oxin, Tu. agapuni, Te. agalu Malt, agare.

12. Ta. Vaku 'to divide'

Ja. Waku 'to divide.'

DEDR. 5202. Ma vakukka, vakaiyuka, ka. bagaru, bagi kod bavtale, Tu. bage, Te. vaga, Kui, vaka, Kuwi. vaga, bakrali.

13. Ta. viku 'to be tight, stiff.'

Ja. fiku 'to be contracted, have a cramp in a leg.

DRDR. 5282. Ma. vinnuka, ko. Vigu, To.pixy-, Ka.bigi, Tu.bigi, bigu, Te-bigi.

14. Ta.uku 'to be shed as feathers'

Ja, uku 'to fall off, be shed.'

DEDR 562, Ma. ukku, Ko. uc, ux-,ka, ugu Tu. guppuni, Te. ucu. guppu, Pa. uy, Malt. ogare.

P.Dr.-k-develops ito x in Toda. It corresponds with -g- in most of the instances. In a very few cases-k-has changed into v (kod, bavtale), y(Pa, uy) and, c (Ko., To., and Te uc-). In Japanese *-k- is retained.

15. Ta.uruku 'to dissolve, melt.'

Ja.uruk-abu 'to steep in water and make soft

DEDR. 661 Ma. urukuka, ko-uk, ka. uruku, Te. ukku, Go. uri, Konda. rug, kui ura, ruga, kuwi-ruy.

16. Ta.tukai 'to pound in a mortar.'

Ja.tuk-u ' to pound in a mortar'

DEDR. 3539. Ta. tuvai, Ko.tot, ka. toku, Tu. toku, Pe.tog, Manda, tug, Kui.-toga, Kur.tokna.

17. Ta.pukai, smoke, steam'.

Ja. fuk-asu 'to smoke, steam.'

DEDR. 4240. Ma. puka, Do. peg. pog, To. pax, ka. poge, Kod. poge, Tu. puge poge, Te. poga, kol. pog Nk. pog Ga pog.

18. Ta. tukir 'red coral, coral seaweed.'

Ja. tuk-i coral colour.'

DEDR. 3284. Ra. tuppu, Ka. togaru, Te. togaru.

19. Ta. pukal 'Pangyric, euology'.

Ja. fok-u 'toeuologize, bless'.

DEDR. 4235. Ma. Pukaluku, pukal, ka. pogal, Tu. pugaruni, pogalu, Te. pogadu, kui ponga, Malt. pogole.

20. Ta. pukalvu 'pride, arrogance'

Ja. fok-oru ' tobe proud.'

DEDR. 4234. Ka. puggu, Te. pogaru, Kuwi pok.

In the majority of the cases the P.Dr.-k- has remained as k. The Japanese language has retained the PDr. *-k-.

Postnasal k -:

In Japanese the plosive clusters with indentical membars are simplified. The P.Dr. *PP has changed into P in Japanese (e.g. *oppu > afu, *tuppal > tuba, *accu > aze).

The postnasal plosives of P.Dr. have changed into voiced varieties in Japanese. The postnasal *k is examined here in detail.

21. Ta.ankalay 'to grieve, sorrow.'

Ja.a (n)garasi 'ro be grief-sticken sorrowful,'

DEDR. 31. Ma, angalaykka, ko. angala-pm, Ka. angal-, Tu angalappu, Te. angalarucu Kur. anglana.

22. Ta, karanku 'to whirl.'

Ja. Kara (n) gu 'to tie round.'

DEDR. 1387. Ma. Karannuka, Ka. gara, garagara, Tu. garu, gara,

23. Ta. vanku 'orifice'

Ja. wa(n) gu 'abyss' (dial).

DEDR. 5221. Ma. vanku, Tu.onka.

24. Ta.vanku 'to bend'

Ja. wa(n)gu 'to bend'

DEDR. 5335. Ma. vannuka, ko. vag-, To. pag-, Ka. bagu, Kod. bang-, Tu. baguni, Te. vangu, kol. vang-Nk. vang-p. vang-, Ga. vanka, Go. vang, kui. benkna. benka.

25. Ra. ninku 'to leave, seperate.'

Ja.ni(n)gu 'to run away'

DEDR. 3685. Ma. ninnuka, Ko. nig-, To. nik-, ntx-, Ka nigu, kod. ning, Te. igu, nigu.

26. Ta. uranku 'to sleep'

ja. ura(n) gu 'to sleep, feel drowsy.'

DEDR. 707. Ma, urannuka, Ko, org-, To. war-, Ka. urugu, oragu, kod. or-,Tu. oraguni, oragu Te. orgau, pa. org-, Go. urug-,

27. To. onku 'to lift up'

Ja. a(n) gu 'to lift up'.

DEDR. 1033. Ma. onnuka, do. ok-, to, wik, ka. oga.

28. Ta ponkal 'boiled rice, prosperity, shout in the harvest festival on the 15th january'

Ja. fo(n) gara(hongara) (dial.) 'prosperity, shout in the harvest festival on the 15th january'

DEDR. 4469. Ma. ponnal, Ko. Pog-, Pong-, To.pig-, Ka. pongu, Kod. ponn-, Tu. ponguni, Te. pongu, Kond pog-, Kur. puxna, Malt. pongje.

When we examine the above items it becomes clear that the postnasal-k- of P.Dr. has changed into g in most of the languages. It is true in the case of Japanese also. What might have happened in Japanese may be diagrammatically represented as follows:

P.Dr.nk > ng > -g-

(P.Dr.) (dial.) > (Std.Ja.)

Dr, Susumu Ohno is of the opinion that the dialectal forms with nasal onglide might have developed the intervocal voiced plosives in standard Japanese. It is quite convincing. It might be noted here that a similar situation is found in Telugu also (*NP > NB -> B.[6]

To summarise : The initial P.Dr.K-is retained in Japanese as in Tamil. The P.Dr. Intervocalic-k- also is retained in Japanese and it is pronounced as k in Japanese whereas it is pronounced as g or h in Tamil and Malayam.

The P.Dr. -kk-is simplified as -k- in Japanese. The P.Dr.nk- has changed into -g- in standard Japanese after some intermediary changes (nk > ng > (n)g > g).

As a result of this comparative study it might be fairly clear now that the Japanese language is rightly considered to have family relationship with the Japanese language is rightly considered to have family relationship with the Dravidian languages.

FOOTNOTES

1. Please see, A comparative Grammar of the Dravidian by Caldwell, p.626.

2. Please see A comparative study of Tamil and Japanese by Pon. Kothandaraman, P.32.

3. Please see, A comparative study of vowels in Dravidian by Pon. Kothandaraman (the chapter on Parji vowels), unpublished thesis submitted (for partial fulfiliment of M.A., degree) to Annamalai University in 1965.

4. Please see, A comparative study of Tamil and Japanese by Pon. Kothandaraman, p.34.

5. The change of vowel from e to o or o to e is possible but u- e is quite unnatural, rather impossible.

6. There are a number of Telugu forms where we find such changes for example aidu 'five' (<-aindu), vadu 'he' (<-vandu), telugu Telugu' (<-telungu) etc.

BIBLIOGRAPHY

1. T.Burrow and M.B. Emeneau (1986)

   A Dravidian Etymological Dictionary (Secong ed. reprinted), Oxford.

2. M.B. Emeneau (1970)

   Dravidian Comparative Phonclogy A Sketch Annamalainagar.

3. M.B. Emeneau (1994)

   Dravidian Studies - Selected papers, Delhi.

4. Pon. Kothandaraman (1994)

   A Comparative Study of Tamil and Japanese, Madras.

5. N.Kumaraswami Raja(1969)

   Post-Nasal Voiceless Plosives in Dravidian, Annamalainagar.

6. K.Mabuchi-editor (1985)

   Origins of the Japanese Language the International collection of essays, Tokyo.

7. S.Ohno (1980)

   Sound Correspondences between Tamil and Japanese, Tokyo.

8. S.Ohno (1983)

   "A Study on the Relationship between Tamil and Japanese Intervocalic Stops in the Tow Languages"

   IJDL.Vol.XII, No.2. Trivandrum.

9. P.S. Subrahmanyam (1983)

   Dravidian Comparative Phonology, Annamalainagar.

மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்: மாரீசு சுவாதெசு கொள்கை

பி. இராமநாதன் எம்.ஏ. பி.எல்.
வழக்குரைஞர்

இந் நிலவுலகையும் பிறகோள்களையும் உள்ளடக்கிய ஞாயிற்று மண்டிலக் குடும்பம் விண்வெளியில் தோன்றி ஏறத்தாழ 450 கோடி ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இந்நிலவுலகில் உயிரிகள் தோன்றி ஏறத்தாழ 350 கோடி ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அவற்றுள்ளும் கடந்த 72 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்து தோன்றிய உயிரிகளே பாறைப் படிவங்களை [பாசில்] விட்டுச் செல்லும் நிலைக்கு வளர்ச்சி அடைந்தன.

2 மாந்தன் என்று, குரங்கினத்திலிருந்து பிரித்துக் கூறத் தக்க உயிரி (Homo Australopithecus - "தென் கோளக் குரங்கு மாந்தன்]"தோன்றியது ஏறத்தாழ 20 இலக்கம் ஆண்டுகட்கு முன்னர். இவ்வினம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து, ஏறத்தாழ 50,000 ஆண்டுகட்கு முன் இக்கால மாந்தனின் நிலையை அடைந்தது. இவ்வினங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்று என்ற முறையில் தோன்றியன அல்ல. குறித்த காலக் கட்டத்தில் இன்னநிலை என்ற வகையில் வளர்ச்சி அடைந்தனவும் அல்ல. இக் காலத்திற் கிட்டியுள்ள பாறைப் படிவங்களைக் கொண்டு அறிவியலறிஞர்கள் செய்ய இயன்றுள்ள தோராயமான கால வரையறையே மேற்சொன்னது. நில உலகம் தோன்றியது முதல் ஆன 450 கோடி ஆண்டுகளை 24 மணிநேரம் எனக் கொண்டால் "முழு மாந்தன்" காலமாகிய கடந்த ஓர் இலக்கம் ஆண்டுகள் ஒரு நொடிக்கே சமமாகும். [அந்த ஒரு நொடிக்குள்தான் மாந்தனுக்கு மாந்தன் இழைத்து வரும் கொடுமைகள், கேடுகள் என்னே!]

---

* The Orgigin and diversification of language - by Morris Swadesh, Edited by Joel Sherzer; Routledge & Kegan Paul; London 1972; பக்கங்கள்XVIII ; 350

2 மாந்த இன வரலாற்றைப்பற்றி The living races of man by Carlton S. Coon; Jonathan Cape; London; 1966;[பக்கங்கள் 436] என்னும் நூலிற் காணலாம். பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் உலகனைத்திலும் இருந்த மாந்தர் தொகை பின்வருமாறு இருந்திருக்கும் என E.S. Deevy (Junior)என்பவர் Scientific American; September 1960; PP 195-6இல் The human population என்னும் கட்டுரையில் கணக்கிட்டுள்ளார்: 10 இலக்கம் ஆண்டுகட்கு முன் 1.25 இலக்கம் மாந்தர்கள்; 3 இலக்கம் ஆண்டுகட்கு முன் 10 இலக்கம் மாந்தர்கள்; 25,000 ஆண்டுகட்கு முன் 33 இலக்கம்; 10,000 ஆண்டுகட்கு முன் 53 இலக்கம்; 6000 ஆண்டுகட்கு முன் 8 கோடியே 65 இலக்கம்; கி.பி. முதல் ஆண்டில் 13 கோடியே 30 இலக்கம் கி.பி. 1900-இல் 161 கோடி; கி.பி. 1970 - இல் 350 கோடி, இதுவரை இவ்வுலகில் வாழ்ந்து மடிந்த மாந்தர் மொத்த எண்ணிக்கை 11,000 கோடியாகும் என்பது அவர் கணக்கு.

---

3. தொடக்கக் காலத்தில் விலங்குகளைப் போல் அச்சம், மகிழ்ச்சி, துயரம், வெறுப்பு முதலிய உணர்ச்சிகளைக் காட்டும் குரலோசைகளும், விளியோசைகளும், இயற்கையொலிகளைத் திருப்பிப் பலுக்கும்

ஒசை வழுமே மாந்தரிடம் இருந்து, பின்னர் மூளைத்திறன் முற்ற முற்ற மொழி தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். அது தோன்றிய காலம் இன்றைக்கு ஓர் இலக்கம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்தான் இருக்கும் என்பர் சுவாதெசு - வும் பிறரும். மொழி, தோன்றிய பின்னரே மாந்தன் ஆசியாக் கண்டத்திலிருந்து இற்றைக்கு 40,000 அல்லது 35,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் அமெரிக்காவுக்கும், இற்றைக்கு 32,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் ஆசுத்திரேலியாவுக்கும் சென்று குடியேறினான். எனவேதான் அக்கண்ட மொழிகளும் ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்காக் கண்ட மொழிகளும் சிலபல வகைகளில் ஒப்புமை உடையவையாயுள்ளன.

4. மாந்த இனத்தில் முதல் தாய்மொழி ஒன்றா? பலவா? ஒன்றாயின் இன்று உலகில் வழங்கும் அனைத்து மொழிகளும் அதனின்றும் கிளைத்தவையாகும். பலவாயின் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் பல்வேறு முதன்மொழிகள் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும். பன்னாட்டு மொழியியல், மாந்தவியல் அறிஞருள் தமிழ்நாட்டில் ஞா. தேவநேயர் கூறுதல்போல் முதல் தாய்மொழி ஒன்றே என்பாருமுளர். மாரிசு சுவாதெசு அவருள் ஒருவர். அவரால் 1967 - இல் எழுதப்பெற்று 1972 - இல் வெளி வந்த "மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" ["வளர்ச்சியும்" என்பதைவிட "மொழி பல உருக்கொண்டு திரிந்த வரலாறும்" என்பது சரியாக இருக்கும்] என்னும் ஆராய்ச்சி நூல் இக் கருத்தை நிலை நாட்டப் போந்ததாகும். இனி, மாந்தரிடைத் தோன்றிய முதன்மொழிகள் பல என்னும் மாறுபட்ட கருத்துடையவரும் பலர்.

5. 1909 முதல் 1967 வரை வாழ்ந்திருந்த சுவாதெசு தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழியியலறிஞர், சாபிர் (Sapir) போன்ற அறிஞரிடம் பயின்றவர். அமெரிக்க ஒன்றிய நாடுகளிலுள்ள ஏல் பல்கலைக்கழகம், மெக்சிகோவிலுள்ள மெக்சிகோப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் மொழியியல் பேராசிரியராக இருந்தவர். அவர் இடதுசாரி அரசியல் கொள்கையினர் என்ற கரணியத்தால் பொதுவுடைமையினரை வேட்டையாடும் வெறி [மக்கார்தி தூண்டிவிட்டு, வந்தது] மிக்கிருந்த 1948-56 ஆண்டுகளில் அ.ஒ. நாடுகளிலுள்ள, எந்தப் பல்கலைக்கழகமும் அவரை ஆசிரியராக அமர்த்த மறுத்துவிட்டது. பின்னர் 1956-இல் அவர் மெக்சிகோவுக்குச் சென்று குடியேறிவிட்டார். "மொழியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்னும் நூலின் முகவுரையில் தெல் ஐம்சு (Dell Hymes) என்னும் மொழியியலறிஞர் கூறுவதுபோல் சுவாதெசுவின் இந்நூல் வண்ணனை மொழியியல் ஒன்றே போக்கென்றிருக்கும் மேனாட்டு மொழியியலறிஞரிடைப் புதிய பாதையைக் காட்டுவிப்பதாகும். இந்நூல் முற்றுவிக்குமுன் சுவாதெசு இறந்துவிட்டதால் அவர் மாணவர் செர்சர் இதனை 1972 - இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

---

3 Horry Hoijerஎன்பவரும் அக்கருத்தினரே :- " the invention of language was so far reaching, so revolutionary that it must have occurred just once" - ' மொழியைக் கண்டுபிடித்தது கரைகாணா விளைவுகளை மாந்த இன வரலாற்றில் புகுத்தியதும், புரட்சித் தன்மை வாய்ந்ததும் ஆன நிகழ்ச்சியாகும். அத்தகைய நிகழ்ச்சி ஒரு முறைதான் நிகழ்ந்திருக்க இயலும்' (Language today" by Arcihbald A.Hill; New York and London; Basic Books, 1969 - பக்கம் 58ஐப் பார்க்கவும்.

6. சொல் ஆய்வு அடிப்படையிவ் மொழிகளில் "ஒன்று பலவாகும்" கால வரம்புகளைத் திட்டவட்டமாக ஆய்வு செய்வதற்கான புதுமுறையைக் கண்டுபிடித்து மொழியியலில் தம் பெயரை நாட்டியவர் சுவாதெசு. அம்முறைக்கு Lexicostatic glotto chronologyஎன்று பெயர். அடிப்படையான நூறு பொருள்களுக்கு இரண்டு அல்லது மேற்பட்ட மொழிகளில் வழங்கும் சொற்களின் ஒப்புமையை ஆராய்வதே அம்முறையாகும். [கோட்பாடுகள் மாறுவதால் மாற்றமடையாத பொருள்களைப் பற்றிய சொற்களே அந்நூற்றில் சேர்க்கப்பெறும். எடுத்துக் காட்டாக, யான், நீ, இது, அது, பார், கேள், வாய், பல், கல், மண், மலை, மீன் போன்றவற்றுக்கான சொற்களே எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.] இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழிகளுக்கிடையே அத்தகைய சொற்களில் தோராயமாக 86 விழுக்காடு ஒப்புமை இருந்தால் அவை ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் ஒரு மொழியாக இருந்திருக்க வேண்டும். (86%X86%)= 74% ஒப்புமை இருந்தால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒன்றாயிருந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற முறையில் கணக்கிட்டுச் செல்வதே அம்முறையாகும். ஆனால் கழிநெடுங் காலத்துக்கு முன் ஒன்றாயிருந்த மொழி களுக்கிடையேயுள்ள ஒப்புமையை நிலைநாட்ட இம்முறை மட்டும் போதாது என்பதை சுவாதெசு–வே ஏற்றுள்ளார்.

7. மேற்கண்ட முறையில் பின்னோக்கிச் சென்றால் கடந்த 10,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் உலகிலிருந்த மொழிகளனைத்தையும் ஐந்தாறு பெருங் குடும்பங்களுக்குள் அடக்கலாம் என்பதை மொ.தோ.வ. நூலின் முதல் நூறு பக்கங்களில் சுவாதெசு விளக்குகிறார். கடந்த 10,000 ஆண்டுகளில் மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள பெருமாறுதல்களைப் போல் அகதற்கு முந்திய காலத்தில் ஏற்பட்டிரா என்பதை ஓர் எடுத்துக்காட்டால் நிறுவுகிறார்: மாந்தன் தோன்றிய ஏறத்தாழ 20 இலக்க ஆண்டுகளில் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளில் பெருமாற்றம் ஏதுமில்லை. இன்றைக்கு 10,000 ஆண்டுகட்கு முன் புதிய கற்காலம் தொடங்கிய பின்னரே கற்கருவிகளைச் செய்வதில் புரட்சித் தன்மையான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. பின்னர் மளமளவென, மாழைகளைக் கையாளுதல், வேளாண்மை, நாகரிகம் ஆகியவை வந்துவிட்டன. மொழி வளர்ச்சி வரலாற்றுக்கும் இது பொருந்தும் என்பது சுவாதெசு கருத்து.

8. வேர்ச்சொல் அமைப்பு முறை ஒற்றுமை, அகரவரிசை ஒற்றுமை [குறிப்பாக மெய் ஒற்றுமை], இலக்கண ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இந்தோ – ஐரோப்பியம், செமித்திக், ஊரல் அல்தாயிக் ஆகிய மூன்று பண்டை மொழியினங்களும் ஒரு முன் மொழியிலிருந்து கிளைத்திருக்கலாம் என்பதனை 115–126 பக்கங்களில் விளக்குகிறார். "சொற்களின் தோற்றம்" என்னும் ஆறாம் அதிகாரத்தில் [பக். 182˚212] உலகின் பல்வேறு மொழிகளிலும் [மேற்சொன்ன மூவினங்களேயன்றிப் பிற இனங்களிலும்] எண், உறவுமுறை, எதிர்மறை, சுட்டு, மூவிடப் பெயர், நிறம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களிடையே பெரிதும் ஒலி ஒற்றுமையோ அல்லது கருத்து ஒற்றுமையோ உள்ளதை விளக்குகிறார். பல்வேறு ஒலிகள் வாயில் பிறக்கும் இடம், முறை, ஒலியளவு ஆகியவற்றுக்கேற்பக் கருத்துகள், பொருள்களின் பெயர்கள் மாந்தன் தொல் மொழியில் இடப்பட்டதனால்தான் இன்றும் உலகின் வெவ்வேறு மூலை களிலுள்ள மொழிகளிலும் சில கருத்துகள், பொருள்களின் பெயரிடையே ஒப்புமை காண இயல்கிறது என்பது அவர் கொள்கை.[4] உலகில் உள்ள மொழிகளில் பெரும்பாலன அண்மைச் சுட்டுக்கு இகரத்தையும் சேய்மைச் சுட்டுக்கு அகர, உகரங்களையும் பயன்படுத்துவதை 141 ஆம் பக்கத்தில் குறித்துள்ளார்.

---

[4] பக்கங்கள் 209–210 இல் சுவாதெசு தந்துள்ள ஓர் எடுத்துக்காட்டைக் காண்க:

Men Mel Mer	Vibratory sound, broad soft base to soft point, woman's breast, and extended: soft, vibratory motion, mind.

Samoan:	malu	=	soft
Basque:	malba	=	weak
	malso	=	slow
	mardo	=	soft
Arabic	mals	=	smooth, soft
	mald	=	soft
Chehen	meelin'	=	weak
Tamil	mel (மெல்)	=	fine, tender
Latin	mollis	=	soft
Russian	myi'liy	=	kindly
English	mild		
Cholon	-cman	=	know
Tarasco	minzi-ta	=	mind, heart, stomach
Sanskrit	manas	=	mind
Latin	ment.i	=	mind
English	mind		
TokharianA	mnu	=	thought
Gothic	muns	=	thought
Lithuanian	mintis	=	thought
Sanskrit	m'anya	=	think
Armenian	imanam	=	understand
Tamil	Mane, Manam, Manas, Manathu	=	mind, though

9. ஏழாம் அதிகாரத்தில்[பக். 213-226-இல்]மாந்த இனத்தின் தொல்மொழி பல கூறுபட்டுத் திரியத் தொடங்கிய காலம் இற்றைக்கு 20,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் இருக்கலாம் என்றும், அப்பொழுதும் தொடக்கக் காலங்களில் திரிபின் வேகம் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கும் என்றும் முடிவு செய்கிறார்.

10. சுவாதெசுவின் கருத்துகள் பல பாவாணர் தம்முடைய மொழியியல் நூல்களில் கூறும் கருத்துகளுக்கு அரண் செய்வனவாகும்.

மாந்த இனத்தின் தொல்மொழியின் இயல்புகளாக சுவாதெசு கூறுவனவற்றுள் பலவற்றைத் தமிழில் காணலாம். ஆயினும் தமிழைப் பற்றிச் சுவாதெமப முழுமையாக அறிய இயலாது போனது, நம் நல்வாய்ப்பின்மையேயாகும். [அவர் தம் நூலில் தமிழ்ச் சொற்கள் ஏழெட்டு மட்டுமே பயன்படுத்தியுள்ளார்.] அறிந்திருந்தால் தம் கருத்துகள் பலவற்றுக்குச் சுவாதெசு இன்னும் வலிவு சேர்த்திருக்கலாம்.

11. முதல் 226 பக்கங்களில் சுவாதெசுவின் நூல் முடிகிறது. 228 - 270 பக்கங்களில் அவர் வரலாற்றைத் தெல் ஐம்சு வரைந்துள்ளார். 271-323 வரை " What is glottachronology" முதலிய சுவாதெசு கட்டுரைகள் உள்ளன. இறுதியில் சுவாதெசு நூல்கள் பட்டியலும் பொருட்குறிப் பகரமுதலியும் உள்ளன.

திரு. சாலய் இளந்திரயன்

தனிநாயக அடிகள் மற்றும் சில தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுடன் இணைந்து 1964ஆம் ஆண்டில் தில்லியில் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்தை உருவாக்கினார். அக்கழகம் 1966 முதல் உலகின் பல இடங்களிலும் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்தியது.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம் இவரது சீரிய முயற்சியால் 8 – 1 – 1968 இல் தொடங்கப்பட்டது. 8–1–74 இல் உலகத் தமிழ்ப்பண்பாட்டு இயக்கம் என்ற அமைப்பை யாழ்ப்பாணத்தில் நான்காவது உலகத்தமிழ் மாநாடு நடைபெற்ற பொழுது துவக்கினார்.

அறிவியக்கப் பேரவையைத் தோற்றுவித்தார் "அறிவியக்கம்" இதழை நடத்தினார். தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்தியவர்.

நடைகொண்ட படை வேழம் இவரது சிறந்த கவிதைத் தொகுப்பு. 60ல் சில வீச்சுகள் என்னும் புத்தகம் இவரது கருத்தாழம் மிக்க, சமுதாயப் பார்வை கொண்ட உணர்ச்சிப் பிழம்புகளின் பெட்டகம். "சொக்கனின் கதை" என்ற தன் வரலாற்று நூல் மிகச் சீரிய நூலாகும். "தமிழனின் ஒரே கவிஞன்" என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனைக் குறிப்பிட்டு அவரது நூற்றாண்டு விழா சமயத்தில் சிறப்பான நூல் எழுதி, அரசின் விருது பெற்றுள்ளார்.

புது தில்லி பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஒய்வு பெற்றவர். இவரது துணைவியார், சாலினி இளந்திரயனும் தமிழ்ப் பேராசிரியையாகப் பணியாற்றி, கணவரின் எல்லாத் தமிழ்ப்பணிகளுக்கும் துணை நிற்பவர்.

நெல்லை மாவட்டம் களக்காட்டின் அருகே உள்ள "சான்றோர் குடி " கிராமத்தில் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து, படித்து, வணங்காமுடி என்று கூறத் தக்க வகையில் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக நின்று எதிர்ப்புக்கு அடி பணியாது, தமிழ் முன்னேற்றத்திற்கும் தமிழின முன்னேற்றத்திற்கும் பெரும் பணி செய்பவர்.

சொ. பாசுகரன்

தமிழும் – சமஸ்கிருதமும்

(ச.சாமிநாதன்)

தமிழ் காலத்தால் முற்பட்டது; பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக உள்ள முதன்மை மொழிகளில் ஒன்று என்பது உலகம் முழுதும் ஒத்துக்கொண்ட ஒன்று.

சமஸ்கிருதம் – பெயர் ஏன்?

"சமஸ்கிருதம்" என்பதன் பொருள் திருத்தப்பட்ட மொழி என்பதாகும். எனவே அதற்கு ஆரம்பமொழி "பிராகிருதம்" என்பது உறுதியாகின்றது. முற்காலத்தில் வட இந்தியாவில் பேசப்பட்ட தமிழுக்கு முதல்மொழி – பிராகிருதம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

வடநாட்டில் வழங்கிய தமிழாகிய பிராகிருநம்தான் சமஸ்கிருதத்தின் தாய் என்பது தெளிவாகத்தெரிவதால் தமிழ்தான் முந்தியது என்பதைத் தனியாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

சாத்தூர் சேகரனின் மொழியியற் கொள்கைகளை யான் உன்னிப்பாகக் கவனித்துள்ளேன். அதன்படி மொழி உறவுகளை ஆராய்கிறேன்.

சமஸ்கிருதத்தில் தமிழ்ச் சொற்கள்

தமிழ்		சமஸ்கிருதம்
அம்மா (மா = பா)	–	அம்பா
வாக்கியம் (வாய் + கு = வாக்கு + இயம்)	–	வாக்யம்
பழம் (ழகரம் இல்லாததால் லகரம் பலம் பயன்பட்டுள்ளது)	–	பலம்
இலக்கு	–	லக்ஷியம்
உச்சம்(உச்சி)	–	உச்சா
ஆணை (மூலம் ஆண்)	–	ஆக்ஞா
நாட்டியம் (மூலம் நட)	–	நாட்ய
முத்திரை (மூலம் முத்து – ஒத்தி, எடு)		முத்ரா
தம்பம் (கம்பம்)	–	ஸ்தம்பா

கருமம் (வினை கரு)	–	கர்மா
சின்னம் (பெரிய உருவத்தின் சிறு வடிவம்)	–	சிஹ்னம்
படி	–	பட் , பத்
வாதம், வாது	–	வாத, வாது
படுதல் (கீழ்)	–	படோ
நிந்தி	–	நிந்
காகம், காக்கா (காகா என்று கழறுவதால்)	–	காகாஹ்/ காஹ்
கோகிலம்	–	கோகில
கருச்சனை (மூலம் கரை)	–	கர்ஜ்
பாதம் (வினைச் சொல் பதி)	–	பாதஹ்
கரம்	–	கரஹ்
முகம் (முகப்பு = முன்புறம்)	–	முஹ்
தந்தம் (மூலம் தண்டு + அம் = பல்)	–	தந்தஹ்
நகம்	–	நகஹ்
தகித்தல்(எரிதல்)	–	தஹதா
(நவ)மணி	–	மணி
இரவி (தான் மறைந்து இரவைத் தருபவனும் சூரியனே)	–	ரவி
முனி (வர்)	–	முனிஹ
தரு (மூலம் தா, தரு)	–	தருஹ்
சாது	–	சாதுஹ்
(வாய்) வாயு	–	வாயுஹ்
இச்சை	–	இச்சா
கதை (மூலம் கத்து)	–	கதா
கலை	–	கலா
தேவதை (தேவ் + அத்தை = தெய்வப்பெண்)	–	தேவதா
பாரியை (பார் = வீடு; ஐயை = பெண் = மனைவி)	–	பார்யா

மதி (நிலா) – மதிஹ்

துதி (ஸ் ஒட்டு) – ஸ்துதி

நதி (நத்தத்தில் உருவாகும் ஆற்றுக்கு நதி என்று பெயர்) – நதி

தேவன் – தேவ்

தேவி (மூலம் : தீ =ஒளி) – தேவி

தானம் (மூலம் தா= கொடு) – தானம்

நாமம் (நாவு – அழை நாவ் = நாம் –>நாமம் அழைப்பு = பெயர் – நாம

மனது (மனம், மனசு) – மனஸ்

கண்டம் (கழுத்து) – கண்ட

பாடம் (முற்காலத்தில் படிப்பு பாட்டுகளாகவே இருந்தன.) – பாடம், பாட

கணம் (க = க்ஷ) (மெதுவாக கண் இமைத்தற் காலத்தையே கணம் என்றனர்) – க்ஷணஹ்

மாதம் (மாசம்) (முதலில் மதியை சந்திரனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாதத்தை உருவாக்கினர்) – மாஸஹ்

வாரம் அந்தந்தக் கோள் எந்த நாளில் உள்ளதோ அதன் பெயர் உரிமை=வாரம் – வாஸ்ரஹ்

குரு (குரவன்) – குருஹ்

மாதா (மாசம்) (மூலம் மதர்ப்பு –> மாதர்) – மாதா

பிதா (ப் + அத்தன்-> ப் + இத்த ->ப் + இதா) – பிதா

கோபம் – கோபஹ்

துக்கம் (துன் –>துக்>துன்பம்) – துக்க/துக்

கர்வம் – கர்வஹ்

காமம் (விருப்பம் விழைவு பிற்காலப்பொருள் தகாத விருப்பம்) – காமஹ்

உற்சாகம் – உத்ஸாஹ்

சிங்கம் (சிகை = தலைமுடி உள்ளது ஃ சிங்கை -> சிங்கம்)	-	சிம்ஹ
கேசம்	-	கேசஹ்
நாபி	-	நாபிஹ்
கிரீடம்	-	கிரீடம்
குண்டலம் (குண்டு + அலை (ஆடுவது) + அம்)		குண்டலம்
மேகலை	-	மேகலா
கங்கணம் (கை + அம் + கணம்)	-	கங்கணம்
தச்சன் (மூலம் தசை)	-	தக்சகஹ்
நாவிதன் (மூலம் மலர்)	-	நாபிதஹ்
(பூ) மாலை (மூலம் மலர்)	-	மாலா
சித்திரம் (சிறு + திறம் + காரன்)	-	சித்திரம்
சேவகன்	-	சேவகஹ்
திராட்சை	-	திராக்ஸா
சரணம் (அடைக்கலம்)	-	சரண

(ச் + அரண் + அம்) (மூலம் அர -> பாதுகாப்பு அரண் ->(ரட்சை)

சரணம் (பாதம்)	-	சரண

மூலம் – சரசர, ஒலிக்குறிப்பு

கோடி (எல்லை, இறுதி)	-	கோடிஹ்
இதம்	-	ஹிதம் ஹ் +
சீதளம்	-	சீதள / சீத

(சீர் + தண்(மை) + அம். தண்மை குளிர்ச்சி)

கூடாரம்	-	குடீரம்
குகை	-	குஹா
பானம்	-	பானம்
குலம்	-	குல
தூரம் (தொல் – தூர்)	-	தூரம்

விதி – விதி

ஆசை – ஆஷா/ ஆஸா

தீவு – த்விபஹ்

இயந்திரம் (இயங்கு திறம்) – யந்திரஹ்

தூதன் – தூதஹ்

அமிழ்தம் – அமிர்தம்

பலி – பலிஹ்/ பலி

விருத்தன் (முதிர்ந்தவன்) – விருத்தஹ்

வேதனை – வேதனா

சிகரம் (மூலம் சிக்கு = சிகை = தலை =உச்சி) – சிகர

(பூசெய்) பூசை – பூஜகஹ்

தண்டனை – தண்டஹ்

(மூலம்: தண்டம் = கோல், கோலால் அடித்தல்)

பலம் – பல

வியாதி – வியாதிஹ்

(வி = அகன்ற, பெரிய ஃ வியா பெரிய, பரவுகிற நோய்

மௌனம் (மு/ம = வாய் + ஊனம்) – மௌனம்

அற்பம் (மூலம் அல்ல –அல்) – அல்பம்

சொற்பம் (மூலம் சிறு) – ஸ்வல்பம்

வண்ணம் – வர்ணம்

(ர், ஒட்டு எ.கா.– கோவை-> கோர்வை)

அரசன் (முன்னுயிர்ப் பெயர்ச்சி விதிப்படி) – ராஜா

யாத்திரை – யாத்ரா

சாயுங்காலம் – சாயம்/ஷ்யாம் / ஷாம்

உலகம் – லோஹ்

அனல் – அனல

மை (மா = கருப்பு மா> மை) – மஷி

மீன் (மின்னுவதால்) – மீன்

முத்து – முக்தா

(தமிழகக் கடலில் மட்டுமே கிடைத்தது முத்து; தமிழனே பெயரிட்டான்)

கூகை (ஆந்தை) – கூகஷ்ற

(தாவி) ஓடு – தாவ்

அணு – அணுஷ்ற

சேது – சேது

பாலம் (சேர்த்தல்) = சேது (தமிழில் பால் என்றால் இடம் என்ற பொருள் உள்ளது)

ஞானம் (காண் =சாண் = ஞான்) – ஞானம்

திரவியம் – த்ரவ்ய

சுபம் (சு =6; மங்களகரமான எழுத்து ஃ மங்கல முடிவு) – சுபம்

ஆத்மா (ஆதன் = மனிதன்) – ஆத்மா

தானியம் (தாள்= பயிர் -> தான் – தான்யம்

முடிவுரை

சமஸ்கிருதச் சொற்களை உடைத்துப்பார்த்தால் பல நேரங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ் சொற்கள் திரிக்கப்பட்டு சிதைக்கப்பட்டு பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் என்பார் சாத்தூர் சேகரன். அக்கூற்று முற்றிலும் உண்மை.

மேலே கண்ட எடுத்துக்காட்டுகள் ஒன்றல்ல, ஒராயிரம் சமஸ்கிருதச் சொற்களைப் பகுத்துப்பார்த்தாலும் யாவும் தமிழே என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியுள்ளது.

இருவேறு நிலத்து இயற்கை . . .

திராவிடமும் ஆப்பிரிக்கமும்

க. ப. அறவாணன்
முன்னாள்ஆப்பிரிக்கவியல்
ஆய்வாளர்,
தக்கார் பல்கலைக் கழகம்,
செனகால்.

இந்தியத் திராவிடரையும் ஆப்பிரிக்க நீக்ரோ மக்களையும் ஒப்பிட பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவை: அரசியல், பொருளியல் சமுதாயவியல் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தவை. நிலவியலும் உயிரியலும் கூடத் துணைக் காரணங்களாக விளங்கும். இவற்றை ஒவ்வொன்றாக நோக்குவோம்.

1. நிலவியல்:

இருவேறு பகுதிகளை முப்புறமும் கடல் சூழ்ந்துள்ளன. இரண்டும் பூமத்திய ரேகைக்குப் பக்கத்தில் உள்ளன. எனவே வெப்ப மண்டலப் பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன. போதிய மழை இல்லாமல் வானம் பார்த்த மண்ணாக புன்செய்ப் பகுதி நிலமாக இணைந்துள்ளன. காடுகள் குறைவு.'சவன்னா' பகுதியே மிகுதி. பசுமை மிகாத உயரம் குன்றிய மொட்டைப் பாறை மலைகளே பரவியுள்ளன. இந்நிலவியல் காரணங்களால் இங்குள்ள மக்கள் வெயிலைத் தாங்குவதற்குரிய கறுப்புத் தோல் மக்களாக விளங்குகின்றனர். உயிர் வளியை மிகுதியாக ஈர்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக மூக்குகள் பரந்தும், பருத்தும், தட்டையாயும், பெரிய துவாரம் உடையனவாயும் உள்ளன. தலை, உடல், இமைமுடியும் கறுப்பாக உள்ளன. காற்று உட்செல்ல வாய்ப்பாக திறந்து இதழ்களை விரித்து உரத்துப் பேசும் மக்களாக உள்ளனர். இவர்களின் மொழிகளும் பெரிய அளவு அடிக்கடி அங்காந்து பேசும் மொழிகளாக உள்ளன. உயிரெழுத்துக்களை அங்காத்தல் மூலமே ஒலிக்க முடியும். குளிர் நாட்டு மொழிகள் 5 உயிர் ஒலிகளைக் கொண்டிருக்க, வெப்ப நாட்டு மொழிகள் 12 க்கும் மேற்பட்ட உயிர் ஒலிகளைக் கொண்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மழை பார்க்கும் மண்ணாகவும் குடிநீர்க்குத் தவிக்கும் மக்களாகவும் இருப்பதால் நீருக்குப்பெரும் முதன்மை தருகின்றனர். நீருக்கும் மழைக்கும் இம்மக்களின் மொழிகளில் நிறைய சொற்கள் புழங்குகின்றன. எனவே இவர்கள் வழிபாடுகள் நீரை ஒட்டிய வழிபாடாகவும், மழையை ஒட்டிய வழிபாடாகவும் மிகுதியாக அமைந்துள்ளன. வெயிலிலேயே மிகுதியான காலம் வாடுவதால்

நிழலின் அருமை இவர்களுக்கு மிகுதியாகத் தெரியும். எனவேதான் நிழல்தரும் மரம் இவர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் வீடாக இருந்தது. மர வழிபாடும் இவர்களிடம் பெரிதாகப் போற்றப்படுகிறது வெப்ப மண்டலத்தில் உள்ள நல்ல பாம்புகள் நஞ்சுத்தன்மை மிகுதியாக உள்ளவை. மக்களைக் கடித்தே கொன்றுவிடும். சாவுக்குக் காரணமான பாம்பை அச்சத்தின் அடிப்படையில் இவர்கள் வழிபடுவதற்கு இதுவே காரணம்.

2. உயிரியல்:

மேலே சுட்டியவாறே மரவழிபாடும் பாம்பு வழிபாடும் ஈரிடத்தும் இருப்பதற்குக் காரணம் நிலவியல் சார்ந்த உயிரியல் தோற்றமே ஆகும். இருபகுதி மக்களும் அரிசி உணவையே தலைமை உணவாகக் கொண்டுள்ளனர். அரிசியே அங்கே விளையத் தகுவது அதுவன்றி, காய்கறிகள், கீரை வகைகள், கூழ் வகைகள், முருங்கைக் கீரை முதலானவைகள் பொதுஉணவு வகைகளாக இருந்து வருகின்றன. புலால் உணவில் ஆடு, கோழி மீன் ஆகியன முன்னிடம் பெற்றுள்ளன. (தாயம்மாள் அறவாணன்; திராவிட ஆப்பிரிக்க ஒப்பீடு; உணவுப் பழக்கம். பக்.22) தென்னிந்திய நிலவியலும் ஆங்குள்ள யானை முதலான உயிரியலும் மிகப்பெரிய அளவில் ஆப்பிரிக்க மண்ணுடன் இணைந்துள்ளன. (விரிவிற்குப் பார்க்க K.P. Aravaanan; Anthropological Studies.

3. அரசியல்:

ஆப்பிரிக்காவில் வடபகுதியான எகிப்தும் இந்தியாவின் வடபகுதியான சிந்துவெளியும் மிகப் பழமையான நாகரிகம் உடையவை. இவை இரண்டுமே கறுப்பர்கள் படைத்த நாகரிகங்கள் ஆகும். நைல் ஆற்றை ஒட்டி எகிப்து நாகரிகமும் சிந்து ஆற்றை ஒட்டி ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ நாகரிகமும் உருவாயின. நீர் பார்க்கும் மக்கள் ஆகையில் ஆற்றை ஒட்டியே பெரிய நாகரிகத்தைப் படைத்தனர். ஆனால் இருவர்தம் நாகரிகங்களும் பின்னாளில் அழிக்கப்பெற்றன. எதிரியையே எதிர்பார்க்காத நல்லோராய் இவர்கள் இருந்தமையால் எதிரிகளால் எளிதே வீழ்ச்சிக்கு உள்ளாயினர்.

தமக்குரிய கறுப்பு நிறம் பற்றி வெள்ளை நிறமக்களைப் பார்த்தவுடன் தாழ்வுணர்வு இவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். எனவே வெள்ளை நிற மக்களை தேவர்களாகவே இவர்கள் கருதினர். (அலெக்சாண்டர் – கான்றதாவ் முக்கடல் மருமம் – பார்க்க) எனவே தொல்பழங் காலத்தில் கிரேக்கர்களுக்கும் உரோமர்களுக்கும் எளிதே அடிமையாயினர். பின்னாளில் ஐரோப்பியர்களுக்கும் அடிமை யாயினர். அடிமை உள்ள காலத்தும் விடுதலை உருவாகியிருந்த ஆப்பிரிக்க இனக்குழு (ETHNIC) வேறுபாடும் இந்தியச் சாதிப்பிளவு வேறுபாடும் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன. அதனால் அயராத் துன்பங்களை இம்மக்கள் அடைந்து வருகின்றனர்.

ஐரோப்பியர் குடியமர்ந்த அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா முதலான கண்டங்களுக்கும் மொரீஸிஸ், மடக்ரஸ்கர் முதலான தீவுகளுக்கும் ஆப்பிரிக்க, தென்னிந்திய மக்கள் அடிமைகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

நீண்ட நெடுங்காலம் ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்தில் இம்மண்டலங்கள் இருந்தமையால் ஐரோப்பிய மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியன இந்த இருபகுதி நாடுகளையும் இன்று பிடித்து ஆட்டி வருகின்றன.

விடுதலை பெறும் பொழுதும் இம்மக்கள் மொழி வழியும் இனக் குழு வழியும் பிரியாமல் காலனி அமைப்பு வழி தனியாயினர்.

வடமேற்கு இந்தியாவையும் வடக்கு இந்தியாவையும் துருக்கியிலிருந்து பரவிய இசுலாமியர் பற்றிக் கொண்டது போல, வட, வடமேற்கு ஆப்பிரிக்காவையும் இசுலாமியர் பற்றிக் கொண்டனர். அப்பகுதியிலிருந்து கருப்பர் தெற்கே விரட்டப் பட்டனர்.

4. பொருளியல்:

வெப்ப மண்டலங்களான இரு பகுதியும் வானை நம்பி வாழ்பவை. வான் பொய்க்கும்போது வளமை பொய்க்கும் எனவே பஞ்சமும் பட்டினியும் தொடர்ந்து அல்லல்படுத்தும் சுயவழிப்பொருளாதாரத்தை அறிமுகப் படுத்தாமல் ஐரோப்பிய நுகர்வு வழிப் பொருளாதாரத்தை ஏற்றுப் பழகிக் கொண்டதால், இருபகுதிகளும் பொருளாதாரச் சமத்துவமின்றித் தள்ளாடுகின்றன. மக்கட் தொகைப் பெருக்கம், வறுமை, வேலை இல்லாமை, படிப்பின்மை, இருமண்டலங்களிலும் இருந்து பொருளாதார முயற்சி பெறமுடியாமல் தடுக்கின்றன.

5. சமுதாயவியல்:

உடல் உழைப்பையே நம்பிவந்த சமுதாயம் என்பதால் உடல் உழைப்பிற்குக் காரணமான கைகள், அவற்றிற்குரிய பிள்ளைகள் சொத்துக்களாக மதிக்கப் பெற்றன. மதிக்கப்பெறவே பிள்ளைகளை மிகுதியாகப் பெற்றுக்கொள்வது பெரும்பாக்கியமாகக் கருதப்பெற்றது. எனவே ஒருவன் ஒருத்திக்கு மேற்பட்ட பெண்களை மணந்துகொள்வதும் குழந்தைகளைப் பெறுவதும் பெருக்குவதும் செல்வமாகக் கருதப் பெற்று வந்தது. எனவேதான் பலதர மணத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. இசுலாம் விரைவாகப் பரவியது. ஒருவன் ஒருத்தி கோட்பாட்டை வற்புறுத்தும் கிறுத்துவம் போதிய அளவு பரவவில்லை. இந்தியாவை சாதிப்பிளவு சீரழிப்பதைப் போல ஆப்பிரிக்காவை இனக் குழுப்பிரிவு சீரழித்து வருகிறது. குழந்தைப் பெருக்கத்திற்குப் பெண்ணே முதன்மை என்பதால் பெண்ணை முன்னிலைப் படுத்தும் அன்னை வழி பாடு இங்கே தொல்காலத்தில் தலைமை பெற்றிருந்தது.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மொழிகளும் தமிழும்

[பி. இராமநாதன் எம்.ஏ., பி.எல்.]

ஆஸ்திரேலியாவை ஐரோப்பியர்கள் முதலில் கி.பி. 1770 இல் கண்டுபிடித்தனர். இந்தியாவைப் போல மூன்று மடங்கு பரப்புள்ள அந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை இப்பொழுது 2 கோடி. ஏறத்தாழ அவர்கள் அனைவரும் கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளில் அங்குக் குடியேறியுள்ள ஐரோப்பியர்களேயாவர். ஏறத்தாழ ஓர் இலக்கம் பேர் மட்டுமே பழங்குடி மக்கள் உள்ளனர்.

வெள்ளையர் அக் கண்டத்தில் நுழைந்த காலத்தில் இருந்த பழங்குடி மக்கள் எண்ணிக்கை 3 இலக்கம் ஆகும். வெள்ளையர்களால் விரட்டி வேட்டையாடிக் கொல்லப்பட்டும் அவர்களிடமிருந்தும் பரவிய தொற்று நோய்களால் மாண்டும் பழங்குடியினர் எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறைந்து கி.பி. 1960க்குள் 50,000 ஆகிவிட்டது. கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்குள் ஓரளவு அவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்து இப்பொழுது ஓர் இலக்கத்தை எட்டியுள்ளது.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் முன்னோர் ஏறத்தாழ கி.மு. 30,000 வாக்கில் இந்தோனேசியத் தீவுகளான டிமோர்; செலிபீஸ் ஆகியவற்றின் வழியாக ஆஸ்திரேலியாவுக்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர்களால்[1] கருதப்படுகிறது. அக்காலத்தில் கடல்மட்டமானது உலகெங்கும் தற்பொழுதுள்ளதைவிட ஏறத்தாழ 400 அடியிலிருந்து 600 அடிவரை குறைவாக இருந்தது. நிலப்பரப்புகள் அதிகமாக இருந்தன. ஆஸ்திரேலியாவின் நிலப்பரப்பும் இப்பொழுதைவிட ஏழில் ஒரு பங்கு அதிகமாக இருந்தது. ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் அதற்கு வடக்கே நியூகினிக்கும் நடுவே இப்பொழுது கடலாக இருக்கும் பகுதி அப்பொழுது நிலமாகவே இருந்தது. இந்தோனேசியத் தீவுகளான டிமோர் முதலியவற்றிலிருந்து கட்டு மரம் போன்றவற்றில் சில மணி நேரத்தில் அக்காலத்தில் ஆஸ்திரேலியாவை அடைய முடிந்திருக்கும். அவ்வாறுதான் முதலில் மனிதன் ஏறத்தாழ 30,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆஸ்திரேலியாவை அடைந்திருக்க வேண்டும். நுழைந்து ஏறத்தாழ 500 ஆண்டுகளுக்குள் ஆஸ்திரேலியா முழுவதும் பரவியிருக்க வேண்டும்.

கடல்மட்டம் படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டுவந்து கி.மு. 15,000க்குள் ஏறத்தாழ 200 அடி உயர்ந்துவிட்டது. பின்னர் கி.மு. 6,000லிருந்து கி.மு. 4,000க்குள் கடல்மட்டம் மேலும் கிடுகிடுவென உயர்ந்து ஏறத்தாழ

---

1. "The Pre-history of Australia" - D.J. Mulvaney (Thames and Hudson, London; 1969; pp.276)

"Triumph of the Nomads - A history of Ancient Australia" - Geoffrey Blainey (Macmillan; 1975; pp.285)

தற்போதைய நிலையை அடைந்துவிட்டது. ஆஸ்திரேலியாவும் தனிக் கண்டம் ஆனது. இவ்வாறு கடல்மட்ட உயர்வுகள் நிகழ்ந்தபோது தமிழகத்தைச் சார்ந்த நிலப்பகுதிகள் இந்துமாக்கடலுள் மூழ்கியதனையே பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களில் உள்ள கடல்கோள் செய்திகள் குறிக்கின்றன எனலாம்.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் அனைவரும் ஒரே இனத்தவர் என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை. மூன்று இனத்தவர் என்பது மற்றொரு சாரார் கொள்கை. வட ஆஸ்திரேலியாப் பகுதிகளில் வாழும் "கார்பென்டாரியன் இனம்;" தென் பகுதிகளில் வாழும் "மர்ரே" இனம்"டாஸ்மேனியாத் தீவில் முன்னர் வாழ்ந்துவந்த "டாஸ்மேனிய" இனம் ஆகியவையே அம்மூன்று இனங்கள்.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் – குறிப்பாக "கார்பென்டாரியன்" இனத்தவர்கள் தோற்றத்தில் முற்றிலும் தமிழர்களைப் போன்றே இருப்பார்கள்.[1] தமிழர்களைப் போன்றே அவர்களும் அத்தை மகளைத் திருமணம் செய்யும் "முறைப் பெண்" மணமுறையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள். ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் பண்டு பேசிய – மொழி "ஒன்று பலவாகி"இப்பொழுது 200க்கு மேற்பட்ட மொழிகளாக (கிளை மொழிகள் – dialects – என்பதே பொருத்தம்) ஆகியுள்ளது. அப் பழங்குடி மக்கள் பயன்படுத்தும் "பூ மெராங்" என்னும் கருவியானது இன்றும் தமிழகத்தில் புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் உள்ள "வளைதடி" தான்.

அம் மக்களுடைய மொழிகள் திராவிட (தமிழ்) மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை என்ற கருத்தை கால்டுவெல் உள்ளிட்ட அறிஞர்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். மாற்றுக் கொள்கையினரும் உண்டு: ஆயினும் அவர்களுள் பெரும்பாலோர் தமிழை அறியாதவர்கள். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களை விவரிக்கும் சில நூல்களில் கண்டுள்ள பழங்குடி மக்கள் மொழிகளில் அடங்கிய சொற்களுள் தமிழுடன் தொடர்புடைய சிலவற்றைக் காண்போம்:

ஞாம் புல = என் கண்

ஞீங்கு புல = உன் கண்

அம் புல = அவன் கண்

ஞிங்னீபுல = அவள் கண்

இஞ்ஞா = இவன்

---

1. "We the aborigines" by Douglas Lockwood; Gassell; Australia' 1963; pp.259

பக்கம் 42: - All Australian aborigines are supposed to be descended from Dravidians who maigrated about 15,000 years ago from India and Ceylon.

இனே = உவன்

ஈரு = அவன்

ஞாரெண்டு = நீயும் நானும் (உளப்பாட்டுப் பன்மை)

ஆரெண்டு = அவனும் நானும்

ஞுஞ்ஞா = தந்தை

இறைய = தந்தை

இளையரு = இளைஞர்

பள நாளி = பழங்காலம் (பழைய நாள்)

மன்றே = மன்று

புய் (Bui) = போ

கலம் = (கட்டுமரம்) கலம்

உஞ்ஞான்குரு = ஆறு தோன்றும் இடம்

உமிஞ்ஞாங்குரு = ஆறு கடலில் சேரும் இடம்

ஆல் மா நின்னின் இஞ்ஞார நோங்கு = மகிழ்ச்சி, உன்னை இங்கே பார்க்க

யாள் வோங்க = யார் சொன்னது.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மொழிகளைப்பற்றி அண்மையில் வெளிவந்துள்ள சில நூல்களின் விவரங்களை அடிக்குறிப்பில் காணலாம். தமிழறிஞர்கள் மேலும் ஒளி தருவார்களாக. இம்மொழிகள் விரைவாக அழிந்து வருகின்றன. முற்றிலும் அழியுமுன் தமிழாய்வாளர் சிலர் ஆஸ்திரேலியா சென்று அப்பழங்குடி மக்களோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டு தமிழின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் நிலைநாட்ட வகைசெய்வது தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் போன்றவற்றின் கடமையாகும்.

---

1. "The languages of Australia" by R.M.W. Dixon Cambridge University Press; 1980 பக்கங்கள் xxii; 547;

Handbook of Australian languages; I Edition; R.M.W Dixon and Barry J.Blake; Canberra; Australian National University Press; 1979 பக்கங்கள் ; 390.

Colin Yallop. "Australian Aboriginal languages" Andre Deutsck; 1982; London; pp 188;

அறிஞர் ஆபிரகாம் பண்டிதரின் மொழியியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் மலையமான்

தமிழை அயல் நாட்டு அறிவுச் செல்வர்கள் வளப்படுத்தினார்கள். கால்டுவெல், போப், வின்சுலோ, பெஸ்கி (வீரமாமுனிவர்) ஆகியோர் அப்படிப்பட்ட போற்றுதலுக்கு எப்போதும் உரியவர்கள். அத்தகைய சாதனை புரிந்த தமிழர்கள், இந்த மண்ணிலும் அண்மைக் காலத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் காலப் புழுதி படிந்து இன்றைய ஞாலத்தின் பார்வையில் மங்கிக் கிடக்கிறார்கள்.

தமிழ் இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியத்தைத் தனி ஒருவராக எழுதிய சிங்கார வேலு முதலியார், மறைந்து போன யாழ் இசைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டும் முறையில் பெரிய யாழ் நூல் படைத்தருளிய விபுலாநந்த அடிகள், பல நூற்றாண்டுகளுக்குரிய வானவியல் நூல் படைத்த எல்.டி. சாமிக்கண்ணுப் பிள்ளை, கணிதத்துறையில் ஆய்வுப் புதுமைகள் நடத்திய சிவ சங்கர நாராயணப்பிள்ளை, தமிழிசையின் மேன்மையை நிலைநாட்டும் அரு நூலான கருணாமிர்த சாகரம் தீட்டிய ஆபிரகாம் பண்டிதர் ஆகியோர் அருஞ்சாதனை புரிந்த பெருமைக்கு உரியவர்கள்.

மு. ஆபிரகாம் பண்டிதரும், புகழ்பெற்ற சித்த மருத்துவர், செய்தொழில் வினைஞர், அகர முதலி தொகுப்பாளர், வரலாற்றாசிரியர், சோதிட நூல் புலவர், பயிரியல் வல்லுநர், என்ற பல்வேறு சிறப்புகளுக்கு உரியவராக இருந்தாலும், அவரை இசைப் பேரறிஞர் என்றுதான் பாரகம் போற்றுகிறது.

இசைத் துறையில், அவருடைய ஆய்வு இணையற்றது. தமிழிசையே உலகின் முதல் இசை. அதில் சுரம் 22 ஆக நடைமுறையில் உள்ளன. வடநாட்டு இசையறிஞர்கள் தமிழக இசை இலக்கணம் ஏற்றுப் பயன் கொண்டனர். கர்நாடக இசை என்று இன்று கூறப்படுவது தமிழிசையே. அந்தத் தமிழ் இசையே, கிரேக்க நாட்டுப் பிதகோரஸ் முலமாக இன்று உலக இசைக்கு அடிப்படையாய் அமைந்துள்ளது என்பது அந்த இசையறிஞரின் ஆய்வு முடிவுகள்.

ஆபிரகாம் பண்டிதர் மொழியியலிலும் ஆய்வு செய்து முடிவுகள் கண்ட முனைவர் என்பது ஒரு சிலருக்கே தெரியும். அவருடைய கருணாமிர்த சாகரம் என்ற இசைக்களஞ்சியத்தின் முதல் பகுதி 1365 பக்கங்களைக்

கொண்டது. இதை இசை வல்லார் மட்டுமே தொட்டுப் படித்தால் பயன் கிட்டும் என்று பலரும் ஒதுக்கி விட்டனர். ஆபிரகாம் பண்டிதர், கருணாமிர்த சாகரத்தின் முதல் பகுதியிலுள்ள முதல் பிரிவில், தமிழ் மொழியைப் பற்றி ஆராய்ந்து பல அறிஞர்களின் மேற் கோள்களைக் காட்டி அரிய செய்திகளை அளித்துள்ளார்.

அந்த அறிஞர் மறைவுற்ற குமரிக் கண்டத்தைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். "இந்து மகா சமுத்திரத்தில் ஆதி மனுஷ்யர்கள் உற்பத்தியாவதற்கு இடமாயிருந்ததென்றும் எல்லா ஜாதிகளும் சமமாய் தங்கியிருந்த தொட்டிலாயிருந்ததென்றும் அது அழிந்த பின், அதிலிருந்து தங்களுக்கு எதிர்ப்பட்ட கரைகளுக்குச் சென்று, அங்கு விருத்தியானார்கள் என்றும் தெரிகிறது. இந்து மகா சமுத்திரத்தைச் சுற்றியுள்ள தீவுகளையும், தேசங்களையும் இருக்கும் ஜனங்களையும் (அவர்களின்) பழக்க வழக்கங்களையும் செடி, கொடி, மரங்களையும் இயற்கையின் அமைப்பும் தெரிந்த சாஸ்திரிகள், லெமூரியா என்றழைத்துவரும் இக்கண்டத்திலிருந்து, ஜனங்கள் பரவியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்" என்று அவர் கூறுகிறார். இதற்கு, தென்னிந்தியா சாதிகளும் பழங்குடியினரும் castes and tribes of Southern India, என்ற நூற்றொகுதியை எழுதிய எட்கார்தார்ஸ்டன் (Edger Thurston) என்ற அறிஞரின் கருத்தை அவர் ஆதாரம் காட்டுகின்றார். அந்தப் பெருங்கண்டம் கடல் கோளால் அழிந்தது என்பதற்கு, வில்லியம், பாகவதம், புத்த சமய நூல்கள், அமெரிக்க இந்தியரின் (செவ்விந்தியரின்) கருத்துகள் ஆகியவற்றை ஆதாரம் காட்டுகின்றார்.

லெமூரியா நாட்டில் (குமரிக்கண்டத்தில், ஆதிமனிதன் தோன்றினான் என்பது மட்டுமன்றி, அங்குப் பேசப்பட்டு வந்த மொழி தமிழ்தான் என்றும் உரைக்கின்றார். "குமரியாற்றுக்கும் பஃறுளியாற்றுக்கும் நடுவிலிருந்ததாகச் சொல்லப்படும் மிகுந்த நீர் வளமுள்ள ஏழ் தெங்க நாடும் ஏழ் மதுரை நாடும், ஏழ் முன் பாலை நாடும், ஏழ் பின் பாலை நாடும் ஏழ் குன்ற நாடும், ஏழ் குணகரை நாடும், ஏழ் குறும் பனை நாடும் ஆகிய 49 நாடுகள் அடங்கிய தென் பாண்டிய நாடே என்று அவர் கூறுகின்றார். ஏழு ஏழு நாற்பத்தொன்பது நாடுகள் என்று சொல்வதை நாம் கவனிக்கையில், நாவல் தீவு (நாவல் மரம்) இறலித் தீவு, (இந்தி மரம்) குசைத்தீவு (நாணல்) கிரவுஞ்சத்தீவு (ஒன்றில்) புஷ்கரத்தீவு (யானை) தெங்குத்தீவு. கமுகுத்தீவு என்ற ஏழு பெரும் பூபாகங்களும் ஆஸ்டிரேலியா, சுமத்ரா, ஜாவா, போல ஏழு தீவுகளாயிருந்திருக்கலாம் என்றும் அவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வேழு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் தோன்றுகிறது . . . கடலால் அழிந்த இந்நாட்டிற்குத் தென் மதுரை தலைநகராயிருந்தது. இதில் (இந்த லெமூரியா கண்டத்தில்) தமிழையே பேசினார்கள் " என்று அவர் அறிவித்துள்ளார்.

குமரிக்கண்டத்தில் ஏற்பட்ட கடல் கோள் காரணமாக, பலர் பிரிந்து பலநாடுகளில் குடியேறினர். அவர்களுடைய உணவு முறை, நாட்டின் தட்ப

வெப்பம், செய்தொழில் காரணமாக, அவர்கள் வேறு வேறு மொழி பேசும் நிலை அமைந்தது. ஆயினும் அவர்களின் மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் இன்றும் கலந்துள்ளன என்று அவர் ஆய்ந்துரைக்கின்றார்.

"8000 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த தொல்காப்பியர் காலத்தில், 4,400 வருஷங்களாக இருந்த முதற் சங்கத்தினர் ஆதரித்து வந்த தமிழ் மொழியே பூர்வமான மொழி என்றும் அவர்கள் இருந்த லெமூரியா அழிந்த பின் தங்களுக்கு எதிர்ப்பட்ட கரைகளுக்குத் தமிழர்கள் குடியேறினார்கள் என்று திட்டமாகச் சொல்லலாம். அவர்கள் சிதறிப்போன பின் தேச சீதோஷ்ண நிலைக்குத் தகுந்தபடியும் அகராதிகளுக்குத் தகுந்த படியும் கைத்தொழிலுக்கும் கல்விக்கும் தகுந்தபடியும் வெவ்வேறு மொழிக்காரராகவும், தேசத்தாராகவும் அழைக்கப்பட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. மேற்படி காணப்படுவதே அதற்குப் போதுமான அத்தாட்சி. சமஸ்கிருத மொழியில் அநேக வார்த்தைகளும் எழுத்துகளும் தமிழிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு வழக்கத்திலிருக்கின்றன" என்று அவர் திட்ட வட்டமாக முரசு அறைகிறார்.

அவர் பலமொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பதற்குச் சான்று காட்டுகின்றார். அவற்றில் ஒன்று வருமாறு: "அக்காள் என்ற தமிழ் வார்த்தை சமஸ்கிருதத்தில் அக்கா = தாய் என்றும் கன்னடம், தெலுங்கு ஆகியவற்றில் மூத்த சகோதரி என்றும், மகாராஷ்டிரத்தில் 'அகா' என்றும் தன்கூசியன் பாஷையில் 'அக்கின்' என்றும் மங்கோலிய பாஷையில் 'அக்கான்' என்றும் திபேத்து பாஷையில் 'அக்கே' என்றும் துருக்கி பாஷையில் 'எகே' என்றும் மார்டுன் பாஷையில் 'அஇ' என்றும் உக்ரியன் பாஷையில் 'இலக்கியன்' என்றும் வருகிறது. இச்சொல் பால் மாற்றம் பெற்று, மாங்கல் பாஷையில் 'அகா' மூத்த சகோதரன், தன் கூசியன் பாஷையில் 'அகா' மூத்த சகோதரன் என்றும் ஒஸ்டியாக் பாஷையில் 'இக்இ' மூத்தவன் என்றும் பீஷினிஷிய பாஷையில் 'உக்கோ' என்றும் அங்கேரிய மொழியில் 'அக்' என்றும் வழங்குகிறது என்று எடுத்துக்காட்டித் தன் கருத்தை நிறுவுகிறார். தமிழ் மொழியே எல்லா மொழிகளுக்கும் தாய் மொழியாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் முக்கிய ஆதாரமாகத் தமிழிலுள்ள பிரணவ மந்திரத்தைக் காட்டுகின்றார். வடமொழி தமிழிலிருந்து கடன் வாங்கிக் கொண்டது என்பதற்கு அவர் வின்சுலோ அகராதியின் முன்னுரையில் சான்று காட்டுகிறார்.

" While nearly, all vernacalars of India has been greatly en riched from sanscrit that wonderful language has condescended to borrow even from the Dravidian group of which Tamil is the oldest Comparative grammar instances 31 words to same kinds taken from Dravidian Tongues and 25 borrowed by both from some common source. He is of opinion that sanskrit derived its cerbral consonants (ட, ண,ள,ர) from Dravidian" அவர் சமஸ்கிருதம் சமஸ்கிருத்திற்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான சொற்கள் 26. இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளில் காணப்படும்

தமிழ்ச் சொற்கள் 101 எபிரேயு (ஈப்ரு மொழியில் காணப்படும் தமிழ்ச்சொற்கள் 31 சித்திய மொழியில் காணப்படும் தமிழ்ச்சொற்கள் 81 ஆகியவற்றை அவர் பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

நெடுங்காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் ஒரு மொழி பரவியிருந்தது என்றும், அது வடநாட்டில் பாலி என்றும் தென்னாட்டில் தமிழ் என்றும் அழைக்கப்பட்டது என்றும் அதிலிருந்து பிராகிருதம் வந்திருக்காலம் என்று பாலி, பிராகிருதம், தமிழ் முதலிய பல மொழிகளையும் ஆரியர்கள் தாங்கள் பயணம் செய்து வந்தபோது, வழியிலிருந்த மொழிகளையும் இணைத்து சமஸ்கிருதத்தை உண்டாக்கியுள்ளார்கள் என்றும் அவர் கூறுகிறார். பாலி என்றால் "மூலம்" என்றும் பிராகிருதம் என்றால் முதல் என்றும் சமஸ்கிருதம் என்றால் செம்மையாக்கப்பட்டது என்றும் அவர் அறிவிக்கிறார்.

அவர் 'திராவிடம்' என்பதிலிருந்த தமிழ் என்ற சொல் தோன்றியது என்ற கருத்தை மறுக்கிறார். இந்தச் சொல் மாற்றம் உண்மையானால், 'வி' என்ற எழுத்தின் கதி என்னவாயிற்று என்று வினவுகிறார்.

'தமி' என்ற முதனிலை, ஒப்பின்மை, தனிமை என்ற பொருளுடையது. தமிழ் என்றால் இனிமை, மதுரம் என்றும் பொருள்படும் என்று உரைக்கின்றார்.

தமிழே உலக முதல் மொழி என்று பாவாணர், ஞானகிரி நாடார், வேங்கட கிருஷ்ணன் ஆகியோர் அண்மைக் காலத்தில் வெவ்வேறு கோணத்திலிருந்து ஆய்ந்துரைத்தார்கள். இந்த உண்மையின் முன்னோடியாக விளங்கிய ஆபிரகாம் பண்டிதர் 1917 இல் பொற் கடகம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பூண்ட கருணாமிர்த சாகரத்தில், இவை போன்ற ஆய்வு கருத்துகளை, அறிஞர்களுக்கு அறுசுவை விருந்தாக அளித்திருக்கிறார்.

உலகமொழிகளில், தமிழ் மொழியின் தாக்கம்

ந. இராமையா, திருவள்ளூர்

1. உலகத்திலுள்ள மொழிகளெல்லாம், துரேனியன் (Turanian) செமிட்டிக்கு (Semitic), ஆரியம் (Ariyan) என முப்பெரும் பிரிவுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றுள், தமிழ், துரேனியன் பிரிவில் அடங்கும் என முடிவு கட்டினர். ஆனால், தமிழ், சித்தியக் குடும்பத்தில் (Sithian family) அடங்கும் என்பது கால்டுவெல்லின் (Rev Cauldwel) கருதுகோளாகும். ஆனால், இக்கருத்து, பின்னர் திருத்தப்பட்டு, தமிழ், திராவிட மொழிகள் குடும்பத்தின் தலைமை மொழியாகும் என உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. உலகத்தில், ஏறக்குறைய நாலாயிரம் மொழிகள் வழக்கில் உள்ளன. இதில், பல கிளைமொழிகளும் அடங்கும். உலக மொழிகளிலுள்ள நாலாயிரம் மொழி களில், தமிழ் மொழியின் கூறுகள் முன்னூறுக்கும் மேற்பட்டுள்ளன என மொழி நூல் அறிஞர்கள் முடிவுகட்டியுள்ளனர். தமிழ் நாகரிகம், உலகம் முழுவதும் பரவியதற்கு, இதுவும் ஒரு சான்றாக உள்ளது.

2. இந்தியாவில், ஆஸ்ட்ரிக்குக் குடும்பம் (The Austric family).

இந்திய – ஆரிய மொழிக் குடும்பம் (Indo - Ariyan family)

திபத்திய – சீன – மங்கோலிய மொழிக் குடும்பம் (Sino-Tbetan-Mangolid family)

திராவிட மொழிக் குடும்பம் (Dravidian family) என்ற நான்கு மொழிக் குடும்பங்கள் உள்ளன. (2)

3. இந்தியாவில், மொழிக் கணக்கெடுப்பின்படி, 179 மொழிகள், 544 கிளைமொழிகள் (ஆஸ்டிரிக்குக் கிளைமொழிகள் உட்பட) பேசப்பட்டுவந்தன. மேலும், காடுமலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களால் பேசபட்டு வந்த மொழிகளின் விழுக்காடு 1.3% எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (3). இப்பொழுது, இது உயர்ந்திருக்கும்.

4. இனி, திராவிட மொழிக் குடும்பம் பற்றிக் கவனிப்போம். திராவிடம் என்றால் தெற்கு என்று பொருள், "சப்தகல்ப துருமா" என்ற வடமொழிக் களஞ்சியத்தில், திராவிடம் என்ற சொல் ஆளப்படுகிறது. தெற்கேயிருந்து வந்தது தெனுகு (தெலுங்கு) என்றும், தெளிவுடையது தெனுகு என்றும் ஒருவகைப் பெயர்க் காரணம் கூறப்படுகிறது. இன்றைய மலையாள வடிவெழுத்துகள், தமிழுக்கு இருந்த எழுத்துகளிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டன என்பது

உறுதிசெய்யப்பெற்ற உண்மையாம் (4). 1842 ஆம் ஆண்டில், பாசல் சமயவூழிய அச்சகத்தார் (Basel Mission Press), துளு மொழிக்குக் கன்டை எழுத்தைப் பயன்படுத்தினர்.

5. நாகரிகம் அடைந்த திராவிடப் பண்டிதர்கள், ஆரிய மொழியைத் தேவநாகரி எழுத்தில் எழுதியதோடு, கல்வியறிவில்லாத அம்மக்களுக்கும் படிப்பித்தனர் என மாக்ஸ்-முல்லர் கூறியுள்ளார் (5)

6. திராவிட மொழிகளிலுள்ள வேர்ச்சொற்கள் வெற்றொலிகள் அல்ல. அவையனைத்தும் பொருள் பொதிந்த மெய்மொழிகள் ஆகும். தமிழ்ச் சொற்களுக்கு மிக எளிதாகச் சமஸ்கிருத வேர்ச்சொற்களை மூலமாகக் காட்டுவது ஒரு வழக்கமாக உள்ளது. இதையொட்டியே, உலகம், கலை, நகுலம் போன்ற சொற்களுக்குச் சமஸ்கிருதத் தாது காட்டப்பெற்றன. யாழ்ப்பாண ஞானப்பிரகாச அடிகள், இச்சொற்களெல்லாம் தமிழ் வேர்ச்சொற்களே என்று ஆராய்ந்து காட்டியுள்ளார் (சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி, முதல் மடலம்) (6).

7. கி.மு.2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பிராமி, எழுத்து உள்ளதை அஜிதேகர் குறித்துள்ளனர். பிராகிருத மூலவடிவம் கொண்ட "பிருகத்கதா" நூல் தொலைந்துபோய்விட்டது. ஆனால், காஷ்மீர் பண்டிதர்கள் எழுதிய சமஸ்கிருத நூல் கிடைத்துள்ளது. அதில், பிராகிருதம் ஒரு பைசாச (அ) நீச பாஷை எனக் கூறப்பட்டு, பின் தள்ளப்பட்டு, பேச்சு வழக்கற்று அழிந்துவிட்டது.

8. சங்ககாலக் கல்வெட்டுகள், பிராமி அல்லது தாமிழி (damily) அல்லது தமிழி எழுத்துகளால் ஆனவை. பிராமி இருவகைப்படும்; வடபிராமி, தென்பிராமி. இதனால்தான், அசோகன் காலமும், சங்ககாலமும் சமகாலம் எனக் கூறுகிறோம்.

9. பிராமி எழுத்துக்கும், மத்தியதரைக் கடலில் கிழக்கு ஓரங்களில் வாழ்ந்த பினிசியர் என்னும் பழைய மக்களின் (Phoenicions) எழுத்துக்கும் உறவு உண்டு. பினிசிய மக்கள், பண்டைய நாளில், பெரும் கடல் வணிகர்களாக (Seetrader) இருந்தனர். இவர்கள், தமது எழுத்தை, இந்தியாவின்றும் பெற்றார்கள். பினிசியரிடமிருந்து கிரேக்கரும், கிரேக்கரிடமிருந்து ரோமரும், ரோமரிடமிருந்து மற்றைய ஐரோப்பிய இனத்தவர்களும் எழுத்தெழுதும் முறையைக் கற்றுக்கொண்டார்கள் (7).

10. முடிப்புரையாக, உலக மொழிகளில், தமிழ் மொழியின் கூறுகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

அரபி மொழி

(அ) அரபியிலும் தமிழிலும் ஒரேவித ஞானம் பெற்றிருந்த சங்கைக்குரிய அமானி ஹறைத்து அவர்கள், ஏறத்தாழ

மூவாயிரம் சொற்கள், அரபியிலும் தமிழிலும் ஒரே விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதைக் கண்டு தெளிவுப்படுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, அரிசி, ஆபத்து, கைம்மை போன்ற சொற்களாகும் (8).

ஹங்கேரி

(ஆ) திராவிட மொழிகளில் இடம்பெறும் இறந்தகால இடைநிலையான + 'த்' என்ற உருபினை, ஹங்கேரிய (Hungary) மொழிகளில் இன்றும் காண்கின்றோம் (2).

ஆரியம்

(இ) மொழி நூல் அறிஞர் பர்ரோ (Dr. Burrow) அவர்கள், ரிக்கு வேதத்தின், மிகத் தொன்மையான பகுதிகளில் நுழைந்த திராவிடச் சொற்கள், ஆரியர்கள், வடமேற்கு இந்தியாவில் வாழ்ந்தபோதே நிகழ்ந்தது என்று வற்புறுத்திக் கூறியுள்ளார். ரிக்கு வேதத்தில், சிரா (Sirah) சிறை என்ற சொல், அணையைக் குறித்து வழங்கியுள்ளது. 'சிறை' என்ற சொல்லில் உள்ள தமிழ் மொழியின் சிறப்பெழுத்தான வல்லின 'ற'கரத்தை ஒலிக்க முடியாத ஆரியர் அதை மெல்லின 'ர'கரமாக்கிவிட்டனர். இது தொடர்பான விரிவான கட்டுரையைச் "செந்தமிழ்ச் செல்வி", நவம்பர் 1994 இதழில் காணலாம் (9). 'காசு' என்ற தமிழ்ச் சொல், வடமொழியில், 'கர்ஷா' என்று எடுத்தாளப்படுகிறது. மேலும், இச்சொல், தங்கம், வெள்ளி எடையையும் குறிக்கும்.

கன்னடம்

ஈ. அறிஞர் குசலப்ப கௌடா என்பவர், பாரதிதாசனின் "தலைவாரிப் பூச்சூடி உன்னை" என்ற தமிழ் பாடலைக் கன்னட மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் (10).

படுகு மொழி

உ. படுகு மொழியில் முதற் குறள் எழுதப்பட்டுள்ளது (10).

பெரு மொழி

ஊ. பெட்டிகோன், சுண்ணாம்பு, கட்டுமரம், அய்யர், அமைச்சர் ஆகிய சொற்கள், அமெரிக்க நாட்டுப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளில் உள்ளன என்றும், அவர்களுடைய நாகரிகம் 'ரிசக்' என்று (11) குறிக்கப்பெறுவதும் பெரு(Peru) என்ற

பெருமைக்குரிய தமிழ்ச் சொல்லே என்றும் காட்டியுள்ளனர் (12).

ஜப்பானிய மொழி

எ. அறிஞர் சுசுமு ஒனோ (Dr. Susumu Ohno) , 162 தமிழ்ச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து (13). பழைய ஜப்பானிய மொழியோடு ஒலிநயம், மொழிநலம் காட்டி ஒப்பிட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, கடி (T)-To bite, gnaw ; Kadi - ru(J) to gnaw, eat, nittle போன்றவையாகும். உலக மொழிகளில், தமிழ் மொழியின் கூறுகளால் ஜப்பானிய மொழியும் பயன் அடைந்துள்ளது என்பது இதனால் நன்கு விளங்கும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், பன்னாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில், வடமொழித் துறை நிறுவப்பட்டு, அம்மொழியின் பழமை, கலை, காவியம், நாடகம், நாட்டியம், மொழி வரலாறு, மொழி இலக்கணம், இலக்கண வரலாறு, பிற மொழிகள் வடமொழியால் வாழ்வுபெற்ற வரலாறு, பல அகரமுதலிகள் (பர்ரோ – எமனோ) முதலியன ஆராயப்பட்டு, மிகப்பல நூல்கள் வெளிந்துள்ளன.

அதுபோன்று, தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ்த் துறை இல்லாத நாடுகளில் தமிழ்த் துறையை ஏற்படுத்தி, தமிழின் பழமையையும் புதுமையையும் நடுநிலை நின்று ஆய்வுசெய்தால் தமிழ் மொழியின் விடுபட்டுப்போன பல கூறுகள் வெளிவரும் என்பது உறுதி. வெல்க தமிழ்!

மேற்கோள் நூல்கள் :-

1. "தேநேயப் பாவாணரின் சொல்லாய்வுகள்" – புலவர் இரா.இளங்குமரன் – 1985.

2. "திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வு" (ஓர் அறிமுகம்) – டாக்டர் ஜி. ஜான் சாமுவேல். 1978.

3. "Languages and the Lingustic Problems"- Suniti Kumar Chatlerji Oxford Pamphlets, No. 15-1943.

4. "கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம் – முதற்பகுதி", மொழிபெயர்ப்பு கா.கோவிந்தன். கழகம் மு.ப. டிசம்பர் 1955.

5. "வரலாற்றில் இந்து மதம் – புரட்சிதாசன் 1989.

6. "தமிழ்த் தொண்டர்கள்" (முற்றிப் பழுத்த மொழி வல்லுநர்) – எம்.ரம்போலா– மாஸ்கரேனஸ், 1965.

7. "நமது தாய்மொழி" ந.சி. கந்தையா பிள்ளை 1948.

8. "பசுங்கதிர்ப் பல்சுவை விருந்து 1990 தமிழே முதல் மொழி", பக்கம் 108.

9. "செந்தமிழ்ச் செல்வி", நவம்பர் 1994, "கற்சிறையும் அரப்பாவு" திரு.பி.எல்.சாமி,இ.ஆ.ப.(ஓய்வு).

10. "புதுவெள்ளம்" – சிற்பாசிரியர் பார்த்தசாரதி, ஜனவரி 1991.

11. " The Maya Civilization- Prof. Michacl coe - Thitrd Ed 1984

12. "தென்னமெரிக்காவில் சோழர்கள்" மீ. மனோகரன் (1976).

13. "புலமை" – ஏப்ரல் 1991.

சிந்து சமவெளி எழுத்தின் மொழியும், அதன் இலக்கண வழிமரபும்

(ஆங்கில மூலம் : பேரறிஞர் சுப்பிரமணிய மலையாண்டி – தமிழாக்கம் ; ஊ.கொற்றன்காரி)

அறிமுகம்.

தொன்முது இந்தியக் கல்லெழுத்துகளை (Proto - Indian Texts) படிப்பதற்கு, இந்தியாவில், பல முயற்சிகள் நடந்துவந்திருக்கிருக்கின்றன; உலகத்திலும் நடந்துவந்திருக்கின்றன. ஆனால், ஆராய்ச்சியறிஞர்கள், ஒவ்வொரு கல்வெட்டை படிக்குழ்ப்போதும், அடிப்படையில் மாறுபடுகின்றனர். இதுபோலவே, சிந்து சமவெளி எழுத்து அல்லது வரிவடிவத்தைப்(Indus script) படிக்கும்போது, அதன் மொழியையும் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பையும் கண்டு, நேர்முரணான கருத்துகளையே அறிஞர்கள் வெளியிட்டுவருகின்றனர். நானும், ஆராய்ச்சியாளன் என்கிற முறையில், சிந்துவெளி வரிவடிவின் வரியன்; ஒலியன் அமைப்பை (Grapheme - phoneme indentification)ச் சோதித்து பார்த்தேன். இதற்காக நான், தொடர்ந்து மிகவும் துன்பகரமான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டியிருந்தது. ஆனால், கடைசியில், சிந்துவெளி எழுத்தை, என்னால் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது.

பன்னாட்டு ஆராய்ச்சியறிஞர்கள், இந்தச் சிந்துவெளி எழுத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துகளைப் பின்னே சுருக்கமாகத் தந்து, பிறகு, நான் கண்டுபிடித்த முடிவைச் சுருக்கமாக வழங்குகிறேன்.

திருவாளர்கள் கேடு, ஸ்மித்து (Mrs. Gadd and Smith) என்ற அறிஞர்கள், சிந்துவெளி வரிவடிவைத் திராவிட மொழியின் (Dravidian language) தொடக்கநிலை என்று முடிவுக்கு வந்து, ஆனால், அதில் உள்ள மூன்று என்ற குறி ஒரு சமஸ்கிருத சொல்லாகும் என்று கருத்துக் கூறினர். ஆனால், இந்தக் குறி எப்போது, என்னால், 'வழுதி' என்று படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'வழுதி' என்பது, பாண்டிய அரச மரபினரின் தொடர்ந்து வரும் ஒரு பெயராகும்.

அருள் திரு ஈராஸ் பாதிரியார், பேராசிரியர் அஸ்கோ. பர்போலா, பேராசிரியர் டாக்டர் பென்டிட்டி, ஆல்ட்டோ, திரு. அலெக்சாண்டர் கொந்தரதோவ், பேராசிரியர் ஜி.ஏ. அலெக்ஸிஹீவ், பேரறிஞர் நிக்கீட்டா, குரோவ், (Rev. Fr. Heras, Prof.Asko Parpola, Prof.Dr. Pentti Aalto, Thiru. Alexandar Kontrator, Prof. G.A.Alexeheev, Dr.Nikita Gurov) மேலும் பலரும், மேற்படி சிந்துவெளி எழுத்தைத் தொன்முது திராவிடம்

(Proto-Dravidian) அல்லது தொன்முது இந்தியம் (Proto - Indian) என்றும், கூறுகிறார்கள். அது, இந்திய – ஐரோப்பியமோ (Indo - European) அல்லது இந்திய வேதகாலத்துக்கு முற்பட்ட மொழியோ அல்ல என்றும், அதனுடைய இலக்கண அமைப்பு ஒட்டுநிலையாகும் (Agglutinate) என்றும் அவர்கள் உரைத்திருக்கிறார்கள்.

செக்கோசுலோவேக்கிய ஆராய்ச்சியறிஞரான பேராசிரியர் ஹிரோக்னாஸ் (The Checkoslovakian Scholar Prof.Hrognos) என்பவர், ஹிட்டைட்டிய ஆராய்ச்சியின் (Hititology) தந்தை என்று அழைக்கப்படுபவர் ஆவார். அவர், சிந்துவெளி எழுத்தின் மொழி தொன்முது இந்திய – ஐரோப்பியம் (Proto - Indo European) என்று வாதிடுகிறார். ஃபிரஞ்சு ஆய்வறிஞரான திரு ஏ. பென்வெனிட்சே (Mr. A. Benventise) என்பவரும் இதே போல் கருதுகிறார்.

பேரறிஞர் எஸ். இரங்கநாதராவ் (Dr.S.Ranganatha Rao) என்கிற ஆராய்சியாளர், இப்போது ஒரு புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்கி, சிந்துவெளி எழுத்து வேதகாலத்துக்கு முற்பட்டது (Pre - vedic) என்றும். அது தொன் முது இந்திய – ஐரோப்பியம் (Proto - Indo - European) என்றும், வற்புறுத்துகிறார். அவருடைய கோட்பாட்டின்படி, மேற்படி எழுத்தில் மூன்று நூதனக் கூறுகள் உள்ளன என்றும், அதனுடைய சொல்லமைப்பு ஒட்டு நிலையாக இல்லாது சொல்மாறு நிலையாக உள்ளது (Not agglutinate but inflexional) என்றும் புகலுகிறார். திருமிகு. ஐராவதம் மகாதேவன் (Thiru Iravadam Mahadevan) என்கிற தமிழ்நாட்டு ஆராய்ச்சியறிஞர், முதலில், சிந்துவெளி எழுத்து ஒரு தொன்முது திராவிட மொழியைக் குறிக்கிறது (Proto - Dravidian language) என்று கூறிவிட்டார்; பிறகு, அவருடைய மேல் வளர்ந்த ஆராய்ச்சியில், மேற்படி சிந்துவெளி எழுத்து இப்பொழுது இறந்துவிட்டது என்றும், எனவே, அதனைத் தற்காலத்திய மொழிகளோடோ, பழங்காலத்திய மொழிகளோடோ ஒப்பிடமுடியாது என்றும், இந்தக் கருத்தையே சில சோவியத்து இந்தியவியலாளர்கள் (Soviet Indologists) கொண்டிருக்கின்றனர் என்றும் அவர் சொல்கிறார்.

கடந்த *11–1–1978*ந் தேதி, சென்னை அருங்கட்சியகக் கலையரங்கில் (Madras Musium Theatre) நடந்த இந்தியக் கல்வெட்டியல் கழக 4ஆவது பேராயத்தில் (4th Congress of the Epigraphical Society of India), திருமிகு ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்களின் சிந்துவெளி நாகரிக எழுத்துகள் பற்றிய முடிவுகளுக்கு, நான், என் கருத்துகளை வழங்கினேன். சிந்துவெளி வரிவடிவை நான் கண்டுபிடித்திருக்கிறேன் என்றும், அக்கல்லெழுத்துகளின் வாசகங்கள் செந்தமிழிலிலேயே (Pure Tamil) ஆகியிருக்கின்றன என்றும், சில திராவிடவியல் அறிஞர்கள் – கீழையியல் அறிஞர்கள் கூறுவதுபோல, அது வேதகாலத்துக்கு முற்பட்ட சமஸ்கிருதத்தைச் சார்ந்தது அல்ல என்றும் அழுத்தம் திருத்தமாக உரைத்தேன்.

இப்போது, மேற்படி என் கருத்தைச் சுருக்கமாகவும், வேண்டும்போது சிறிது விரிவாகவும், சிந்துவெளி நாகரிக எழுத்தின் மொழியும், அதன் இலக்கண வழிமரபும், என்கிற தலைப்பில், இங்கே கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

கீழே வருபவை, என்னுடைய ஆராய்ச்சியில், சிந்துவெளி நாகரிக மொழியின் அடையாளத்தையும், அதன் இலக்கண வழிமரபையும் ஓரளவு தெளிவாகக் குறிப்பிடும் என்று நம்புகிறேன்.

சிந்துவெளி எழுத்தியல்: (Indus orthography)

சிந்துவெளி எழுத்துமுறையில், அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, ற, ன என்னும் பதினெட்டு உயிர்மெய் எழுத்துகளும் ; குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம், ஆய்தம் ஆகிய மூன்று சார்பெழுத்துகளும் உள்ளன.

இந்த முறைமைதான் (System), தொல்காப்பியர் யாத்த 'தொல்காப்பியம்' என்னும் இலக்கண நூலிலும் அமைந்திருக்கிறது. தொல்காப்பியத்தில் வருகிற எழுத்துப் பாகுபாடும், எழுத்து எண்ணிக்கையுமே, சிந்துவெளி வரிவடிவுகளிலும் காணப்படுகின்றன. ஆனால், தமிழ் பிராமி (Tamil Brahmi) என்று அறியப்படும் சிந்துவெளி எழுத்துமுறையிலும், மூன்றாம் சங்க இலக்கிய எழுத்துமுறையிலும், சார்பு எழுத்துகள் மூன்றிற்கும் (Three dependent phones), இரண்டு இணையுயிர்களுக்கும் (Diphthongs ஐ, ஔ) தனியாக ஒலிக்குறிகள் (Letters) கிடையா. ஆனால், சிந்துவெளி வரிவடிவில் இச்சார்பெழுத்துகளுக்கும் இணையுயிர்களுக்கும் தனி வரியன்கள் (Specific gaphemes) இருக்கின்றன. இவை அதிகமாக காணப்படாவிட்டாலும், கூர்ந்து நோக்கினால், ஆங்காங்கே இருப்பது தெரியவரும்.

இலக்கணக் கூறுகள் (Grammatical Features)

பால் வேறுபாடும் (Gender), திணை வேறுபாடும் (Life), எண் வேறுபாடும் (Number), பிற இலக்கணத் தன்மைகளும், சிந்துவெளி மொழியைச் செந்தமிழ், என்றே வரையறுக்கின்றன.

ஒருமை, ஆண்பால், உயர்திணைப் பெயர்சொற்கள் யாவும், 'அன்' என்கிற விகுதிலேயே முடிகின்றன. உதாரணமாகப் பின்வருவனவற்றை காண்க: (1) சோழன், (2) பரதன், (3) கோடன், (4) பாண்டியன், (5) தாபதன், (6) மாடலோன், (7) கிழான், (8) யாழன், (9) பூப்பன். மாடலோன் என்பதில் மட்டும், 'அன்' விகுதி 'ஆன்' விகுதியாகியிருக்கிறது. என்றாலும், இதுவும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் ஆகிய முக்கிய இலக்கணங்களுக்கு ஒத்தே அமைந்திருக்கிறது.

உயர்திணைப் பன்மைச் சொற்கள் 'அர்' அல்லது 'ஆர்' என்னும் விகுதிகளைக் கொண்டு முடிகின்றன. பெண்பால், ஒருமை, உயர்திணைச் சொற்கள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் சில இடங்கிளில், வரவே செய்கின்றன. அவை, (1)பரதத்தி, (2)கிழானத்தி, என்று தமிழ் வழக்குப்படியே வருகின்றன.

உயிர்மெய்யெழுத்துகளுக்கிடையே உயிர்ரெழுத்து வருதல் (Anaptyxis)

சில சிந்திவெளி வாசகங்களில், இரண்டு உயிர்மெய் எழுத்து களுக்கிடையே ஓர் உயிர் எழுத்து வருகின்ற புதுமையைக் காண முடிகின்றது. அதற்கு, ஆங்கிலத்தில், 'Anaptyxis' என்று பெயர். அவற்றை உச்சரிப்பது சிறிது கடினந்தான். உதாரணமாக, வள் + உ + அன்.

இடையெழுத்து விடுபாடு (Syncope)

மேலே சொன்னதிற்கு நேர்மாறாகச் சில இடங்களில், சிந்துவெளி எழுத்தில், இடையுயிர் (Medial vowel) விடுபட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, 'வழுதி' என்பது 'வழ்தி' என்று இருக்கிறது.

அசைமறைவு (Haplology)

ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடரில் வரும் இரண்டு அசைகளில், ஒன்று மறைந்துவிடுவதற்கு, 'Haplology' என்று பெயர். உதாரணமாக, 'ஆதன் தந்தை' என்பது 'ஆந்தை' என்றும் 'பூதன் தந்தை' என்பது 'பூந்தை' என்றும் வருகின்றன. இதறனப் பிற்கால இலக்கணியான பவணந்தியார் (The Grammarian Pavanandiar), 'மரூஉ' என்று அழைக்கிறார். இவ்வழக்கு, வேறுசில தொன்முது இந்தியக் கல்லெழுத்துகளிலும் காணப்படுகின்றன

இறுதியுயிர்மெய்யெழுத்து உயிரெழுத்தாதல் (Final conso-nant becoming vowel)

ஓர் இடத்தில், ஒரு சொல்லில் உள்ள 'ஆய்' என்கிற முடிவு, 'ஆஇ' என்று மாறுகிறது. இச்சொல்லில் உள்ள யகர ஒற்று இகர எழுத்தாக மாறுவது, இங்கே உள்ள ஒரு நூதனம்.

டண்ணகரம் றன்னகரமாகிறது (nn becoming n)

ஒரு சொல்லில், டண்னகர 'இண்' என்கிற எழுத்து, றன்னகர 'இன்' என்கிற எழுத்தாக மாறியிருக்கிறது. உதாரணம்: வாளுணா என்பது வாளுனா என்று ஆகியிருக்கிறது. இன்னோர் இடத்தில், ஒரு சொல்லில், 'அண்ணன்' என்பது ' அண்ணா' என்றும், 'பாண்டியன்' என்பது 'பாண்டியா' என்றும் வருகின்றது. இவையும் அக்காலத்து நூதனங்களே.

சமுதாயவியல் (Sociology)

ஹரப்பா முத்திரை (Harappan seal) எண் 52–ல் உள்ள வாசகம், ஆண்ட' என்று இருக்கிறது. மொகஞ்சதரோ (Mohenjo - daro seal) முத்திரை எண் 48–ல், ஒரு வாசகம், பாண்டியன் தந்த 'கோ' என்று வருகிறது. இப்படி, ஹரப்பாவிலும், மொகஞ்சதாரோவிலும் (சிந்து சமவெளியில்) உள்ள பெரும்பான்மையான முத்திரைகளைப் படித்ததில், அக்காலத்து (சுமார் கி.மு. ஐந்தாயிரம்) சிந்துவெளி நிலப்பகுதிகளில், சோழபாண்டிய மரபினரே ஆட்சி புரிந்துவந்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியவருகிறது. இந்த முத்திரைகள் யாவற்றையும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் துணை கொண்டு, செவிதகணப் படித்துவிடமுடியும். ஒருசமயம் ஹரப்பாவாசிகள் (The Harappan's), மொகஞ்சதரோவாசிகளின் (Mohenje - Daros) பசுக்கூட்டங்களை (ஆனிரைகளை)க் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். போருக்குரிய தொடக்க நிலையான இதனைத் தொல்காப்பியர், 'ஆதந்து ஓம்பல்' என்று கூறுகிறார். 'ஆதந்த' என்கிற இந்தச் சொல் ஹரப்பா முத்திரை எண் H – 52 – ல் காணப்படுகிறது. இதனைப் பார்க்கும்போது தொல்காப்பிய இலக்கண மரபு, சிந்துவெளி நாகரிகக் காலத்தில பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இன்னோர் இடத்தில், அக்காலத்து ஒரு சோழமன்னன், தன்னைப் 'பாண்டியன் தந்த கோ' என்று அழைத்துக்கொள்கிறான். இதற்குப் பொருள், சோழன், பாண்டியனை வென்றிருக்கிறான் என்பதே. 'பாண்டியன் தந்த கோ' என்றால், 'சோழனுக்கு அடங்கி, அவனை அரசனாக ஏற்றுக்கொண்ட பாண்டியன்' என்பதாகும்.

வரிவிதிப்பு (Taxation)

தமிழகச் சங்ககாலத்திலும், சங்கத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும், தமிழ் அரசர்கள், மக்களிடமிருந்து, அவர்கல் சம்பாதித்த வருமானத்தில், ஆறில் ஒரு பங்கை (one sixth), வரியாக வசூலித்தனர். ஆனால், சிந்துவெளி நாகரிகக் காலத்தில், வடநாட்டில் வாழ்ந்த தமிழ் அரசர்கள், மக்களிடமிருந்து, 10–ல் ஒரு பாகத்தையை (One tenth) வரியாக வசூலித்தனர். இது, அங்கே கிடைக்கும் கல்லெழுத்துகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. மேலும், 'திருமா உண்ணி ', 'பழன உள்' என்றும் சொற்கள், சிந்துவெளிப் பகுதி எடைக்கற்களுக்கும் அளவுகளுக்கும் (Weights and measures) வழங்கப்படிருக்கின்றன என்பது மேலும் உள்ள சில முத்திரைகள் மூலம் தெரியவருகிறது.

இப்படியாக, 'வரியன்' மூலமாகவும், 'ஒலியன்' மூலமாகவும், வாக்கிய அமைப்பு மூலமாகவும் – எப்படிப் பார்த்தாலும், சிந்துவெளி நாகரிக மொழி 'செந்தமிழாகவே', எனக்குத் தோற்றமளிக்கிறது. தொல்காப்பியத்திற்கும், அதற்கு முந்தியும் பிந்தியும் இருந்த இலக்கண நூல்களுக்கும் முற்றிலும் பொருந்துகிற விதத்திலேயே, அங்குக் கிடைத்துள்ள கல்லெழுத்துகள் காட்சியளிக்கின்றன.

இதனால், சிந்துவெளி நாகரிகம் (Indus Valley civilisation), ஏதோ ஒரு தனியான வடவிந்தியத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பகுதி (An isolated Tamil Cultural area) என்று சொல்லிவிடக்கூடாது. அது, அக்காலத்தில் (சுமார் கி.மு. ஐயாயிரம் ஆண்டுகளில்) திராவிட இனமான (Dravidian race) தமிழினமும், தெலுங்கினமும், தென்னிந்தியாவில் வைகைப் பள்ளத்தாக்கிலும் (Vaigai Valley of Tami Nadu), துங்கபத்திரைப் பள்ளத்தாக்கிலும் (Tungabhadra Valley of Andhra) வளர்ந்து வந்திருந்த பண்பாட்டின் மறுபதிப்புகளே ஆகும்.

பேராசியர் வையாப்புரி பிள்ளை (Prof.S.Vaiyapuri Pillai), தம் 'காவிய காலங்கள்' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலில், 'திருமா உண்ணி' என்று நற்றினையில் அழைக்கப்பட்டவளே, பின்னால் சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி என்று வந்திருக்கிறாள் என்று ஒரு கருத்தைக் கூறுகிறர். இதனை, நான், தென்னாட்டில், என் அலுவற்பயணம் ஒன்றின்போது அறிய முடிந்தது. தென் கன்டை நாட்டில் உள்ள மங்களூர் என்னும் பட்டணம், கண்ணகி தொடர்புடையது என்பது சிலருக்கே தெரியும். அங்கு, இன்னும் உள்ள மங்கலத்தேவி கோவில் (Mangala Devi Temple) சேரன், செங்குட்டுவனால் முதன்முதலில் கட்டப்பட்டது என்று ஓர் அழுத்தமான வழக்கு உள்ளது மங்களூரைத் தாண்டிவந்தால், தமிழ் நாட்டு, மதுரை மாவட்டத்து, உத்தம பாளையம் வட்டத்துக் கூடலூர் (Kudalur)என்னும் ஊரை அடையாலாம். இந்த கூடலூர், இப்போது, மலையாள நாட்டில் சேர்ந்துள்ளது. இந்த ஊரின் ஒரு தெருவுக்குத் "திருமாவுண்ணி" தெரு என்ற பெயர் இருந்ததை, 1973ஆம் ஆண்டு, நான் அங்கே சென்றபோது, கண்டேன். இந்தப் பெயர் வருவாய்த் தினைக்கள ஆவணங்களிலும் (Revenue Records), நகரமைப்புத் தரைப் படத்திலும் (Town Planning Maps) இருந்ததை, நான் கவனித்தேன். ஆனால், இப்போது அந்தத் தெருவின் பெயரே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த 'உண்ணி' என்கிற பெயர், மிகப் பழமையான தமிழ் நூல்களிலும் வரலாறுகளிலும் உள்ள ஒரு பெயராகும். இந்தப் பெயர், வடநாட்டு மெகஞ்சதரோ முத்திரை எண் 549-ல் இருப்பதை, நான் நன்கு காண முடிந்தது. இது ஒன்றே, இந்தியாவின் தென்மூலையில் இருக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும், இந்தியாவின் வடமூலையில் இருக்கும் சிந்துவெளிப் பிரதேசத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை அழுத்தமாகப் புலப்படுத்தும் ஒரு சான்றாகும்.

இங்ஙனம், சிந்துவெளி நாகரிக மொழியும் எழுத்தும், பழந்தமிழ் என்னும் தொல்தமிழே (Ancient Tamil)என்றும், தொல்காப்பியம், அதற்கு முந்திய தமிழ் இலக்கணங்களின் மரபுவழியே (heritage) சிந்துவெளியின் மரபுவழியாக இருந்துதிருக்கிறது என்றும், என்னால் உறுதியாகக் கூறமுடிகிறது.

அமெரிக்க பண்டைய நாகரிகங்களில் தமிழ் மொழி. பண்பாடு ஆகியவற்றின் கூறுகள்

(பி. இராமநாதன் எம்.ஏ.பி.எல். வழக்குரைஞர்]

மாந்தன் என்று குரங்கினத்திலிருந்து பிரித்துக் கூறத்தக்க உயிரியாகிய "தென்கோளக் குரக்குமாந்தன்" (Homo Australopithecus) தோன்றியது இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 20 இட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆகும். அதனினும் திருந்திய "நிமிர்ந்த மாந்தன்" (Homo Erectus) தோன்றியது இற்றைக்கு 10 லிருந்து 5 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர். அவ்வினம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்து ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் அல்லது 50,000 ஆண்டுகட்கு முன் இக்கால மாந்தனின் நிலையை அடைந்தது. அக்கால கட்டத்தில்தான் மொழி தோன்றியிருக்க வேண்டும்[1] இவையனைத்தும் ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா, ஐரோப்பா ஆகிய கண்டங்கள் அடங்கிய "பழைய உலக" பகுதியில்தான் – குறிப்பாக ஆப்பிரிக்கா இந்தியாவில் நடந்திருக்க வேண்டும். மொழி தோன்றியபின்னர் சிலகாலம் கழித்து அதாவது தற்போதைக்கு சுமார் 40,000 – 35,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மாந்தர் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று குடியேறியிருக்க வேண்டும். ஆசியாக் கண்டத்தின் வடகிழக்குக் கோடியிலிருந்து பேரிங் நீரிணைப்புப் பகுதியைத் தாண்டி அலாஸ்கா தீபகற்பம் வழியாக அவர்கள் சென்றிருக்க வேண்டும். அக்காலத்தில் கடல் மட்டம் இப்பொழுது உள்ளதைவிட சில நூறு அடிகள் குறைவாக இருந்திருக்க வேண்டுமாகையால் பேரிங் நீரிணைப்புப் பகுதி அப்பொழுது தரையாகவே இருந்திருக்கும். மேற்சொன்னவெல்லாம் மேனாட்டு அறிஞர்கள் அனைவரும் கருத்து வேறுபாடு இன்றி ஏற்றுள்ளவையாகும்.

---

1. Morris Swadesh: The Origin and Diversification of Language; Ed: Joel Sherzer; Routledge and Kegan Paul; London 1972 pp xviii; 350

"மெல்" (Fine; Tender); "முன்" (Think) போன்ற சொற்கள் உலகெங்கிலுமுள்ள பலமொழிகளில் அப்பொருளில் வழங்குவதை சுவாதெசு குறித்துள்ளார். அண்மைச் சுட்டாக இகரமும் சேய்மைச் சுட்டாக அகரமும் பலமொழிகளிலும் வழங்குவதையும் கூறியுள்ளார்.

---

2. வட, தென் அமெரிக்கக் கண்டங்களில் சுமார் கி.மு. 35,000 இல் குடியேறிய மக்கள் கி.பி. 1492 இல் கொலம்பஸ் – ஆல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு ஐரோப்பியர்களுக்கு ("செவ்விந்தியர்கள்" என்ற பெயரில்) தெரிய வருவதற்கு முன் உள்ள கழிநெடுங்காலமும் "பழைய உலகத்தோடு" யாதொரு தொடர்பும் இன்றி இருந்தனரா? ஆம் யாதொரு தொடர்பும் இன்றியே வாழ்ந்து தாமாகவே மாயா மெக்சிகோ, பெருநாகரிகங்களை அவர்கள் வளர்த்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்பது பெரும்பாலான மேனாட்டறிஞர் கொள்கை. அவர்கள் " தனிவளர்ச்சிக்கொள்கையினர்" (isolationists) எனப்படுவர். மாறாக கொலம்பசுக்கு முந்திய 5000 ஆண்டுகளுக்குள் அமெரிக்கர்களுக்கும் ஆசியநாகரிகங்களுக்கும் ஓரிரு முறையாவது கடல்வழித்தொடர்புகள் இருந்திருக்கவேண்டும் என்னும் "நாகரிகப்பரவல் கொள்கையினர்" (diffusionists) மேனாட்டறிஞர்களில் சிறுபான்மையினரே. ஹைன்கெல்ட்ர்ன் (Heine gelderne); ஜேம்ஸ் பெய்லி போன்றவர்கள் இந்திய நாகரிகத்துடன்

தொடர்பு இருந்திருக்கலாம் என்பவர்கள்.[2] தோர் ஹெயர்டால் (Thor Hayerdahl) பண்டைய நாகரிகங்கள் கடல் மூலமாகவே பரவியிருக்க வேண்டும் என்றும் இத்தகைய கடல் வழிப் பரவலுக்குக் காரணமான பயணங்கள் பின்வருமாறு – அதாவது, சுமேரியா, எகிப்திலிருந்து – மேற்காக ஜிப்ரால்டர் நீரிணைப்பு வழியாக அட்லாண்டிக் பெருங்கடலைத் தாண்டி மத்திய அமெரிக்காவுக்கும்;

தென் அமெரிக்காவிலிருந்து – மேற்காகத் தென்பசிபிக் பெருங்கடலைத் தாண்டி ஈஸ்டர் தீவு மற்றும் பிற பசிபிக்கடல் பாலினேசிய (Polynesia) தீவுகளுக்கும்;

இந்தோனேசியாவிலிருந்தும் சீனத்திலிருந்தும் – கிழக்காக வடபசிபிக் பெருங்கடலைத் தாண்டி ஹவாய்த் தீவுகள் வழியாக வடஅமெரிக்காவின் கலிபோர்னிய கடற்கரைப் பகுதிக்கும்;இப் பயணங்களுக்கு ஏற்றதாக உள்ள கடல் நீரோட்டங்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கவேண்டும் என்றும்வ நிறுவப் பலபுத்தகங்கள் எழுதியு ள்ளார். அது மட்டுமல்ல. நாணல் பு ற்கட்டுகளைக் கட்டுமரம் போல் கட்டி அமைத்த பாய்மரக்கலங்களில் (Reed Boats) தானே இப்பயணங்களைச் செய்து காட்டியும் உள்ளார். தென் அமெரிக்காவில் தோன்றிய பயிர்களான தென்னை; சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு; மிளகாய் முதலியவை கடற்பயணிகள் வழியாகத்தான் முதலில் பசிபிக் தீவுகளுக்கும் பிறகு அங்கிருந்து இந்தோனேசியா, இந்தியாவிற்கும் பரவியிருக்க வேண்டும் என்பது ஹெயர்தால் கருத்து. (தெற்கிலிருந்து வந்ததனால் தெங்கு, தென்னை என்று பெயர்பெற்ற தென்னை மரமானது சங்க இலக்கியத்தில் பிரபலமாகாமை காண்க.) சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்குக் பெருநாட்டு கொஷீவா மொழியிலும், பசிபிக் தீவுகளின் மொழிகளிலும் 'குமரா' என்பதே பெயர்.

3. மெக்சிகோ, பெருநாட்டு நாகரிகச் சின்னங்களை நேரில் சென்று கண்டுவந்தவரான சாமன்லால் "இந்து அமெரிக்கா" என்ற நூலை 1940–ல் எழுதியுள்ளார்.[3] 1970 – ல் தமது "ஆரிய தரங்கிணி"யில் ஏ. கல்யாண ராமன் இந்த நாகரிகங்களின் இந்தியக் கூறுகளைப் பற்றி விவரித்துள்ளார்.[4] 1976ல் மீ. மனோகரன் "தென் அமெரிக்காவின் சோழர்கள்" என்ற நூலில் தமிழர் நாகரிகத்துடன் இயல்புடைய இன்கா நாகரிகக் கூறுகளை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்.[5] ஆயினும் பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் பெருநாட்டுடன் கடல்வழித் தொடர்பு இருந்திருக்கும் என அவர் முடிவுசெய்வதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் தரப்படவில்லை.

---

2. James Bailey: The god Kings and the Titans (The new world ascendancy in ancient times); Hodder and Stoughton; London; 1970 pp 350

Thor Heyardahl : Early man and the Ocean (The Beginnings of navigation and seaborne Civilizations) 1978; Allen and Unwin; London; pp 392

3. Chaman Lal: Hindu America; I Edn 1940; II Edn 1966; zodiac press; Delhi pp XXIV:216

4. Kalyanaraman : Aryatarangini Vol II; Asia Publishing House; 1970; pp XL VIII; 794 (See Chapters lx and x: pp 452-704)

5. மீ. மனோகரன்: தென் அமெரிக்காவின் சோழர்கள். திருவடிப் பதிப்பு; மதுரை – 13 1976 பக்கங்கள் 215

4. கொலம்பசுக்கு முந்திய அமெரிக்காவின் வரலாற்றுக் கால நாகரிகங்கள் பற்றியும் அவற்றை வஞ்சகத்தாலும் கொடுமையாலும் ஸ்பெயின் நாட்டவர் கி.பி.16 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் அழித்தொழித்ததையும் சற்று காண்போம்.

5. வட அமெரிக்காவில் மெக்சிகோ பகுதியில் ஓள் மெக்கர் (Olmechs), தொல்தெக்கர் (Toltechs,) ஆகிய நாகரிகங்களுக்குப் பின் தொல்தெக்கரை வென்று கி.பி. 1345-ல் அஸ்தெக்கர்கள் (Aztechs) தங்கள் ஆட்சியை நிறுவினர். தற்பொழுது மெக்சிகோ சிட்டி என்று அழைக்கப்படும் தெனோச்தித்லான் (Tenochtitlan) அவர்கள் தலை நகர். Tenochtitli என்பது சப்பாத்திக்கள்ளி (Prickly Pear); எனவே கள்ளியூ ர் என்பது பொருள். அஸ்தெக்கர் மொழி "நகுவாதில்" (Nahuatl). அம்மொழியில் எழுதப் படும் எந்த நூலையும் ஆய்வு செய்து ஏற்புத்தருவதற்கு சங்கம் போன்று ஓர் அமைப்பு இருந்தது. போர்க்குணம் மிக்க அஸ்தெக்கர்கள் கோடைகாலத்தில் பல்வேறு பூக்களை மிலைந்துகொண்டு போர்களில் ஈடுபடுவது வழக்கம். போரில் கைதிகளைப் பிடிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்திப் பிடிபட்ட கைதிகளின் நெஞ்சாங்குலைகளை அறுத்தெடுத்து நரபலிகொடுப்பது அவர்கள் வழக்கம் ஊருந்சாலோ பொசுந்லி (Huitzalo pochtli) என்னும் போர்க்கடவுள் கோயில் திறக்கப்பட்ட ஒருநாளில் மட்டும் 20,000 பேர் நரபலியாயினர். காது களில் பெருந்துளைகள் போட்டுக் குழை 'அணிதல்; தாயக்கட்டம் விளை யாடுதல், ஞாயிறு வணக்கம், அன்றாடசந்தை, குருகுலக்கல்விமுறை போன்ற அவர்களுடைய வழக்கங்கள் தமிழர் அல்லது இந்தியர் பண்பாட்டை நினைவூட்டுகின்றன. கி.பி.1470 லிருந்து ஆண்ட நேசாஹுவால்பிள்ளை (Nezahualpilli; Pilli = குழந்தை) என்னும் மன்னன் தவறு செய்த தன் மூத்தமகனைக் கொன்று நீதியை நிலைநாட்டியதாகப் புகழப்படுபவன் ஆவான். தியோகல்லி (Teocralli) என்பவை மெக்சிகோ கோயில்களுக்குப் பெயர். சிலநூறு ஆண்டுகளுக்கு தங்கள் நாட்டுக்கு வந்து நாகரிகம் கற்றுத்தந்த குவத்சால்கொத்ல் (quet zalcoatl) என்னும் தெய்வீக மாந்தன் கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் திரும்ப வருவான் என்ற நம்பிக்கை அம்மக்களுக்கு இருந்தது[6]. எனவே அக்காலகட்டத்தில் வந்த ஸ்பெயின் நாட்டவரை அவர்கள் மன முவந்து வரவேற்று கொள்ளிக்கட்டையால் தலையைச் சொறிந்து கொண்ட நிலைக்கு ஆளாயினர்!

6. கி.பி. 1561இல் வெறும் 500 பேர்களுடன் சென்ற கார்டெஸ் என்னும் ஸ்பெயின் நாட்டவன் இரண்டரை கோடி மக்கள் வாழ்ந்துவந்த மெக்சிகோ நாட்டை இரண்டே ஆண்டுகளுக்குள் கைப்பற்றிவிட்டான்[7]. கடைசி அஸ்தெக் அரசனான மாக்தெசிமா (Moctezuma)-வை வஞ்சகமாகச் சிறைப்பிடித்துக் கொன்றுவிட்டான். வஞ்சகமும், துப்பாக்கிகள், குதிரைகள் ஆகியவை மட்டுமே இவ்வியத்தகு வெற்றிக்குக் காரணம் அல்ல. அஸ்தெக் இனத்தவர் கொடூரத்தினால் பிற இனத்தவர் வெறுப்படைந்திருந்தனர். கார்டெஸ் அவனை அறியாமலே பழைய உலகிலிருந்து கொண்டு சென்றி ருந்த மாபெரும் போர்க்கருவி அம்மை நோயேயாகும். அதுகாறும் அம்மை நோயை அறியாதிருந்த அமெரிக்கர்களை அது இலட்சக்கணக்கில் கொன்று ஒழித்தது. 1520-இல் இரண்டரை கோடி மக்களைக் கொண்டிருந்த மெக்சிகோ 1580க்குள் 19 இலட்சம் மக்கள் அளவுக்குக் குறைந்தது. எனவே ஸ்பெயின் நாட்டின் பிடிக்குள் மெக்சிகோ அடங்கியது வியப்பன்று. (இப்பொழுது மெக்சிகோ மக்கள் தொகை 9 கோடி)

---

6. "மாயா" மக்களிடையேயும் இந்நம்பிக்கை இருந்தது. அவர்களிடைய இத் தெய்வீகமாந்தனுக்கு "குகுல் கான்" (Kukulkan)என்பது பெயர். இவ்விரண்டு பெயர்களுக்குமே "பறக்கும் நாகம்" என்பது பொருள்

7. J.M. White: Cortes and the downfall of the Aztec empire; Hamish Hamilton; London; 1971; pp 352

W.H. Prescott : The conquest of Mexico ; 1843

பிரெஸ்காட் எழுதிய இந்நூலும் "The conquest of Peru" என்னும் நூலும் உலகப் புகழ் பெற்றவை.

7. மெக்சிகோவுக்குத் தெற்கில் மத்திய அமெரிக்கப் பகுதியில் "மாயா" (Maya) நாகரிகம் கி.பி. 5-9 நூற்றாண்டுகளில் கோபன் (copan) பகுதியிலும்; பின்னர் கி.பி. 9-13 நூற்றாண்டுகளில் யுகாதன் (Yucatan) தீபகற்பத்தில் சிசென் ஈட்சா (Chichen Itza) பகுதியிலும் சிறந்து விளங்கியது. ஸ்பானியர் வருகைக்கு முன்னரே மாயா நாகரிகம் அழிவுற்றது. மாயா நாகரிகக் கோயில்கள் நிறைய உள்ளன. அவற்றின் கட்டட அமைப்பும், சிற்பவேலைகளும் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களை நினைவூட்டுவனவாக உள்ளன. மகரம் மற்றும் தாமரை உருவ அலங்காரங்களைக் காணலாம். வானியல் அறிவில் விற்பன்னர்களைக் கொண்டது மாயா நாகரிகம். ஓர் ஆண்டுக்கு 365.2420 நாட்கள் என்று அவர்கள் கணித்திருந்தனர். மாயாயுகம் கி.மு.3113இல் தொடங்கியது. இந்தியாவில் கலியுகம் தொடங்கியது கி.மு. 3102 ஆகும். இவ்விரண்டு யுகங்களும் ஏறத்தாழ ஒரே காலகட்டத்தில் தொடங்கியிருப்பது இந்தியர் தொடர்பு காரணமாக இருக்கலாம் என்பது சிலர் கருத்து. மாயா காலக்கணித வல்லுநர்கள் இற்றைக்கு 9 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உள்ள ஒரு நாளுக்கும், இனி 40 கோடி ஆண்டு கழித்து வர இருக்கும் ஒரு நாளுக்கும், நாள், தேதியைச் சரியாகக் கணக்கிட்டுக் கல்வெட்டுகளில் தெரிவித்துள்ளனர். உலகிலேயே "பூஜ்யம்"–மற்றும் "ஒன்று, பத்து, நூறு ———"என்னும் இடமதிப்பு எண்முறை ஆகியவை கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்தப்பட்டது, இந்தியர்களாலும் "மாயா" மக்களாலும்தான். எனினும் "தனிவளர்ச்சிக் கொள்கையினர்" ஆகிய பெரும்பாலான மேனாட்டறிஞர்கள் இவற்றை "மாயா" மக்கள் தாமாகவே கண்டுபிடித்து இருக்க வேண்டும் என்றே சாதிக்கின்றனர்.

8. தென் அமெரிக்காவில் பெரு நாட்டில் வழங்கிய நாகரிகங்கள் பல. கி.பி. 1200 முதல் இன்கா (Inca) என்ற இனத்தினர் இங்கு ஒரு பேரரசை நிறுவி நடத்தினர். அவ்வரசர் பரம்பரைக்கு "ஆயர் இங்கா" (Ayer Incas) என்று பெயர் அரசர்கள் ஞாயிற்றின் தோன்றல்களாகக் கருதி வழிபடப்பட்டனர். தலைப்பாகை அணிவர். அரசர்களும் பிரபுக்களும் காதில் பெரிய துளைபோட்டுக் குழைகளை அணிவர். பண்டைய எகிப்து நாட்டு தாலமி மன்னர்கள், ஹவாய்த்தீவு அரசர்கள் ஆகியவர்களைப்போல இன்கா அரசர்களும் உடன்பிறந்த தங்கையையே மனைவியாகக் கொள்வது மரபு. அமைச்சர்கள் பெயர் அமத்தர் (Amautas) என்பதாகும். பிரபுக்களுக்கு அபு அல்லது அபோ (apu/apo) என்று பெயர். பெரு நாடு நானிலம் என்னும் பொருளுடைய தகுவந்தின் சுயு (Tahuantin suyu) என்ற பெயரில் நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. பல்வேறு இனத்தினருக்கும் "ஐல்லு"(இல்?) Ayllu என்று பெயர்.

---

8. J Eric S. Thompson: The Rise and fall of Maya Civilisation: Victor Gollancz: London; 1956; pp 288

9. ஒலியிலும் கருத்திலும் "ஐயர்" என்பதோடு "ஆயர்" ஒத்துள்ளதைக் காண்க. தமிழகத்தில் தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு மரியாதைக்குரியவர்களையும் அரசர்களையும் குறிக்கப் பயன்பட்ட"ஐயர்" என்ற சொல் பிராமணர் சாதிப் பெயரடைகளுள் ஒன்றாக ஆனது சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்துதான். (இப்பொழுதும் பழைய மரபுப்படி"ஐயர்" என்பது மரியாதைக்குரியவர் எச்சாதியினராயினும் அவரைக் குறிக்க நாட்டுப்புற வழக்கில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுவது தெரிந்ததே)

9. பெருநாட்டு மொழியாகிய "கொஷுவா" (quechua) மொழியில் மந்திர, மார்க (சாலை), ஆசன, மாய, லய, பாதால, காஞ்சன, கோன். (சூரியன்) போன்ற தமிழ் மற்றும் இந்தியச் சொற்கள் பல வழங்கி வந்தன. கோயில்களில் தேவரடியார்களாகப் பெண்களை அர்ப்பணிக்கும் வழக்கம் பரவலாக இருந்தது. தலைநகரமான குஸ்கோ (Cuzco)வில் ஞாயிறு வழிபாட்டுக்கு அமைந்த பெரிய கோயிலில் 3000 பெண்கள் இருந்தனர். நரபலி வழக்கம் ஓரளவு உண்டு எனினும் மாயா, அஸ்தெக் தகியோரிடையே இருந்த அளவுக்கு அஞ்சத்தக்க அளவில் இல்லை. பெரு நாட்டு சாதாரணக் குடிமக்கள் அனைவருக்கும் அரசின் பொறுப்பில் வேலையும் உணவும்; நாடெங்கிலும் பெருவழிகள்; செய்திகளை விரைவில் அனுப்ப வசதிகள்; ஆங்காங்கே உணவுப்பொருள் கிடங்குகள்; என்றவாறு இன்கா ஆட்சிமுறை ஏறத்தாழப் பொதுவுடைமை ஆட்சியைப் போலவே இருந்தது. ஆயினும் இன்கா மன்னர் மற்றும் பிரபுக்களுக்கு முழுமையான அடிமைகளைப் போன்றே குடி மக்கள் நிலை இருந்தது. பெரு நாட்டின் போதாத காலம். இந்நாட்டிலும் இன்கா இன முன்னோன் ஆன "கோன்-டிகி" (Kon-Tiki); கோன் இறைய (Kon Iraya) அல்லது "வீர கோசா" (vira coch) என்னும் தெய்வீக மாந்தன் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மீண்டும் வருவான் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வந்தது! ஸ்பெயின் நாட்டில் பன்றி மேய்த்து வந்தவனான பாதகன் பிசாரோ (Pizaro) என்பவன் 1533 ஆம் ஆண்டு வடக்கிலிருந்து பெரு நாட்டிற்குள் 177 பேருடன் புகுந்தபொழுது அவன்" வீரகோசா" எனக் கருதப்பட்டு, வந்தாரை வரவேற்று வாழவைக்கும் பாங்கில் அன்புடன் வரவேற்கப்பட்டு அப்போதைய இன்கா மன்னன் அதாகல்பன் (Atahualpa) இடம் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்.

10. வஞ்சகன் பிசாரோ தந்திரமாக அதாகல்பனைச் சிறைப்பிடித்தான். அரசனே தெய்வமாகக் கொண்ட நாடு ஆகலின் பெருநாடே செயல் இழந்தது. அரசனை விடுவிக்க வேண்டுமானால் 17'X20' அளவுள்ள அறை நிறைய ஆள் உயரத்துக்குத் தங்கத்தால் ஆகிய பொருள்களைப் பிணயமாக நிரப்ப வேண்டுமென்றான். அவ்வாறே நிரப்பினர், பெருநாட்டு மக்கள். அவ்வளவு தங்கத்தையும் கைப்பற்றி ஸ்பெயின் நாட்டுக்குக் கப்பல் ஏற்றி அனுப்பிவிட்டுப் பின்னர் பிசாரோ அதாகல்பனைக் கழுத்தில் கிட்டிபோட்டு நெறித்துக் கொன்றான். அதாகல்பனின் மனைவிமார் (உடன்கட்டை ஏறுவது போல) தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.[10] நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களும் உடன் தற்கொலை செய்து கொண்டனர் (அதாகல்பனின் தந்தை ஹுவானகாபக் (Huyana Capac) என்பவன் அவனை விட அனுபவம் மிக்கவன். எனினும் 1527 இல் சுமார் 50வயது அளவிலேயே அவன் (ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் புதிதாக வந்திருந்த) பெரியம்மை, நோயால் அகாலமாக இறந்திருக்காவிட்டால் பிசாரோ அவ்வளவு எளிதில் அப் பேரரசைக் கைப்பற்றியிருக்க இயலுமா என்பது ஐயத்திற்குரியதே)".[11]

11. புறநானூறு 66 இல் வெண்ணிக்குயத்தியார் கரிகாலனை,

"நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி
வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக"

---

10. பாண்டிய மன்னர்கள் இறந்தால் அவர்களுடன் சாகச் துளுரை கொண்டு இருந்த வீரர்களைப் பற்றி மார்கோபோலோ கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் கூறியுள்ளார்.

11. W.H. Prescott : The Conquest of Peru; 1847; E.Hyans and G.Orldish; The Last of the Incas Longmans; London: 1963; pp 268; John Hemming: The Conquest of the Incas; Macmillan; 1970 pp 641

என்று அழைப்பதிலிருந்து பருவக்காற்றைப் பயன்படுத்தி ஆழ் கடல் நடுவே கலம் செலுத்த அவன் முன்னோர் காலத்திலேயே தமிழர் வல்லவராயிருந்ததை அறிகிறோம். மதுரைக் காஞ்சி 75-88 வரிகளில் நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியன் சாலியூர் ஆகிய ஜாவா தீவை வென்றமை,

"தென்கடல் குண்டு அகழி,

சீர் சான்ற உயர் நெல்லின்

ஊர் கொண்ட உயர் கொற்றவ!"

என்ற அடிகளில் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம். மிகப் பிற் காலத்தில் கூட கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மாலுமியான முகைய்யதின் வக்குசு நியூசிலாந்து வரை சென்றுள்ளான். அவன் கப்பல் மணி "முகைய்யதீன் வக்குசு உடைய மணி" என்னும் தொடர் பொறித்து வெண்கலத்தால் ஆனது இன்றும் நியூசிலாந்து தலைநகரமான வெலிங்டன் நகர அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.[12] பசிபிக் பெருபங்கடலில் உள்ள பாலினேசிய தீவுகள் பலவற்றிலும் தமிழ்மொழி, பண்பாடு இவற்றோடு இயைபுடையன. இவற்றையெல்லாம் கருதும் பொழுது பண்டைக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கடல் வழி அமெரிக்கா சென்றவர்கள் மூலமாக மேலே விவரித்த தமிழ் மொழி, பண்பாட்டுக் கூறுகள் கொலம்பசுக்கு முந்திய அமெரிக்க நகரங்களில் புகுந்திருக்கலாம் என்ற கருத்து விந்தையானதல்ல. எனினும் பன்னாட்டறிஞர்களும் ஒப்ப வேண்டுமாயின் இது குறித்து மேலும் மிக விரிவான ஆய்வுகள் தேவை.

12. சென்னை தலைமை மருத்துவமனையில் கதிரியக்க மருத்துவம் மற்றும் புற்றுநோய்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற டாக்டர் ஜி. சீனிவாசன் அவர்கள் சில ஆண்டுகளாக நகுவாதில், மயா, கொஷுவா மொழிகளில் உள்ள சொற்களில் தமிழ்மொழிச் சொற்களோடு ஒப்புமையுள்ள சொற்களைக் குறித்து ஆய்வு செய்தார். இது குறித்து 9-10-86 அன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் "தொல் பண்பாடுகளின் ஆய்வகம்" (Institute of Traditional Culture) ஆதரவில் அருமையான ஆய்வுரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். இதுவரை அத்தகைய 500 சொற்களை அவர் அடையாளம் கண்டுள்ளார். அவற்றுள் சில வருமாறு:-

apu/apo	= (அப்பா)	தலைவன்
Huari	=	வாரி (சுவர்)
Cuzco	=	கிழக்கில் உள்ள நகர் ("கிழக்கு"–லிருந்து)
Pulque	=	மது (புளிச்ச > புழுக்கு என்பதிலிருந்து)
runtu	=	(உருண்டை)முட்டை
Cenote	=	சந்ததி

12. அம்மணியின் படத்தை "Tamil University News Bulletin" 16-7-83 இதழில் காண்க.

Siyano	=	சிறியவன் (றகரம் கெட்டது)
Kocha	=	கொச்ச (பையன்)
Zak	=	நாக்கு

அமெரிக்க இடப்பெயர்களில் 50%தமிழ்ச்சொற்கள் போல் உள்ளதாகவும் அவர் கண்டறிந்துள்ளார்.

பெருநாட்டின் தென்பகுதியில் உள்ள முக்கிய நகரமான தியாகுவனகா (Tiahuananaca) என்னும் நகரின் பழைய பெயர் "தெப்பிக்கலா" (Taypicala) என்பதாகும். அதன் பொருள் "மையக்கல்" என்பதாகும்.(பிற எடுத்துக்காட்டுகள் : மதுரா, ஊர், கதிர்மணி, கூட்ட, மச்சுப்பிச்சு, யுகமணி, காஞ்சி, தமலைக்கன், மடவெரி செல்வ போன்றவை.

வடமொழிச் சொற்கள் சிலவும், அவற்றிற்கான தமிழ் மூலங்களும்

முனைவர் கு. இராசேந்திரன்,
தமிழ் விரிவுரையாளர்,
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி,
சென்னை.

இந்தியாவின் தென்கோடியில், தமிழ்நாட்டில் வாழும் 6 கோடி மக்களுக்கும், தமிழ்நாட்டிற்குச் சிலகல் தொலைவு இடைவெளி தாண்டியுள்ள தமிழீழப் பகுதியில் வாழும் 30 இலக்கம் மக்களுக்கும், இன்னும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் வேலை நிமித்தமாய்ச் சென்று பறந்து வாழும் 2 கோடி மக்களுக்கும் தாய்மொழியாக விளங்கிவரும் மொழி, தமிழ் மொழியாகும். இம்மொழி, உலகின் மிகப் பழைய மொழிகளான கிரேக்கம், இலத்தீனம், எபிரேயம், சீனம், சமஸ்கிருதம் ஆகியன போன்ற தொன்மையுடையது என்பது, அறிஞர் பலர் கருத்து. இந்தியாவில் வழங்கும் மொழிகள் பலவுள்ளும். தமிழும் சமஸ்கிருதமுமே பழைமையான அடிப்படை மொழிகள் என்பதும், அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கருத்தாக உள்ளது. தமிழும் சமஸ்கிருதமும் சமத்தகுதியுடையன என்றும், சமஸ்கிருதத்திற்குத் தமிழ் கடன்பட்டுள்தது என்றும், தமிழ் சமஸ்கிருதத்திற்குக் கடன்படவில்லை என்றும், சமஸ்கிருதமே தமிழுக்குக் கடன்பட்டுள்ளது என்றும் பல்வேறு கருத்துகள், அறிஞர்கள் நிலையில் உள்ளன. மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்கள், தமிழ் பற்றியும், சமஸ்கிருதம் பற்றியும், திராவிட மொழிகளோடு தமிழுக்குள்ள உறவு பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடும் பொழுது, தமிழே, திராவிடத் தாயும், சமஸ்கிருதத்திற்கு மூலமும், உலக முதல் மொழியுமாகும் என்று வரையறுத்துரைத்தார். மொழிஞாயிற்றின் இக்கூற்றே, இன்று, பெரிதும் வலுப்பெற்று வருகின்றது.

வடமொழி எனப்படும் சமஸ்கிருதத்தில், நூற்றிற்கு 60 விழுக்காட்டுச் சொற்கள் முழுத்தமிழ்ச் சொற்கள் என்றும், 20 விழுக்காட்டுச் சொற்கள் வட திராவிடமாகிய பாலி–பிராகிருதத்தின் சொற்கள் என்றும், 10 விழுக்காட்டுச் சொற்கள் வேதமொழிச் சொற்கள் என்றும், 10 விழுக்காட்டுச் சொற்கள் இடுகுறிச் சொற்கள் என்றும் பாவாணர், தம் ஆய்வின் வழி அலசிக் காட்டியுள்ளார்.

அளவில் சிறியதான இக் குறுங்கட்டுரை, வடமொழியில் வழங்கப்படும் கன்யா (Kanya), கந்தம் (Gandha), கணம் (Gahana), காலா (Kala) ஆகிய நான்கு சொற்களும் தூய தனித்தமிழ்ச் சொற்களின் திரிபே என்பதை விளக்கவுள்ளது.

கன்னி :

பூப்புற்ற பருவமடைந்த பெண், 'கன்னி' எனப்படுவாள். இதே பொருளில், வடமொழியில் வழங்கும் இச்சொல், இருக்கு வேதத்திலும் வழங்கப்படுவதாக, மானியர் வில்லியம்சு அகராதி (Monier William's Sanskrit Dictionary) வழி (ப.201) அறிகிறோம். 'கன்யா' என்ற வடிவில் மட்டும்மல்லாமல், இருக்கு வேதத்தில் கனா (Kana) என்னும் பிறிதொரு/ வடிவிலும் 'கன்னி' என்னும் சொல் அதே பொருளில் வழங்கி வருவதாக, அதே மானியர் வில்லியம்சு (ப.201) வழி அறிகிறோம்.

'கல்' என்னும் வேரே, கன்னி என்னும் தமிழ்ச் சொல்லுக்கும், கன்யா, கனா என்னும் வடமொழிச் சொற்களுக்கும் மூலமாகும். 'கல்' என்னும் மூலத்திற்குக் கருமை, நெருக்கம் என்பது அடிப்படைப் பொருள். 'கல்' என்னும் சொல் மலையைக் குறிக்கும் வழக்கு மிகப் பழைமையானது. மலை கருமை நிறமுடைய காரணத்தாலேயே, அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டது.

"கல்மிசை அருவி " (நற். 151,4 ; புறம். 150,16)

"கல்யாறு" (மலைபடு. 324)

"கல்சுனை" (நற். .34,1)

எனப் பல சான்றுகள், 'கல்' என்பதற்கு மலைப் பொருள் தருவனவாகும். மலை கருநிறத்தது என்பதனை,

"சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்"

என்னும் தொல்காப்பியத் தொடராலும்,

"மாசறக் கழீஇய யானை போலப்

பெரும்பெயல் உழந்த இரும்பிணர்த் துறுகல்" (குறுந்)

"எருமை யன்ன கருங்கல்" (புறம் 4.1)

என்னும் சங்கத் தொடர்களாலும் அறியலாம்.

'கல்' என்னும் இக் கருமைச் சொல்லிலிருந்தே, கல் + கு – கங்கு = கருந்தினை; கல் + கு = கங்கு— கங்குல் = இரவு என்பனவான கருமைப் பொருட் சொற்கள் தோன்றின.

கருமை, இருள் ஆகிய இவற்றோடு, கூட்டம், நெருக்கம் என்னும் கருத்துகள் உறவுடையன ; ஒன்றுள் ஒன்றாய்ப் பிணைப்புடையன. அவ்வகையிலேயே, 'கல்' (நெருக்கம்) என்னும் நெருக்கப் பொருள் மூலம்,

எனவும், கல்–கன்–கன்னு; கல்–கன்–கனல்; கல்–கன்–கன்னி எனவும் சொற்கள் வழங்குகின்றன. ஒரு பொருள் ஒரு பொருளோடு மிக நெருக்கமாக ஒன்றுதல் என்னும் அடிப்படையில், வெப்பக் கருத்துப் பிறக்கின்றது. 'அல்' என இரவைக் குறித்த சொல், நெருக்கக் கருத்திற்கும் உரியதாக மாறி அல் = அன் = அனல் எனவும், அல் = அன் = அனல் = அழல் எனவும் பிறப்பதை, இங்கு ஒப்பு நோக்கி உணரலாம். இவ்வடிப்படையில், 'கன்னி' என்பது வெப்பக் கருத்தின் அடிப்படையில், சமைந்தவள், பூப்பெய்தியவள் என்பது பொருளாகிப் பிறந்ததாகும். இக்கன்னி என்பதே, 'கன்யா' என வடமொழியில் திரிகிறது. 'கனா' (Kana) என்னும் பிறிதொரு வடசொல்லும், கல் – கன் – கனா எனக் 'கல்' மூலத்தில் பிறந்ததேயாகும். வடமொழியில், இவற்றிற்குப் பொருத்தமான மூலம் (origin) காட்டப்படவில்லை.

கந்தம் :

மானியர் வில்லியம்சு அகராதியில் (ப. 220) வடசொல்லாகக் காட்டப்படும் 'கந்தம் ' என்னும் சொல்லுக்கு, 'மணம்' என்பதே பொருளாகும். தமிழிலும், இப்பொருளிலேயே, இச்சொல் ஆளப்படுகிறது. 'Gandha' என்னும் இச் சொல்லுக்குப் பொருத்தமான வேர் (Root) தேடிய மானியர் வில்லியம்சு (Monier Willams), 'gandh' என்பது மூலமாகச் சொல்லப்படுகின்றது என்று சுட்டிவிட்டு, அதற்குப் பொருகளாக, to injure, to hurt, to kill, to move, to go, to ask or to beg *(ப. 280)* என்பனவற்றைத் தந்துள்ளார்.

'கந்தம்' என்ற சொல் குறிக்கும் பொருளைக் குறிக்கும் வேறு சொற்களாகத் தமிழில், மணம், நாற்றம், விரை, கலவை என்பனவற்றைச் சுட்டலாம். 'மணத்தல்' எனின், 'கலத்தல்' என்பது பொருள். 'நாற்றம்' என்பதற் குப் 'பரவுதல்' (நாறுதல்–பரத்தல்) என்பது பொருள். 'விரை' என்பதற்கு, 'விரவுதல்' (கலத்தல்) என்பது பொருள். 'கலவை ' என்பதற்குக் 'கலப்பது' என்பது பொருள். மணம், நாற்றம், விரை, கலவை ஆகிய நான்கு சொற்களுக்கும் உள்ள பொருள் ஒன்றே. அஃதாவது, மூலப்பொருள் பரவுதல், ஒன்றுதல், நெருங்குதல், கலத்தல் என்பனவே. இந்நாற்சொற்பொருளையே, 'கல்' என்னும் நெருக்கப் பொருள் மூலம், கல் + து – கந்து – கந்தம் என இச்சொல் தந்து உணர்த்துகின்றது.

'கந்தம்' என்பதை வடசொல்லாகக் காட்டும் சமஸ்கிருத அகராதி, அதற்குரிய மூலமாக (Origin)க் காட்டும் 'gandh' என்பதற்குரிய பொருள்களை விளக்குவதை ஒப்புநோக்கி, அதன் பொருத்தமின்மையை அறியலாம்.

கணம் :

தமிழ், வடமொழி இரண்டிலும் 'கூட்டம்' என்னும் பொருன் தரும் கணம்' என்னும் சொல்லை, மானியர் வில்லியம்சு, (ப.287) வடசொல் எனச் சுட்டியுள்ளார். ஆயின், இவ்வடமொழிக் 'கணம்' தமிழில் வழங்கும் 'கணம்'

என்பதின் வேறன்று. 'கணம்', என்னும் சொல்லுக்குக் 'கள்' என்பது வேர் (Root).

கருமைக் கருத்தும் கூட்டக் கருத்தும் ஒன்று என்றதன் அடிப்படையில், வயல்வெளிக் களம், போர்க்களம், ஆடுகளம் எனப்பெறும் 'களம்' யாவும், அவற்றின் கூடற்பொருளுரிமைவழிப் பிறந்தன எனலாம். இவ்வாறாகக் கூடற் பொருள் உடைய 'கள்' என்னும் மூலமே, கள்–கண்–கண–கணம் எனக் கண முகில், புலிக்கணம் என்பனவாகத் தமிழ்ச் சொல் தருவதாயிற்று. இத்தமிழின் கூட்டமாய கணம் என்பதோடு, கணியன், கணக்கு, கணக்காயன் முதலான சொற்கள் சேர்ந்து இணைந்தவையாகும். வடமொழிக் 'கணம்', தமிழின் கணமன்றி வேறன்று.

காலா (Kala) :

கருமை எனப் பொருள்படும் 'காளம்' என்னும் செந்தமிழ்ச் சொல்லே, 'காலா' என வடமொழியில் வழங்குகிறது. தமிழின் 'ளகரம்' வடமொழியில் இல்லை. ஆதலால், தமிழ் 'ளகரம்' யாவும், வடமொழியில், 'லகரம்' எனவே ஒலிக்கப்படும். களங்கம் 'கலங்கா' எனவும், காளி 'காலீ' எனவும் வடமொழியில், இவ்வடிப்படையிலேயே புழங்குகின்றன.

'கல்' என்னும் கருமைக் கருத்துவேர், 'கள்' எனத் திரிவதை, முன்பே கண்டோம். இக் 'கள்' என்னும் கருமையே, களா, கள்ளம், களவு, களி, கண், கண்ணன் என்னும் சொற்களுக்கெல்லாம் மூலமாகும். பொழுது–போழ்து –போழ்தம் எனவும், நெய்–நேய்–நேயம் எனவும், தொள்–தொடு–தோடு– தோண்டு எனவும், குறில்நெடில் மாற்ற நெறி முறைக்கேற்பக், 'கள்' என்னும் கருமை குறித்த சொல், 'காள்' என நெடில் பெற்று, வேறு வடிவெய்துகின்றது. இக் 'காள்' என்னும் வடிவிலிருந்தே, காளை, காளம், காளமேகம், காளி, காளான், காள்–காழ்–காழ்ப்பு எனப் பல சொற்கள் விரிகின்றன. கருமை என்னும் பொருளுடைய தமிழ்க் 'காளம்' என்பதே, 'காலா' எனச் சமஸ்கிருதத்தில் திறந்தது.

'காளம்' என்னும் இத்தமிழ்ச் சொல், வடமொழியில் 'காலா' எனத் திரிந்து பரவியதற்குமேல், இன்று, ஆங்கிலவழிச் செலவு மேற்கொண்டு, உலகப் பெருஞ்சொல்லாக உலாவருவதையும் சுருங்கச் சுட்டி, இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன். Coco-Cola என்னும் அமெரிக்கக் கம்பனி (American Company) அளிக்கும் குடிப்பில் (drink), 'cola' என்பது, 'காளம்' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லின் திரிபேயாகும்.

Kola Nut - A brownish seed, about the size of a chestnut, produced by a tropical tree belonging to the genus cola, containing both coffeine and the obromine; its extract is used in soft

drinks (1865-70) என்னும் The Random House Dictionary அகராதி தரும் விளக்கப்படியும்,

Coca-Cola - The first half of this tasty American beverage comes from the Coca (Erythrolon coca)plant whose leaves are used to import flavour to the drinks. Cola is from the Kola (Cola acuminata) nut, grown in Africa whose flavour is also used in making the drink என்னும் Wordwise (The Orgin of Words) (P.75). புத்தகம் தரும் விளக்கப்படியும், கருமை நிறக் கொட்டையிலிருந்து வடித்தெடுக்கப்படும் சாறு சேர்ந்ததாலேயே, 'Cola' எனப் பெயர்வந்ததாய் அறிகிறோம். தமிழின் 'காளம்', வடமொழியில் 'காலா' என்றாகி, அதுவே, மேலை – ஆரிய மொழியில், 'கோலா' எனத் திரிகின்றது. இக் கருத்தினை, நிலக்கரியைக் குறிக்கும் 'Coal' என்னும் ஆங்கிலச் சொல் எவ்வாறு வந்தது என்பதை முன்சுட்டிய 'Wordwise' என்னும் புத்தகம், பின் வருமாறு கூறும்வழி, மேலும் உறுதியுறுவதை உணரலாம்.

Coal - Coal goes back to the Hindi 'Koela' (Sans.Kaalaa, black) which comes from the Indo-European stem 'geulo' என்பதே அது. நாமும், தமிழில், 'கல்' என்னும் கருமை மூலத்திருந்தே கல்–கற்–கர்–கரி என நிலக்கரியை (Coal)க் குறிக் கிறோம். இதன்வழி, Cola என்னும் குடிப்பில் (பானத்தில்) வரும் சொல்லும், Coal என்னும் நிலக்கரியில் வரும் சொல்லும் காள்–காளம் என்னும் தமிழ்க் கருமை மூலச்சொல்லே (Root-word) எனத் தெளியலாம்.

A SUMMARY OF THE PRINCIPLES OF TAMIL ETYMOLOGY AND LANGUAGE UNIVERSALS.

(Dr. R, MADHIVANAN)

A dictionary in any spoken language brings people closer to the perfect language, But, an Etymological Dictionary brings the perfect language closer to the parent language enabling the linguists to frame principles of Etymology.

Tamil is one of the oldest living languages of the world. It is the principle language of the over 30 known Dravidian languages. A comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil language is being compiled in multi-volumes by the Directorate of Tamil Etymological Dictionary project, sponsored by the Government of Tamil Nadu. First part of the first volume has been published during 1985. The successive volumes are in progress.

Principles of Tamil Etymology:

Far beyond all written records in a languages, the language itself stretches back and offers itself for investigation. R.C. Trench in his elegant lectures on study of words observed, 'Language is fossil poetry and fossil history as well.

We were lucky to have as our guide late Prof. G.Devaneya Pavanar, an erudite Tamil Scholar and etymologist of great repute and he was an unflappable discoverer of roots of words. He has done a signal service to all the philologists and especially to etymologists of the world. His monumental work has proved to the world that Tamil has an antiquity lost in the pre-historic past and is of a purity and constancy that makes it understood by the laity, as easily now as it was two thousand years ago.

According to the findings of Pavanar, we are not satisfied with the earliest recorded word as an accepted etymology, but apply his two methods, to split the word to

find the primary root if it is a single word, or reconstruct, if it is a compound word.

The two basic methods for finding etymology are

1. Root tracing etymology

2. Reconstructed etymology on semantic basis.

Principles of root- tracing etymology is supported by deictic theory of Tamil origin, a newly advanced theory of Pavanar. Principles of reconstructed etymology are described in the form of

phonological rules

morphological rules

syntactic rules

semantic rules and

global rules wherever necessary.

Thought transfer technique:

Since meaning (thought) and word are inseparable we call language a thought transfer technique. Thought transfer methodologies or techniques are arranged in the form of etymological principles.

Apparently, eventhough phonological and morphological studies seem to have no connection with the semantic content in them, the semantic connections are vivid when they occur in syntactial structures. Therefore phonological and morphological rul'es are framed on semantic basis mainly concentrating on the minute differences of the meaning conveyed in syntactic patterns.

The role of semantics:

The principles of Tamil etymology attach much importance to the semantic part of the world, because man thinks logically. Language is reflection of thought. Thoughts

are semantically linked when they take the alternative expression of sound (instead of dumb signs) being ordered in syntactical order when a thing is looked in a different angle, different thoughts flash in mind. Man chooses the required sound variant and coins a new word or phrase with the help of the verbal root or noun base already in use in a related meaning.

Therefore meaning or thought is the key for the birth and growth of language. Etymologists will never go wrong if they trace the proto-form of the word in the light of basic primary meaning and semantic expansion theories.

The primary thought hidden in the word must be taken as the root meaning and origin of word.

The origin of Tamil primary roots are described in the deictic theory of Tamil origin.

Deictic theory of Tamil origin:

Professor Pavanar advanced an hypothesis known as deictic theory of the Tamil language.

The deictic sounds are three primary vowels in Tamil viz., ā,ī,ū. The semantic content of the vowels are as follows.

i) The remote demonstrative - ā or a

ii) The proximate demonstrative - ī or i

iii) The frontal demonstrative -ū or u

The mouth actually points, by its wide opening when producing the sound a, to a remote place or object in the opposite direction; by the drawing back of the lips in the lateral proximity; and by the protruding of the lips when producing the sound u, to a place or object in the immediate front of the speaker.

Thus, all the three demonstrative sounds have originated in Tamil, only as oral pointers, and with the exception of the frontal demonstrative which has become

obsolete, are unfailingly performing their functions even to this day.

The root idea of frontness and its semantic development:

Ideas beget ideas on the basis of association, comparison, causation or succession. While some have only a limited capacity, some others are very prolific in this direction. Of all notions conceived by Man, that of frontness expressed by the deictic sound u, has been the most prolific, and accounts for about 75 percent of the vocabulary not only in Tamil but also in the Dravidian languages, and for a less extent of varying degrees in other languages.

Verbal roots take their form only from the notion of frontness. This is named as nonary semantic cycle which is the continuation and culmination of the notion of frontness.

The ideas and associated ideas comprised in the nonary semantic cycle are following.

Frontness

1) Origination or appearance

2) forward motion

3) Nearness

4) Meeting

5) Contact

6) Deviation

7) Boring

8) Penetration

9) Appearance (again)

Ideas branch and sub-branch into several or many species or varieties, a number of times in succession. Each of the nine major ideas contributing the nonary semantic cycle is

capable of generating a host of ideas in this manner, paving way for many many derivations from a single root.

Verbal illustration of the Nonary Semantic cycle:

(1) Frontness:

u - udo (int.) lo! infront of me

(2) Origination or generation:

u - ul - ullari (n.) shoot, bud.

ulavai (n.) green twig with leaves upon it

(3) Forward motion

u - ul - undu - to push forward, to thrust forward.

ukai - to go, to walk, to move.

udai - to kick

(4) Nearness:

u - uru - to or come near.

ul - al- andu - to approach,

andai - nearness

(5) Meeting:

u - uṟu (v.i.) - to meet, gather

udangu (adv.) - to gather,

(6) Contact:

u - uṟu - (vi) + (v.t) to touch

uṟavu - (n.) contact, relationship

unnu - (v.i.) join the lips to eat.

(7) deviation:

ulavu (v.i.) to move above, to go round.

urul (v.i.) to roll

urulai (n.) roller

(8) Boring:

u - ul (n.) inside, (part.) in

uli (i.) chisel

ulu (v.t.) to plough.

(9) Penetration:

u - ulu (v.k.) to be bored through by wood - worm, as rotten wood.

uruvu (v.t.) to penetrate, pass through

The frontal demonstrative u, which generally assumes the form ul as a root, combines with all the six initial consonants, and produces six secondary roots viz., kul, sul, tul, nul, pul, and mul, each of which inherits from its parent the quality of expressing all the ideas covered by the nonary semantic cycle.

Illustrations and rules of morphological and semantic changes will briefly be explained in the thesis.

Language universals:

Attempt is made to build classification of language universals on purely conceptual semantic basis combining typological, comparative and historical methods. Typological method is applied to verify comparative and historical data.

Soviet linguists have advanced new theories regarding language universals viz.

(1) theory of remote genetic affinity of several language families.

(2) the Nostratic hypothesis aims to prove kinship of six large families of world, which constitutes the Nostratic macro - family of world languages.

Prof. Pavanar traced back the origin of the first human speech to deictic theory which purely related the demonstrative to logical thinking and semantic expansion. He interpreted the methods in which the demonstratives formed base for the evolution of verbal roots and then to words of different types. This formed the core of the first language of the earth.

Typological study shows that geographical distributions of the same basic roots, pronouns, humanbody parts, kinship terms, names of flora and fauna and certain grammatical features in many language families are genetically related. For example the synonyms for cow in Tamil happen to be geographically distributed in all the major language families. These similarities are taken as language universals.

All the individual basic words are classified into four groups as follows for the requirement of semantic based typological study and geographical distribution.

The basic vocabulary:

1. Carried vocabulary - classified according to the typological study. (It means the vocabulary carried from the parent language of the world).

2. Borrowed vocabulary - classified according to to comparative study.

3. Corrupted vocabulary - classified according the linguistic study.

4. Coined vocabulary - classified according to historical study.

The proto - forms of each category may be determined with the help of chronological fixation of words.

பசிபிக் தீவுகளின் நாகரிகங்களில் தமிழ் மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றின் கூறுகள்.

பி. இராமநாதன், எம்.ஏ., பி.எல்.

1. பசிபிக் பெருங்கடலில் உள்ள எண்ணிறந்த தீவுகளைப் பின்வருமாறு மூன்று பிரிவுகளில் அடக்குவர்கள்

பிரிவு	தீவுகளின் எண்ணிக்கை	நிலப்பரப்பளவு (சதுரமைலில்)	இன்றைய மக்கள் தொகை (லட்சத்தில்)	அவர்களுள் பழங்குடியினர் (லட்சத்தில்)
1. பல தீவுக் கூட்டம் (பாலினீஷியா)	நியூசிலாந்து ஹவாய் சமோவா, வேறு பல தீவுகள்	1,13,500	40.00 (நியூசிலாந்து 3८.00 ஹவாய் 8.00 உட்பட)	6.00
2. சிறு தீவுக் கூட்டம் (மைக்ரோனீசியா)	2250 (மக்கள் உள்ளவை = நூற்று பத்து)	1,110	2.60	1.00
3. கறுப்பர் தீவுக் கூட்டம் (மெலானீசியா)	நியூகினி, பிஜி பிற தீவுகள்	4,00,000 (85% நியூகினி)	5,000	37.00 (ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளை ஒத்த மொழி பேசுவோர்) 3.00 (மெலானீசிய மொழி பேசுவோர்)

2. குரங்கினத்திலிருந்து கிளைத்ததுவும் மாந்தரை ஒத்ததுவும் ஆன இனம் 20 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றினது என்றாலும் தற்கால மாந்தனை ஒத்தவர்கள் இற்றைக்கு ஒரு லட்சம் ஆண்டுகட்கு முன் தோன்றி இருத்தல் வேண்டும். தற்கால மாந்தனை ஒத்த மாந்தன் ஒருவனுடைய எலும்பின் கல்வடிவம் (fossil) அண்மையில் இலங்கையில் கொழும்புக்கு 60மைல் கிழக்கே படதொம்ப லெனா (Batadomba lena) என்னும் இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது[1] அது தொல் தமிழன் (தொல் திராவிடன்) எச்சம் என்பதில் ஐயமில்லை. இது ரேடியோ கார்பன் முறைப்படி இன்றைக்கு 28,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என நிறுவப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு 1,00,000 ஆண்டுகளுக்கு முன் மொழி தோன்றியிருக்க வேண்டும். இது நிகழ்ந்த இடம் ஆப்பிரிக்கா அல்லது அக்காலக்கட்டத்தில் தமிழ்நாட்டை ஒட்டித் தென்பால் இருந்த கடல்கொண்ட தென்னாடு ஆக இருத்தல் வேண்டும். மொழி தோன்றிய பின்னர் சிலகாலம் கழித்து கி.மு. 40,000 –30,000 காலக்கட்டத்தில் மாந்தர் வட ஆசிய, ஐரோப்பியப் பகுதிகளுக்கும், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் சென்று இருக்கவேண்டும். எனவே மாந்தர் இனத்தின் முதல் தாய்மொழியாகிய தமிழுக்கும் பண்டை அமெரிக்கர் மொழிகள் ஆகியவற்றுக்கும் இடையே, 30,000 ஆண்டு கழிந்த பின்னரும் இன்றும் ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன. உறவுமுறைகளிலும் அவர்களிடையே ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன.[2]

3. மேற்சொன்ன பசிபிக் தீவுக் கூட்டங்களின் மொழிகள் கீழை ஆஸ்ட்ரோனீஷிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தனவாகக் கருப்படுகின்றன. (மேலை ஆஸ்ட்ரோனீஷிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை – மலாய்; ஜாவா, தகலாக் (பிலிப்பைன்ஸ்) ; மலகாசி (மடகாஸ்கர்); போன்றவை. அவற்றைப் பேசுவோர் மொத்தம் 15 கோடி.) கீழை ஆஸ்ட்ரோனீஷிய மொழிகளைப் பேசுவோர் மொத்த எண்ணிக்கை 10 லட்சம்தான். அம் மொழிகள் எண்ணிக்கை சுமார் 300. பிஜி மற்றும் மெலானீஷிய தீவுகளுக்கு மனிதர்கள் கி.மு. 1000க்கு முன்னரே குடியேறிவிட்டனர். அதற்குப் பின்னரே பாலினீஷியத் தீவுகளில் மக்கள் குடிஏறத் துவங்கினர். கடைசியாகக் குடி யேறிய தீவு நியூசிலாந்து (சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே அங்கு மயோரி பழங்குடிமக்கள் ஹவாய்த் தீவுகளிலிருந்து குடியேறினர்.)

4. 'நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப் பக்கம் சார்ந்து அவர் பான் மையன்" ஆன சாதுவான் சென்ற தீவு இந்தோனேசியத் தீவுகளில் ஒன்றா கவும் இருக்கலாம். பசிபிக் தீவுகளில் ஒன்றாகவும் இருக்காலம். ஏனெனில் சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை பிஜி போன்ற பசிபிக் தீவுகளில் மனிதர்களை உண்ணும் வழக்கம் உண்டு. விருந்தினர்க்கு மகளிரைத் தந்து உபசரிக்கும் பழக்கமும் பசிபிக் தீவுகளில் பரவலாக இருந்தது. "நம்பிக்கு இளையள் ஓர் நங்கையைத் தந்து" சாதுவனை உபசரிக்க முற்பட்டதை மணிமேகலை கூறுகிறது. கடந்த நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியப் பாதிரியார் ஒருவருக்கும் ஒரு நங்கையைத் தர ஆணையிட்டான் பசிபிக் தீவு ஒன்றின் தலைவன்! பாதிரியாருக்கு வந்தது சினம். தலைவனோ ஒரு நங்கை போதாது என்று பாதிரியார் சினப்படுவதாக எண்ணி " ஐயாவுக்கு இரண்டு பெண் களைக் கொடுங்கள் " என்றான்.[3] பசிபிக் கடல் தீவுகளோடு தமிழர்கள் தொடர்பு சாதுவன் காலத்தோடு முடியவில்லை.

---

1. Kenneth A.R. Kennedy and Siran U. Denraniyagala:- "Possible remains of 28000 years old Hominids from Sri Lanka - pp. 394-398 of CURRENT ANTHROPOLOGY Volume 30; No3; June 1989.

2. செந்தமிழ்ச் செல்வி. (ஆகஸ்டு செப்செம்பர் 1991)- "திராவிடார் உறவுமுறை"

3. Bengt Danielsson:- Love in the South Seas; Alen and Unwin 1956 see p. 57.

கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட தமிழ் மாலுமி முகையயூதின் வக்குசு நியூசிலாந்து வரை சென்றுள்ளான். அவனுடைய கப்பல் மணி இன்றும் நியூசிலாந்து வெல்லிங்டன் நகர அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

5. பாலினீஷியத்தீவு மக்களிடையே தாங்கள் இந்தோனேசியப் பகுதியிலிருந்து குடியேறியதாக நம்பிக்கை இருந்தது. அதற்கும் முன் அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து சென்று இருக்கவேண்டும் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. ஆபிரகாம் போர்னாந்தர் (1821 -1887) என்பவர் இதுபற்றி 1878ஐ ஒட்டி ஒரு பெரிய நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அந்தக் காலக் கட்டத்தில், திராவிட (தமிழ்) மொழி ஆராய்ச்சி நன்கு பரவாது இருந்தமை யால் அவர் பாலினீஷிய மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றுக்குப் பொதுவாக இந்திய ஒப்புமைகளைக் கூற இயலாதவர் ஆயினார். இந்தோ ஆரிய மொழிகள் கொளுவுநிலை (Inflectional) மொழிகளாவதற்குமுன் திராவிட மொழிகளைப்போல ஒட்டுநிலை (Agglutinative) மொழி களாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்த நிலையிலேயே பாலினீஷிய மொழிகளைப் பேசுவோர் ஆரியரிடமிருந்து பிரிந்துசென்றிருக்க வேண்டும் என்பதும் போர்னாந்தர் கணிப்பு. தமிழ் போன்ற ஒட்டுநிலை மொழிகளை இழிசினர் பேசும்பொழுது உருப்பெறுபவையே வடமொழி போன்ற கொளுவுநிலை மொழிகள் என்ற அறிஞர் டெக்னர் கருத்து நினைவு கூரத்தக்கது. இந்திய மொழிகளுக்கும் பாலினீஷிய மொழிகளுக்கும் இடையே ஒப்புமைச் சொற்களாக போர்னாந்தர் தரும் பட்டியலில் பலவும் தமிழ்ச் சொற்களாக இருப்பதைக் காணலாம்.

6. பசிபிக் தீவு மொழிகளின் இலக்கண அமைப்பு, சொற்றொடர் அமைப்பு ஆகியவையும் தமிழ் போன்றவையேயாகும். ஈஸ்டர் தீவுக்கு அம் மொழியில் தே-பிதோ-ஒ-டெ- ஹெனுவா (Te-Pito-o-te-Henu va) என்று பெயர். அதாவது உலகத் துடைய உந்தி என்று பொருள்.

---

4. Abraham Fornander:- An account of the Polynesian Race, its origins, and Migrations and the ancient history of the Hawaaian people to the times of Kamehameha 1 (3 vols. 1878 etc., Trubner, London) Reprinted 1969: Charles E. Tuttle CO.

P. 138 (1) "The dark colour and the black eyes ...... point to an intimate connection or rather complete fusion with the brown or Dravidian race.

p. 35 (vol.III) The immigrants coming from the northwest from Deccan, were the preponderating majority, and absorbed into themselves those who come from the north and northeast, from Further India.

P. iv. (Vol II): The language is fundamentally Aryan of a pre Vedic type before the inflections were fully developed or generally adopted.

5. Prof Esaias Tegner:- "Sprakels makt ofver tan° ken" (The power of language over thought) Stockholm 1880.

"Flections have their real source not in the thought of man, but in his tongue; they rise not from thinking quicker, but from speaking quicker; not from thinking correctly, but from speaking more incorrectly" "And if flections, as a higher form of speech stand in any connection with a higher civili sation how explain the case that all the principal cultivated languages at present show a decided ten dency to replace flections with turns of repression which rather belong to the class of isolated or agglutinated languages."

7. பண்பாட்டுக் கூறுகளில் தமிழர்களுக்கும் பசிபிக்தீவு மக்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமைகள் மிகப்பல. பெருமக்கள் (ஆண்கள் உட்பட), காதுகளில் பெரிய துளைபோட்டுத் தொள்ளைக் காதாக விடுவது சிறப்பாகக் கருதப்பட்டது. பச்சை குத்திக் கொள்ளுதல் மற்றொரு வழக்கம். மலர்களுக்கும் அவர்கள் இன்று வரையும் சங்ககாலத் தமிழர்களையொப்ப முதன்மை தருகின்றனர். தமது "தமிழ்த்தூதில்" தனிநாயக அடிகளார் கூறுவது நினைவுகூரத்தக்கது. "ஹாவாய்த் தீவுகளுக்கு யான் சென்றபொழுது சங்க இலக்கிய காலத்தின் நினைவு என்னையறியாமலே எனக்குத் தோன்றிற்று. ஏனெனில் அங்கு துறைமுகத்துக்கு வந்தவர் அனைவரும் கண்ணியும், மாலையும், தாரும், கோதையும் அணிந்தே வந்தனர்; விருந்தாக வந்தவர்க்கு மாலைகளைச் சூட்டி விடையளித்தனர்.; பாடினர். அலோஹா என்னும் ஹாவாய் இசையினைப் பண்ணுடன் இசைத்தனர். சிலர் தழையுடைகளை அணிந்து வந்திருந்தனர். இப்பெண்டிரும் ஆடவரும் சங்ககாலத் தமிழ் மக்களைப்போல எனக்குத் தோன்றினர் என்பதில் சிறிதேனும் உயர்வு நவிற்சியின்று".

ஹவாய், டொங்கா, போன்ற பாலினீஷிட மொழிகளின் சொற்கள்	தமிழ்ச் சொல்
ஆலா, ஹாலா, சாலா (Read)	சாலை
அலோஹா	நட்புமுறையில் ஒருவருக்கொருவர் கூறும் வாழ்த்துச் சொல் (சங்க இலக்கிய "எல்லா")
தபு (Taboo)– தடைசெய்யப்பட்டது. மீறினால் உயிருக்குக் கேடு வருவது	தபு (தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நூற்பா 76– உரை)
மொளெ	மூளை
காய் காய் (be red)	ஞாயிறு (காய்தல்)
மெலு(soft)	மெல்
காண	காண்
பழ (soft, ripe)	பழு, பழம்
வா (Mangarewa: Waa Hawaian : Waha	வாய்
hele (go)	செல் (ச = க = ஹ
ஆலி (Alii)	= தலைவன் (ஆள்)
ஆரி(Arii)	= தலைவன் (ஆள்)
அரியோய் (Arioi)	(பசிபிக் தீவுகளில் மதிக்கப்பட்ட இனத் தலைவர்கள்; ஆளும் சாதியினர்) ஆளுவோர்/அரையோர்/ அரசர்
ia ora na (good day)	நல்ல நாள் (ஓரையென்று சொல்லலாம்)
புரெ (bure)	புரை (வீடு)
பூவா ஆலி (royal flower)	சிறந்த பூ (அரச பூ)

Cultural Variations in North and South India

Dr. Asha Gupta
U.G.C. Career Awardee
A-20, New University
Campus Jammu-180004.

The present paper is primarily based on literature and field survey gathered through my U.G.C. career Award project and my Ph.D.dissertation on Editing & folk-religions study of Bhets, say folksongs in prize of Goddesses. i.e. Amman Paadalgal in Tamil language. Thus, religions or folkreligions culture elicited from Punjabi bhets or goddess temples or socio-religions festivals, is the basic structure, and the main emphasis being on festival culture. The basic structure, hereafter, called "Punjabi Culture" (P.C.) would be compared with the corresponding religions culture of temples, gods and goddesses particularly festivals of Tamil Nadu. The latter is a target structure i.e. Tamil Culture (hearafter T.C.).

I am fairly aware of T.C. and more acquainted with it when I accompanied my husband, Dr. Baldev Raj Gupta, prof. Head, Punjabi Deptt.Jammu University, for the VIII International Tamil Conference (Jan.I-5,1995) which was held at Thanjavur where the Brihdeswara temple (Periya Koil) is the main centre of Socio- religious T.C. apart from other surrounding cultural Centres of Tamil Nadu. Besides, I have collected data from a Tamilian couple Mrs. & Dr. Ananthasaynam in R.R.L. Jammu.

A few stock phrases like Vanakkam, mihamiha nandri, rombe mahilchi, Tamil teriyadu etc. were picked up from my husband who had in a way proved to be a good interpreter during my visit to Karnataka, Kerala & Tamil Nadu thrice(1984, 1994 and 1995). All this created interest in my mind to meet Tamil closely and observe T.C. minutely. I also studied some books mentioned in the paper.

As stated earlier, both my Ph.D and U.G.C. career Award Project being related to multidimentional approach to Punjabi bhets, of prefer to speak on the Variations in P.C. and T.C. within context of festivals celebrated in Punjabi speaking tracts (Punjab & Jammu region) and Tamil Nadu - the embodiment of the traditional ancient culture.

To being with, let us take Lohri festival celebrated by Punjabis, similar to Tamilian Pongal. Both there festivals coincide with Makra Sankranti of the North and South India. Lohri is also the name of mother goddess, the sister of a king. The burning of Lohri at winter night falling mostly on 13th of Jan. every year symbolizes the firing as an evil spirit. Evil spirit is dashed to ground and the ever lasting goddess Lohri is worshiped round the fire. The next day i.e. on sankranti day Punjabi people eat rice cooked in sugar-cane juice called khir, which is prepared on Lohri night. There is a folk proverb poh ridhi Magh Khadhi i.e. Khir was cooked in the month of Poh and eaten next Magli month (Sankranti day).Lohri is also a seasonal festival for Punjabis when there is too much cold. People from all walks of life gather near fire and eat hot food like date, gur, reorian, groundnuts etc.

In Tamil Nadu, Pongal is celebrated to rejoice the harvest. It lasts for a few days. In the words of Mrs. Garihali 'Pongal is the greatest festival of Tamils' (Destinations - Tamil Nadu, <u>International Tamil Conference Malar 1995</u>,P.P-E 61).Three main Pongels have been depicted in 'Festivals of India' (Ministry of Information and Broadcasting Government of India, Delhi, P.P. 22-23).

1. Bhogi Pongal - is a sort of family festival celebrated on the first day of the Pongal, festival.

2. Surya Pongal - is the Second day celebration, dedicated to the sun (surya).Ladies boil rice in milk and jaggery and offer to sun God. Friends greet each other by asking "Is it boiled?" the answer is yes, "it is". Great rejoicing fallows. Actually from this sun-worship procedure, the festival is called Surya - Pongal.

3. Mattu-Pongal - Next day to main Pongal day is 'Mattu Pongal'. on this day the Pongal is offered to local deities and also given to the Cattle. Horns of cows and oxen are painted with bright colours. They are worshiped with flowers. From Mattu Pongal, one can infer that Pongal is also the festival of farmers and common mass like Lohri (Appendix I). In Punjab also, there is a separate festival namely Gopathian or Gop-Ashtami in summer when ladiesoffer balls made of wheat-flour to cows. Their horns are garlanded with flowers. In Tamil Nadu there is also a bull fight on Mattu Pongal day which is lacking in Punjab.

Just as Punjabis sit together and eat fruit, riorian, chirve (made of boiled rice) sit near the fire, Tamilians also from all walks of life eat pongal together. Pongal is eaten with family at noon when everybody (including passers by, the humblest poor) is invited to share, and enjoy the offerings whereas Maghikhir (i.e. rice cooked in sugar cane juice) is eaten alongwith additional khichri cooked fresh on Maghar Sankranti in the morning. The day is same but the timings of eating are different for Punjabis and Tamils. Eatables Pongal and khir or chirva also have same content i.e rice, milk, jaggery, sugar-cane juice etc. However for Tamils Pongal is extended to birds and the cattle. "coloured balls of the pongal are also made and left in the open for birds" as per the information contained in the 'Festivals of India'.Similarly, Gop Ashtami (Gau-Athain) of Punjabis is limited to cows on different days but Mattu Pongal is extended to bulls also. During the bull fight (Called Jallikattu in Tamil). "Bundles containing money are tied to the decorated coloured horns of ferocious bulls and unarmed villager youths try to wrest the bundles from them. Bullock-cart race and cock-fight are also held ("Festivals of India", P.23).

Pongal seems like Vaisaki festival of Punjab as harvest festival. Apart from bhogi, surya, cattle pongal in Tamil Nadu, there is a pongal for ladies only especially for unmarried girls, called Kannipongal.The word 'Kanni' in Tamil means unmarried girl. Unmarried girls of a village go in groups to river bank or a picnic spot and collectively prepare some dishes like pongal and indulge in folk songs &

folk dances. As the girls are otherwise not allowed to go outside, this is the occasion for the Village boys to watch the girls & select a match for them.

Similar to our Karva-Chouthl married women in south also observe 'Nombu' for the welfare & long life of their husbands. Nombu is observed on two occasions. Vaishnavites, followers of Lord Vishnu observe this Nombu as 'Karadaiyan Nombu' (a special dish to eat on the occasion as North Indians eat Phonies) in the month of March generally on Ekadashi Tithi. Saivites i.e. followers of Lord shiva observe this Nombu as "Varalakshmi Nombu" similar to our fast, they (married women) observe fast on this day and worship their husband in the evening in their rich costumes.

Shivratri is another festival which has marked variations as well as some similarities in P.C. and Tamil Culture. For Punjabis, it is one night festival when Lord Shiva is worshiped in temples, mostly ladies observe fast on this day of chaturdashi, In temples Langar (Prceti Bhoj) is arranged for children and poor people. It is also believed that Shivji lets all snakes out on this day.

In Chidamabaram, Tamilians celebrate this festival for five days. In her article 'Destinations - Tamil Nadu' published recently in the Malar released on the occasion of the VIII International Tamil Conference, Mrs. C.K. Gariyali calls this festival Natayanjali i.e. Dance festival starting from the day of Shivaratri - the greatest festival of shiva, the Lord of Dance and Destruction. The legend of chidambaram dance festival runs like this - Chidambaram was the temple of kali goddess. Shiva Challenged her to dance. He lifted his leg upto his ear to put back a fallen ear ring. Goddess kali could not perform this move and in anger shifted to Tillai Kalai (2km. from Chidambaram)

In Punjabi culture shivratri has nothing to do with kali. However, in Kashmir, Valley, Shivratri is for five days as in Chidambaram. In Punjab, Shivratri is wedding night of

Shiva Parvati. The other version is that Lord Shiva was born on this night.

Both on Lohri (Pongal in Tamil) and Shivratri people greet each other.In Tamil Nadu mainly greeting cards are sent to near & dear for Pongal day.

There may be so many folk-songs about Pongal and Shivratri among Tamilians, but Punjabi has a rich heritage of folk-songs about Lohri and Parvati Goddess **(See Appendix I)**.

Madurai river festival is another festival of T.N. which is like Shivratri of Punjab. This festival is called Sundaresa or Meenakshi Kalyanam i.e. a marriage festival of Shiva and Meenakshi (Parvati). In T.C. Kartikeya, younger son of shiva is worshipped on Kartikeya Diwali also,but not in P.C. Shivlinga is worshipped differently in P.C. and T.C.

Navratras are celebrated twice in a year. The word Navratra literally means nine nights when Goddess Durga is worshiped every time in P.C. In T.C. different goddesses are worshiped on different days of Navratras falling in Oct. & Nov. First three navratras are dedicated to the goddess of wealth (Lakshmi), the next three to the goddess of power (Shabti) and the last three to the goddess of learning (Saraswati). In P.C. there are no such compartments. On eighth & ninth day of Navratras i.e. ashtami & Navmi, small girls (Kanjban) are invited for worshiping in the morning. People give then offerings like halwa, puri, chunni etc. Male members wash their feet. This ritual symbolises the purity of heart of those small girls who are worshiped in the human physical form of Devis. The nine nights of Oct & Nov. are followed by Dussarah when effigies of Ravana are burnt, These Navratras are always followed by fifteen sharadas when brahmans are invited to feast in the name of fore fathers. That is why there is a proverb in P.C. that 'Gai Sharad Aai Narate, brahman baithe chup chupate'. I hope this is the same in T.N.

Navratras fall twice both in P.C. and T.C. The first shift is in March - April when there are neither sharads nor Dusshara as in P.C. The Second Shift is in Oct-Nov as stated above. In P.C. Ram Navmi is also twice in a year. The birth of Rama is called Ram Navmi day on the ninth navratra of March - April. In Oct. & Nov's Navratra's Ram Navmi is krown as the eve of Vijay Dashmi. In Tamil Nadu, Kamba Ramayan is recited during march Navratras whereas in P.C. Ram Leela (life of Rama) is played in Navratras of Oct. & Nov. similar to Sabhi Kahn of P.C., in T.C. also girls dance and sing before a deity made of Kalasam (a silver, copper or clay vessel) with a coconut and mango leaves. In Jammu proper, there is a local fair of Bhave walimata in March-Apr. every year. This is a local festival. In other areas also there is festival localised at the main temples of goddesses as Naina Devi in Himachal, Asha Purni at Pathanbot, Kali Mata at Batala & Patiala, Mansa Devi at Chandigarh. Piligrims from all corners of India come to Mata Vaishno Devi at Katra throughout the year. But specially in Navratras there is a huge rush of pilgrims as they believe it is the more significant time to have Darshans of Maa Vaishno.

Jagrata or Jagran is also arranged in Navratas where Jagrata Mandalis sing Bhets for the whole night. In Tamil Nadu also Jagran is arranged only on Ram Navmi which falls generally in the month of April and is celebrated as Ram's birthday . Ramayan is read on all the nine days upto Navmi followed by Ram's "Pattabishekam" on the final day.

According to P.C. Deepawali is celebrated after 21 days of Dussehra and is connected with the arrival of Rama at Ayodhya. Navratas, Ram Navmi, Dussehra and Diwali in Oct. Nov. are Rama's festivals in P.C. Illumination at Deepawali night coincides with the celebration of Rama's arrival besides victory by Guru Gobind singh. In T.C. Deepawali is celebrated early in the morning. It is compulsory for everybody to take bath in early morning, though in P.C. there is a Mahatam (Significance) of taking bath early morning in the whole month of Kartik as the winter starts in this month in north India.In T.C. Deepawali is also connected with Shiva worship will be a snake at

midnight (a symbol of shiv shakti). Hence the people lit lamps throughout the night (a detailed legend is in the Appendix 3).On this basis also Deepawali is one day earlier than Punjab. It is called Kartika in T.C.

In P.C. Lakshmi (Goddess) is worshiped on Deepawali night, People distribute sweets & gifts among near & dear both in P.C. & T.C. Immediately on the third day of Deepawali, another festival is Tibba (Bhaiya Duj) when sisters make a mark of Raj Tilak on the foreheads of their brothers with saffron, rice & flowers and offer sweets. In return, brothers give them money, clothes and other gifts. Rabhi is also such a festival which symbolises the brother-sister relations even among cousins in P.C. However in T.C. cross Cousins (Maternal Uncle's son-daughter, father's sister's son-daughter) can marry each other, so there are no such festivals.

If festivals like Rabhi, Bhaiya Dooj denoting brother-sister ties are absent in T.C. Some Tamil festivals too are missing in Punjabi Culture. For instance, religious festivals like Mariaman festival, Murga worship, Jallikattu, Andal festival and so on.

Thus we can conclude that Devi/Deity cult is the base of most of the religious festivals in P.C. and T.C. The basic spirit is the same. Variations lie in the mode of celebration due to climatic and other physical conditions. In T.C. Shiva Lingam is humanised and dressed, but in Punjabi Culture it is quite naked. There is a myth about moving shiva unstripped among the wives of Rishis in P.C. In T.C. during festivals or otherwise, every offering is offered through the priest and there is no direct touch of the deities and shivlings in the temples. In punjab culture devotees approach directly. They offer water, touch and press shivlingum, present fruits, flowers etc. to Gods and Goddesses. Offerings also vary according to physical environment. In T.C. salt, chandan, sandur, coconut are offered to deities and returned to devotees. In Punjabi Culture Sweet prasad is given by priests to people gathered near the statues.

Climate of T.N. makes it possible to allow males to enter temples with only the dhoti. In P.C. it is not possible in winter.

Many more variations in P.C. & T.C. can be elicited from festivals, songs, folk amman padalhal/bhets or details given about some Rural festivals and ceremonies by William Crook in "The Popular religion and folklore of North India".

Thus we find, here there and everywhere national integration identity and unity in cultural pluralism from Kashmir to Kanyakumari.

உலக மொழிகளில் தமிழ்ச் சொற்கள்

1. ஹங்கேரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் (ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு)

முனைவர் இரா. முத்துக்குமாரசாமி

தமிழ்நாடு அரசு
யுனெசுகோ குழு உறுப்பினர்
(ஒய்வு) முது நிலை விரிவுரையாளர்,
மாவட்ட கல்வி ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனம்,
திரூர், தமிழ்நாடு

1.00. முன்னுரை

குமரிக் கோட்டிறைவனையும் நாவலந்தீவின் தண்டமிழ்ப் பாவையையும் வாழ்த்தி வணங்கி அங்கேரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் என்ற தலைப்பில் உலகமொழிகளில் தமிழ்க் கூறுகள் என்ற மாநாட்டு மலர்மாலைக்கு ஒரு பூவாக அளிப்பதில் இக்கட்டுரை ஆசிரியன் மகிழ்ச்சியடைகிறான்.

2.00 ஆய்வின் நோக்கம்

2.01. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் உயர்தனிச் செம்மொழியான தண்டமிழ், ஃபின்னோ–உக்ரியக் குழுவின் உராலிக் அல்ட்ய்க் மொழிக் குடும்பத்தில் தனிச்சிறப்புடன் விளங்கும் மக்யார் (மட்யார்) என்னும் ஹங்கேரி மொழியுடன் கொண்டுள்ள உறவு என்ன? இவ்விரண்டும் ஒரே மூல மொழியினின்றும் தோன்றினவா? ஃ என்பதற்கான விடை காண்பது ஒரு நோக்கம்.

2.02. தமிழ், ஹங்கேரி என்னும் இரண்டும் மொழிகளில் காணப்படும் ஒப்புமைச் சொற்களைத்(Cognate words) தொகுத்து வகைப்படுத்தியும், ஒப்பிட்டாய்ந்தும், விளக்கம் கண்டும் ஏன் எவ்வாறு காணப்படுகின்றன? என்பதற்குப் புதிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடிப்பது மற்றொரு நோக்கம்.

3.00. ஆய்வின் பிறப்பு

3.01. 1954–1958 ல் இக்கட்டுரையாசிரியன் தருமை ஆதீனத் தமிழ்க் கல்லூரியில் பயின்ற போது திராவிட மொழிகளில் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலில் ஹங்கேரி மொழியில் 30 தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பதைக் கால்டுவெல் என்ற மொழியறிஞர்

சுட்டிக்காட்டியதைப் படித்து உணர்ந்தபோது வியப்படைந்தான். அப்பொழுதே இந்த ஆய்வு உணர்வு அரும்பியது.

3.02. "உலகில் தமிழும் தமிழரும்" என்ற நூலில் முனைவர் பொன். கோதண்டராமன் அவர்கள் "... பின்னோ–உக்ரி மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மக்யார் மொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகள் மேலும் தொடர்ந்து ஆராயப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருப்பதை வடித்துணர்ந்த போதும், இவ்வாய்வு மலர்ந்து இன்று அலராக உங்கள் கையில் வந்துள்ளது.

4.00. ஆய்வு முறை.

"ஒப்பிட்டறிதல், வேறுபாடறிதல், வரையறுத்தல், விவரித்தல், விவாதித்தல், சொற்பட்டியல் வரிசைப்படுத்திக் கூறுதல், மதிப்பிடுதல், விளக்குதல், நிறுவுதல், சுருங்கக் கூறுதல்" என்ற ஆய்வு முறைகளையும், தொன்மையியல், நிலவியல், வரலாறு போன்ற துறைகளின் சான்றுகளையும் கொண்டு ஆராய்வதை இக்கட்டுரைகளின் ஆய்வு முறையாகக் கொண்டுள்ளான்.

5.00. ஹங்கேரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் என்பதன் விளக்கம்.

5.01. உலகிலுள்ள 5,770 மொழிகளுள் ஹங்கேரி என்னும் மக்யார் மொழியும் ஒன்று. 93,000 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவுள்ள ஹங்கேரி ஐரோப்பிய நாடுகளுள் ஒன்றாகும். அந்நாட்டில் இம்மொழி வழங்குகிறது. இம்மொழி பேசுவோரின் முன்னோர் யூரல் மலையைச் சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்ந்த ஃபின்னோ–உக்ரிக் மக்களினத்தைச் சேறந்தவர்கள். இவ்வினத்தின் கிழக்குப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் ஹங்கேரியன் மொழி பேசுவோராவர். இம்மொழியை உராலிக்–அல்ட்ய்க் மொழிக் குடும்பத்தில் மொழியியல் அறிஞர்கள் சேர்ப்பர். உராலிக் மொழிகளை ஃ பின்னிக் என்றும் உக்ரிக் என்றும் இரண்டாகப் பிரிப்பர். ஹங்கேரியன் மொழி உக்ரிக் பிரிவைச் சேரந்தது உக்ரிக் கி.மு.3000 முதல் வழங்கி வருகிறது. இது ஃ பின்னோ–உக்ரிக் என்பது ஃபின்னிக் என்றும் உக்ரிக் என்றும் பிரிந்த காலமாகும்.

5.02. மக்யார் என்னும் ஹங்கேரி மொழியில் 6,000 சொற்களைக் கொண்ட விளக்க அகரமுதலியும், 80,000 சொற்களைக் கொண்ட அகரமுதலியும் உள்ளன. ஆனால் இக்கட்டுரையாசிரியன் ஆராய எடுத்துக் கொண்டது சிறிய ஆங்கில–ஹங்கேரி, ஹங்கேரி–ஆங்கில அகர முதலியிலுள்ள 9,000 சொற்களேயாகும். 9,000 ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையான ஹங்கேரிய சொற்களாகும்.

5.03. இந்திய நாட்டிலுள்ள 1,700 மொழிகளுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்றாகும். இந்தியாவில் ஒரு மாநிலம் ஆன தமிழ்நாடு 130069 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுடையது. இந்நாட்டிலும், இலங்கை, பர்மா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேஷியா போன்ற தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் குமரிக்கோடு என்றும் மலையைச் சார்ந்த பகுதிகளிலும், (தற்போது கடலுக்கடியில் அபநாசி நிகிடின் கடல்மலை எனப்படுகிறது) குமரி ஆறு அதன் கிளை, துணை ஆறுகளின் கரைகளிலும், அருகிலும் வாழ்ந்து, உலக முழுவதும் பரவிய திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவ்வினத்தின் ஒரு பிரிவினர் கடல் கொண்டது போக எஞ்சிய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் தம் மொழி திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. அக்குடும்பத்தில் உயர்தனிச் செம்மொழியாக, அன்னையாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகிறது. தமிழ் கி.மு. 10,000 பத்தாயிரம் முதல் வழங்கிவரும் ஓர் உயர்மொழியாகும். என்றுமுள தென்தமிழ் என்னும் தமிழ்மொழியில் ஏறத்தாழ 150,000 சொற்கள் உள்ளன எனத் தமிழ் லெக்சிகன் என்னும் தமிழ்–ஆங்கில அகரமுதலி கூறுகிறது. ஆறு நூறாயிரம் சொற்களைக் கொண்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி பதின்மூன்று மடலங்களாகத் தமிழக அரசின் ஆதரவின் கீழ் உருவாகி வருகின்றது.

5.04. ஹங்கேரி மொழிக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் பொதுவான சொற்கள் (word coincidences) அதாவது ஒலியாலும் பொருளாலும் ஒன்றுபோல் உள்ள சொற்கள் (cognates), இங்கு ஹங்கேரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளன. இவை, இவ்விரண்டு மொழிகளுக்குமுள்ள உறவையும் மொழித் தொடர்பையும், மொழித்தொன்மையையும் சுட்டிக்காட்டும். இச்சொற்கள் ஹங்கேரி மொழியகராதியில் 1.7% ஆகும்.

6.00. ஹங்கேரி மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொதுவான சொற்கள் ஹங்கேரி மொழியிலுள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் எனப்படும். அச்சொற்களின் பட்டியல் வருமாறு:-

	ஹங்கேரி மொழி	அதன் பொருள்	தமிழ்மொழி பொருள்		
1.	a	- there	பெ.அ.	அ	அந்த
2.	abbol	- there of	பெ.	அப்பொழுது	அந்தநேரம்
3.	agg	- very old	பெ.	அக்காள்	தம்முன் பிறந்தவள்
4.	aggastyan	- very old	பெ.	அகத்தியன்	முது முதல் முனிவர்

5.	arat	- reap	வி.	அறுவடை	அறுப்பால் அடைந்தவை
6.	alabukik	-submerge dive	வி.	அலை புகுதல்	அலையினுள் புகுதல் நீர் மூழ்குதல்
7.	or	- keeper, guard.	பெ.	ஓர்ப்பாளன்	கடைப் பிடிப்பவன் ஆராய்வவன்
8.	vad	- charge	பெ.	வடு	குற்றம்
9.	alamerul	- submerge	வி.	அலமருதல்	துன்பதச்சுழற்சி
10.	all	- stand	வி.	அல்குதல்	தங்குதல் நிற்றல்
11.	alul	- below	பெ.	அளையுள்	கீழ் உள்
12.	anya	- mother	பெ.	அன்னை	அம்மா
13.	anyaalat	- dam	பெ.	அணை	அணைக்கட்டு
14.	apa	- father	பெ.	அப்பா	தந்தை
15.	baba	- baby	பெ.	பார்ப்பு,	பாப்பா
16.	bor	- skin	பெ.	போர்வை	தோல் போர்வை
17.	talaj	- ground	பெ.	தளம்	
18.	cel	- target,	பெ.	செல்லுகை	
19.	e	- this	பெ.அ.	இ	இந்த
20.	eg	- burn, be on fire	வி.	எஃகு ஆக்குதல்	
21.	el	- live, exist	வி.	இல்லிருத்தல்	
22.	elad	- sell	வி.	ஏலமிடுதல்	
23.	elal	- live for a time	வி.	எழல்	சிறிது நேரம் தோன்றுதல்
24.	elul	- die down	வி.	எழுமை	–உடம்பு அழிந்து உயிர் மறு உடலில் எழும் பிறப்பு
25.	szel	- wind	பெ.	செல். சலனன்	–மேகம், காற்று

26. elvalas	- parting	பெ.	வலசை	பிரிந்து சென்று குடி பெயர்தல்
27. emper	- men	பெ.	உடம்பர்	தேவர், மனிதர் ஆவர்
28. emal	- lift, hoist	வி.	மேல் உயர்த்து	மேலேற்று
29. en-1		பெ.	நான்	என்
30. enmagam	- I, myself	பெ.	ஏன்னகம்,	நானே
31. enyeim	- mine	இ	என்னுடைய	
32. ennyire	- so much, very	பெ.அ.	எண்ணிறந்த	அளவு கடந்த, எண்ணமுடியாத மிகுதி
33. futam	- heat round	வி.	புடம் போடுதல்	
34. gat	- dam, dike	பெ.	கட்டு	அணைக்கட்டு
35. gador	- pit, hole	பெ.	குடர்	குடல்
36. nyrokos	- moist	பெ.	ஈரம்	நீர்க் கொள்ளுதல்
37. kozon	- report	வி.	கோள் சொல்லுதல்	
38. goramba	- rough	பெ.	கரம்பை	
39. haboru	- war	பெ.	அக்கப்போர்	
40. hadi	- military	பெ.	கடி, காப்பு	
41. hal	- spend the night	வி	அல்குதல், இரவு தங்குதல்	
42. halad	- travel. go	வி.	அலைதல்	
43. ide	- here	சு.சொ.	இதோ, இங்கே	
44. ima	– prayer	பெ.	இமையை மூடி வழிபடுதல்	
45. vedo	- protector	பெ.	வேட்டுவன், வேள் – தொடு	
46. kan	- male animal	பெ.	கன்று	
47. kar	- damage, loss	பெ..	கரி	
48. kedd	- Tuesday	பெ.		

			கெடுநாள், கேட்டை–செவ்வாய்
49. kelet	- the East	பெ.	கிழக்கு
50. ker	- ask, request	பி.	கேள்

இவைபோன்று இன்னும் 100 சொற்கள் பொதுச்சொற்கள் காணப்படுகின்றன. விரிவை–விரிவான இக்கட்டுரையாளனில் ஆய்வுக்கட்டுரையில் காண்க.

7.00. ஹங்கேரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படும் துறைகள்.

தமிழோடு தொடர்புடைய 150 ஹங்கேரிச் சொற்களும் 22 துறைகளில் காணப்படுகின்றன. இந்தோ–ஐரோப்பிய மொழிகளின் ஒத்த சொற்களின் அகரமுதலியில் பேராசிரியர் கார்ல் டார்லிங் பக் அவர்கள் ஒத்த சொற்கள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றன என்று மொழிகிறாரோ அவ்வாறே தமிழ்ச் சொற்களும், ஹங்கேரி மொழிச் சொற்களும் காணப்படுவது வியப்பினும் வியப்பாகும். அவை வருமாறு:-

	துறை	பொதுச் சொற்கள்
7.01.	இயற்கை	ஐந்து
7.02.	மனித, இனம், உறவு	ஒன்பது
7.03.	விலங்குகள், ஆண் பெண்	ஒன்று
7.04.	உடலுறுப்புகள்	நான்கு
7.05.	உண்ணல், பருகல், சமைத்தல்	எட்டு
7.06.	உடை, ஆபரணம்	ஒன்று
7.07	இருப்பிடம், வீடு	ஐந்து
7.08.	வேளாண்மை, தாவரங்கள் (நிலத்திணை)	இருபத்து நான்கு
7.09.	உடற்செய்கை, கைத்தொழில், கலை	இருப்த்திரண்டு
7.10.	அசைவு, போக்குவரத்து இயக்கம்	நான்கு
7.11.	உடைமை, சொத்து	நான்கு
7.12.	இடம், உருவம், பருமன்	ஒன்பது
7.13.	அளவு, எண்	ஆறு

7.14.	காலம்	ஆறு
7.15.	ஐம்புலனுணர்வு	ஐந்து
7.16.	உணர்ச்சிகள்	ஐந்து
7.17.	மனம், எண்ணம்	ஒன்று
7.18.	வாய்மொழி, பேச்சு, உச்சரிப்பு	ஐந்து
7.19.	நாடு, சமூகம், அரசியல்	ஏழு
7.20.	போர்த்துறை	பதின்மூன்று
7.21.	சட்டம்	ஒன்று
7.23.	மதம், வழிபாடு, மூடப்பழக்கம்	ஒன்று

மேற்கூறிய 22 துறைகளிலும் தமிழ்ச் சொற்களும், ஹங்கேரி மொழிச் சொற்களும் ஒத்த சொற்களாகக் காணப்படுகின்றன.

8.00. ஹங்கெரி மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படும் நிலைகள்.

"வெப்ப மண்டல நாடாகிய தென்னிந்தியாவில் வாழும் திராவிட மக்கள் வழங்கும் மொழியின் சொற்களோடும், இலக்கண அமைப்போடும், ஒருமைப்பாடுடைய சொல்லுருவங்களையும், இலக்கண அமைப்பு முறைகளையும் பனிமண்டல ஐரோப்பிய நாட்டவர் மொழியிலும் காணல் எத்துனை வியப்பூட்டுவதாக உள்ளது!" என அறிஞர் கால்டுவெல் கூறிய பொன்னான உண்மை மொழிக்கு ஏற்ப ஹங்கேரி மொழியில் காணப்படும் தமிழ்ச் சொற்கள் ஒலி வடிவிலும், பொருளிலும் ஒத்துச் சிதையாமல் காணப்படுகின்றன. தமிழ்ச் சொற்களின் உருபன்களும், உறங்கேரி மொழிச் சொற்களின் உருபன்களும் ஒரே பொருளைத் தந்து ஒரே மாதிரியான ஒலியன் களைக் கொண்டவையாகும். பல தமிழ்ச் சொற்களின் உருபன்கள் குறைந்தும், திரிந்தும் மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன.

8.01. ஒலியன்களும் உருபன்களும் ஒன்றுபோலுள்ள சொள்கள் (எ.கா.)

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
நான் (என்)	என்	நான்
புடம்	ஃபுடம்	புடம் போடுதல்
சொல்	சொல்	பேசு
செல்	செல்	போ

சூல்	சூல்	கரு (குழந்தை)
சூர்	சூர்	சுருக்கென்று தைத்தல்
ஓரம்	ஒரோம்	உச்சி, உயரம்

8.02. சொல்லின் முதல் உருபனை இழந்தும், திரிந்தும் காணப்படும் தமிழ்ச்சொற்கள்.

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
உம்பர்	எம்பர்	மனிதன் (தேவன்)
மேல்	எமெல்	உயர்த்து
உரல்	ஒரல்	உரல்
குடர்	கொடர்	துளை
இல்	எல்	இல்லிருத்தல்
சேரல்	செரல்	ஒன்று சேர்தல்

8.03. சொல்லின் இடையிலுள்ள உருபன்கள் திரிந்தும் மிகுந்தும் குறைந்தும் தமிழ்ச் சொற்கள் ஹங்கேரி மொழியில் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
பார்ப்பு	பாபர்	குழந்தை
அகத்தியன்	அகஸ்டியன்	வயதானவர் (முனிவர்)
அறுவடை	அசற்	அறுவடை
குட்டை	குர்ட்ட	குட்டையான
அலமருதல்	அலமெருல்	நீரில் மூழ்குதல் (சுழற்சி)
வகையான்	வக்குயோன்	செல்பன் (செல்வம்)

8.04. சொல்லின் இறுதியிலுள்ள உருபன் இழந்தும், உருபனை திரிந்தும், தமிழ்ச் சொற்கள் ஹங்கேரி மொழியில் காணப்படுகின்றன.

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
அக்கை	அக்	அக்காள்
எஃகு ஆதல்	எக்	நெருப்பில் வைத்து உருக்குதல்
ஓர்ப்பு	ஓர்	காப்பாளன் (கடைப்பிடிப்பவன்)
அலை புகுதல்	அலபுகி	நீரில் மூழ்குதல்

ஆழம்	அல	கீழ்
அன்னை	அன்யா	அன்னை

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
ஏலமிடுதல்	ஏலடு	விற்றல்
அற்றம்	அற்	முடிவு நேரம்
நீர்க்கொள்	நீர்கொஸ்	ஈரம் (கொள்ளுதல்)
பிசிறு	பிசி	மிகச்சிறியது
சேரன்	சேரக்	படை (மக்கள் திரட்சி)
ஓரை	ஓர்	நேரம்
அலம்பு	அலப்	கீழ் நோக்கித் தாழ்ந்து

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
சார்த்து	சார்	மூடு
கொப்பளித்தல்	கொப்	நீரை உமிழ்தல்
போர்வை	போர்	தோல்
கிளப்பு	கிலெப்	வெளியே நட
தென்னை	தென்யார்	மரம்
வேடன்	வேடோ	காப்பவன்

தமிழ்	ஹங்கேரி	பொருள்
வகு	வக்	இரண்டாகப் பிளத்தல்
வரை	வர்	கோட்டை
தளம்	தல	தளம்
அல்கு	அல்	தங்கு, நில்
கிளைத்தல்	கிலோ	களைவிடுதல்

தமிழச் சொற்களின் பெயர், வினை, இடை, உரி என்ற நான்கு வகைச் சொற்களும் ஹங்கேரி மொழியில் காணப்படுகின்றன. வினை, இடை, உரிச் சொற்கள் மட்டும் சங்க வினைச் சொற்கள் 1500ல் அறுபது சொற்கள் 150 பொதுச்சொற்களில் இருப்பதால் 4% சொற்கள் உள்ளன. உலக மொழிகளில் தமிழ்க் கூறுகள் ஹங்கேரி மொழியில் தமிழ்க் கூறுகள் அமைந்திருப்பதை இக்கட்டுரை ஆய்வு நிரூபிக்கிறது. இதனால் தமிழின் தொன்மை கிமு.3000க்கும் முற்பட்டது என்ற உண்மை நிலைநாட்டப்படுகிறது.

துணைபுரி நூல்கள், கட்டுரைகள்.

1. உலக மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் –கட்டுரை, 63–ஆம் கருத்தரங்கு, பக்.449–558, பக்.553–7.01. இரா. முத்துக் குமாரசாமி
2. தமிழ் மொழி வரலாறு– வீ.கோ. சூரிய நாராயணன் (பரிதிமாற் கலைஞன்).
3. Manual of Foreign languages - 4th Edition by George F. Von. Ostermann, Ph.D.,
4. A Coparative Grammar of the Dravidian or South Indian Languages - By the Rt. Rev.Robert Caldwell, D.D.LL.D., P.625, Part -VII, Section-III, Seythian Affinities - Hungarian Affinities.
5. Angol-Magyar Szotar-L. Orszagh Ed. 1970.
6. Hungarian English Dictionery -L. Grszagh.
7. உலகில் தமிழும் தமிழரும் – டாக்டர் பொன். கோதண்டராமன்.
8. Let's Talk about Hungary by Gyorgy Mate.
9. திராவிட மொழிகள் தொகுதி–1, டாக்டர் ச.அகத்தியலிங்கம், ப.82.
10. An Introduction to Historical and Comparative Linguistics, Raimo Anttila -p.301.
11. Current Trends in Linguistics - Vol.I
Soviet and East European Linguistics by Thomas, A.
12. Report of the special Project - 1982 Published by Teachers Unesco Club of Tamil Nadu, P.15.
ii. Indian ocean Floor Map - published by the National Geographic Magazine. அபநாசி கடல்மலை 5082 அடி ஆழத்தில் 10918 அடி உயரமுடையதாக விளங்குகிறது.
13. The Primary Classical language of the world by G.Devaneyan
14. தமிழ் லெக்சிகன் அகராதி – சென்னைப்பல்கலைக்கழகம்
15. A dictionary of selected synonyms with principal Indo European Languages by Care DArling Buck
16. மொழியியல் – சொல்லியல் – டாக்டர் ச.அகத்தியலிங்கம்
17. Dravidian Languages -Ms. Andronov.

மும்முனைப் போராட்டம்

இரா. முத்துக்குமாரசாமி எம்.ஏ.

இருபதாம் நூற்றாண்டு இந்திய வரலாற்று ஆய்வு சில அகழ்வாய்வுகளால் சில அரிய திருப்புமுனைகளைக் கண்டது. இந்திய வரலாறு என்பது இராமாயண, மகாபாரத இதிகாசங்களிலும் வேதங்களிலும் காணப்படும் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புராண கால வரலாறு போலவே எழுதப்பெற்றது. 20–ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை இந்தியாவின் பழமை அல்லது தொன்மைக்கால வரலாறு என்பது வரலாற்றுச் சான்றுகளான அகழ்வாய்வு அல்லது கல்வெட்டுச் சான்றுகளைக் கொண்டு எழுதப்படாத வரலாறாகவே இருந்தது. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சில தொல்லியல் சான்றுகள் இந்தியாவின் தொடக்ககால வரலாற்றையே மாற்றி எழுத உதவியது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்திய மொழிகள் பற்றிய புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளால் வலுப்பெற்று மேலும் புதிய ஆய்வுகளுக்கு வழிகோலியது. இந்தியா முழுதும் பேசப்பட்டு வரும் மொழிகள் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்த மொழிகளே என்றும் அவை அனைத்தும் சமஸ்கிருத மொழியை அடிப்படையாகக்கொண்டு தோன்றியவையே என்றும் நம்பப்பட்டது. நூல்களில் எழுதப்பட்டது. இந்தியாவின் தென்பகுதியில் இன்று வழக்கத்தில் இருந்து வரும் மொழிகள் திராவிட மொழிகள் என்ற தனி இனத்தைச் சார்ந்தவை என்றும் இவை உலகத்தில் வேறு எந்த மொழி இனத்தோடும் இணைந்தவை அல்ல என்றும் அதிலும் குறிப்பாகத் திராவிட மொழிகளில் ஒன்றாயதும் மூத்ததும் தலைமையானதுமான தமிழ் மொழி சமஸ்கிருததத்தின் துணையின்றியே முழுக்கமுழுக்க வளர்ச்சி யடைந்த மொழி என்பதும் மேனாட்டுப் பாதிரியரும் தென்னிந்தியாவில், தமிழகத்தில் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்தவருமான டாக்டர். ராபர்ட் கால்டுவெல் பெருமகனாரால் கண்டுபிடிக்கப் பெற்று இக்கொள்கை வலியுறுத்தப்பெற்றது.

இதுவும் 20ஆம் நூற்றாண்டுத் தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளின் காரணமாகவே வரலாற்றுச் சிறப்பைப் பெற்றது. இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பஞ்சாப் என்னும் ஐந்து நதிகள் பாயும் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் கி.மு. 3000–ல் தனிப்பெரும் மக்கள் கூட்டத்தால் தனித்ததொரு நாகரிகம் கடைப்பிடிக்கப்பெற்று வந்ததென்ற உண்மை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அப்பகுதியில் உள்ள அரப்பா, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் அவ்வுண்மையை உலகுக்கெடுத்துரைத்தன.

அதுபோலவே இந்தியாவின் தென்கோடிப்பகுதியில் இந்து மாக்கடலின் அடியில் மாபெரும் பகுதி கிறித்துவுக்குப் பல்லாயிரம்

ஆண்டுகளிக்கு முன் இருந்து சிறப்புற்று விளங்கி, பெரும் நாகரிகத்தைப்பரப்பி, அதன் பின் கடல் கோள்களால் அழிக்கப்பெற்றது என்ற உண்மையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதுவே குமரிக்கண்டம் எனப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பெறும் மாபெரும் நிலப்பரப்பு என்பதும் தெளிவாயிற்று.

எனவே இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மூன்று புதிய சிந்தனைகள் இந்திய வரலாற்று ஆய்வாளர்களைக் குழப்பத்திற்குள்ளாக்கின.

இந்தியாவில் திராவிடர் மொழிக்குறியவர்கள் (திராவிடர்கள்) நிலை என்ன?

புதிய கண்டுபிடிப்பான சிந்துவெளி நாகரிகம் யாருடைய நாகரிகம்?

குமரிக் கண்டம் என்ற ஒன்று இருந்ததா? அப்படி இருந்திருந்தால் அதில் வாழ்ந்த மக்கள் யார்?

இந்த மூன்று வகையான அடிப்படை ஆய்வுகள் மேலோட்டமாகப் பார்க்கையில் மூன்று வேறுபட்ட சிக்கல்கள் போலத் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் இம் மூன்றுக்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு இருப்பது புலப்படும். அது இம்மூன்றும் இந்திய நாட்டுப்பழங்குடிகளான திராவிட இனத்தின் பழைய பண்பாடு, நாகரிகத்துடன் தொடர்புடையவை என்ற உண்மை வெளிப்படும். இதற்கு மாற்றாக, திராவிட இனத்திற்கு வேறுபட்ட மற்றோர் இனமான ஆரிய இனத்துக்குத் தொடர்புடையவை என்ற கருத்தும் எழுந்தது.

இந்த மூன்று சிக்கல்களில் திராவிட மொழிக் குடும்பம் இருந்ததா, இல்லையா என்ற சிக்கல் எளிதில் தீர்க்கக் கூடியது. திராவிட மொழி இனம் தனியானது என்பதில் யாதொரு ஐயமும் இல்லை. அதன் வளர்ச்சியில் ஆரிய இனத்தின் மொழியான சமஸ்கிருதத்தின் பங்கு என்ன என்பதே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப் பட்டது. இதிலும் தமிழ் மொழி தவிர ஏனைய திராவிடமொழிகள் சமஸ்கிருத்தைத் தங்கள் மொழி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளன என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை. தமிழ் மொழி ஒன்று மட்டும் தன் காலிலே நின்று தனியாக வளர்ந்தது. அதில் சமஸ்கிருதத்தின் தாக்கம் மிகக் குறைவு. அத்தகைய தாக்கத்தையும் உதறிவிட்டுத்தமிழ் தனித்தியங்க முடியும் என்று கால்டுவெல் பெருமகனார் எழுதிச்சென்றார்.

இருப்பினும் திராவிட ஆரியக்கலப்பு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கு விளக்க ் சிந்துவெளி அகழ்வாய்வுக்குப் பின்னரே தெளிவ ,பெற்றது. அப்பகுதியில் இருவேறுபட்ட இன நாகரிகங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன என்ற உண்மை வெளிப்பட்டது. ஆனால் அங்கே வேறு புதிய சிக்கலும் தோன்றியது.

திராவிட இனம்., ஆரிய இனம் என்று இரண்டு வேறுபட்ட இனங்கள் அங்கு இருந்தன என்பதில் பல சிக்கல்கள் எழுந்தன.

அங்கே இருந்தது இரண்டு இனங்களா அல்லது இரண்டில் ஒன்றா? அல்லது இரண்டும் கலந்த ஒன்றா? அங்கே இரண்டு இனங்கள் வாழ்ந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. அவை இரண்டும் அடிப்படையில் வேறுபட்ட, மாறுபட்ட இனங்கள் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனால் இரண்டு இனங்களும் இந்த மண்ணுக்கே உரியனவா? அல்லது வேற்று நாடுகளிலிருந்து இங்கே வந்து குடியேறியவையா? இதில்தான் பெருங்குழப்பம் உள்ளது.

திராவிடர்–ஆரியர் இருவருமே குடியேறிகள். திராவிடர் குமரிக்கண்டத்திலிருந்து குடியேறியவர். திராவிடர் இந்தியா முழுவதும் பரவி வாழ்ந்தவர், ஆரியர் என்ற ஓர் இனமே இல்லை. அவர்களும் இந்நாட்டு மக்களே, ஆரியர் மேலை நாடுகளிலிருந்து வந்த குடியேறிகளே–இவ்வாறு பல ஐயப்பாடுகள். இவற்றுக்குத் தெளிவு கண்டால்தான் சிந்துவெளி நாகரிகம் யாருடைய நாகரிகம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கமுடியும்.

மூன்றாவதாக உள்ள குமரிக்கண்டம் பற்றிய ஆய்வு அப்படி ஒன்று இருந்ததா என்ற அடிப்படை வினாவிற்கே இன்னும் தெளிவான முடிவைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. 20ஆம் நூற்றாண்டில் இதற்கு முடிவு காண பலர் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். பல்வகையான ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு கண்டம் இருந்தது என்பதும் அது முழுவதும் கடல்கோளால் அழிந்துவிட்டதா அல்லது "கண்டங்கள் விலகல்" அடிப்படையில் பல்வேறு கண்டங்களாக விலகிவிட்டனவா என்பது போன்ற ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கெனத் தனியாக ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் தனி ஆய்வு மையம் செயல்பட்டு வருவதாகக் தெரிகிறது.

முடிவாக திராவிட மொழிகளில் தனித்தன்மை பற்றி முழுக்க ஒத்துக்கொள்ளாவிடினும் அதை இல்லவே இல்லை என்று மறுக்க முடியாத நிலை. இது உலகெங்கும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக உள்ளது.

சிந்து வெளி நாகரிகம் யாருடையது என்பது இன்னும் தெளிவாகாமல் இருக்கிறது. திராவிடருடையது என்று எடுத்துச் சொல்ல வலுவான அறிஞர்கள் இன்று இல்லையாயினும் தவத்திரு ஈ.ராசுபாதிரியார் இது திராவிடருடையது என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் யாராலும் இருக்கமுடியவில்லை.

திராவிட அறிஞர்களை விட மேனாட்டறிஞர்கள் அஸ்கோ பர்போலா, ஃபேர்சர்வீஸ் போன்றவர்கள் இன்றும் இது திராவிடருடையது என்று எடுத்துச் சொல்லிவருவதனால் இதை எளிதில் மறுக்க முடியாமல் உள்ளது.

குமரிக்கண்டத்தினைப் பற்றிய வாதமே ஆழமாக இன்னும் செயல்படவில்லை. இதில் ஆரிய இனத்தொடர்பு ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தால் இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண யாரும் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அப்படித் தீர்வு காணப்பட்டாலும் திராவிட இனத்தின் பழமையை வலியுறுத்துவதாகவே அமையுமென்பதாலும் யாரும் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை.

மொத்தத்தில் இந்த மூன்று சிக்கல்ளிலுமே திராவிடமொழிக் குடும்பம் தனியானது என்பது முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகிவிட்டது.

சிந்துவெளி யாருடையது என்பதில் பலத்த வாதங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கும் திராவிட இனத்துக்கும் தொடர்பில் என்று முழுக்க யாராலும் மறுக்க முடியவில்லை. உண்மை மெல்லத் தெளிவுபெறும் வலுப்பெறும்.

இந்த மூன்று முனைகளிலும் போராடிக் கொண்டிருப்பதுதான் முழுநேரப் பணி என ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது பன்னாட்டு மொழி மையத்தின் பணியாக உள்ளது.

திராவிடமொழிக் குடும்பம் இருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின் அதில் உள்ள மூத்த மொழியான தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகுக்கு எடுத்துச்சொல்லும் வகையில் அதற்கும் பிற இந்திய மொழிகளுக்கும்–மற்ற உலகமொழிகளுக்கும் உள்ள உறவை–தொடர்பை–தாக்கத்தை எடுத்துரைப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு மிகவிரிவான மொழி ஆய்வை இம்மையம் மேற்கொண்டுள்ளது. இதில் தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகள்–சொற்பொழிவுகள்– நூல்கள் எழுதுவதில் ஈடுபட்டு அதில் பெருவெற்றி பெற்றிருப்பவர் மையத்தின் முழுநேர இயக்குனரான பன்மொழியறிஞர் சாத்தூர் சேகரன். உறங்கும் பொழுதுதவிர பிற நேரங்கள் அனைத்திலும் இது பற்றிய எண்ணமாகவே வாழ்ந்து வருபவர்.

இந்த ஆய்வுமையத்தைச் சிறப்பாக நடத்த முடியுமென்பதைக் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாகச் செயல் முறையில் நடத்தி வருகிறார். இதற்கு மைய, மாநில அரசுகளின் தாராளமான பொருளுதவி இருக்குமானால் அவரால் விரைந்து செயல்படமுடியும். இந்த மூன்று உண்மைகளை நிலைநாட்ட மும்முனைப்போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் சாத்தூர் சேகரனுக்கு எல்லாவகையான உதவிகளையும் எல்லோரும் செய்ய வேண்டும். இவருடைய ஆற்றலை உணர்ந்துகொண்டு முழுஅளவில் ஆதரித்து வருபவர் தொழிற்செல்வர் அறப்பணிச்செல்வர் டாக்டர்.நா.மகாலிங்கம் அவர்களே. அரசு உதவியும் கிடைத்தால் சேகரன் பணி சிறக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

SIMILARITIES IN DISSIMILARITIES BETWEEN PUNJABI AND TAMIL

Dr. (Prof) Baldev RajGuptha

Dissimilar Arbitrary Linguistic Structures

Actually, similarities between Punjabi and Tamil are surrounded by dissimilarities,. The reason lies in the fact that no two pho nological structures function alike. In a sense they constitute arbitrary linguistic systems. Munda family has conjunct consonants while the neighbouring Aryan and Dravidian families do not. In African Languages, clicks function predominently whereas these are mere non-linguistic expressions in Punjabi and some other langu ages. Number of vowels of French (i.e/u/ in /u v e r/ 'open', /o/ in /do/ 'two' etc) do not find place in Aryan and Dravidian languages. Structures vary also in succeeding stages of languages. Assim ilation of Sanskrit clusters in Prakrits, strong tendency to devoicing the voiced stops in Paisachi Prakrit, three-way accent-system and retroflex l(-ள) of Vedic Sanskrit, three series of gutturals of Proto Aryan, aytham (an auxiliary sound) of old Tamil, rendering dentals into cerebrals in old Aryan and old Dravidian languages (Sanskrit : /geth/ /gre~th/' to tie / through Fortunate's law of cerebralization; Tamil மண்மது from /man + titu/ y ('mud is bad'), adding /y/ before vowels beginning words in old Tamil (/yanE/ for /anE/ 'elephant', /yatU/ for /atU/ 'sheep') and some other problems of diachronic study are beyond the scope of the present study. Before eliciting homogencity in Punjabi and Tamil, it will be appropriate to show contrastive phonological structures having their base in limited vocabulary items of certain Aryan and Dravidian languages.

Oppositional network within palatals and affricates of Marathi (/calu/'flow' /calu/'fruit'; /cemca/ 'spoon', /cemca/ ' tout'), voiced stops and voiced implosives of Sindhi (/gol/ 'round'; /gol/ 'search' /bal/ 'ball', /bal/ 'search'), pure and semivowels of Bengali (/cae/ 'in tea' /ca-e/ 'he wants', (jai) 'brother's sister' /jai/ ' I go'), detectable murmurred vowels of Gujarati; distinctive role of glottal stop in Kurukh (/gIn?a/ 'count', /ba?/ 'say' having counterpart members of subminimal or minimal pairs /nenha:/ 'to do', /ba/ 'come'), complete set of oppositions within dental and alveolars, in Malayalam (/t/: /t/ /kUttu/ 'hit': /kUtti/ 'small stick'; /l/ : /l/ /male/ 'mountain';male 'rain', /n/ kanniகஞ்ஞி/ 'gravel' /kanniகன்னி/,'a month')distinctive function of /r/and r in Kannada (gerI/ 'border' /ger~i/ 'mine', preceptible distinction between /r/ pronounced with single tap and /r/ articulated with double tap in Telugu (/bUrra/ 'skull' /bUrra/ 'a thing like a pot')

salient phonological features of Punjabi, Tamil, and other languages etc cannot be matched exactly with any other phonology of the third language.

Opposition between voiced aspirates and voiced unaspirates (Oriya: /baloko/ 'son' : /bhauji/ 'sister-in-law; Bengali: /boso/'sit'/ bhogini/'sister', Gujarati:/ gharm/ 'perspiration', / 'hat', Hindi: /dan/ 'donation of /dhan/ 'rice-crop') with exception to Punjabi; combination of /pt/,/kt/, /tr/,/rt/, /st/, etc (Sindhi: /ketri/ 'how much', Assamese: /gherto/ 'room' /bestUtor/ 'thing'; Hindi: /bhakt/ 'devotee', /gUpta/ 'caste name') having their range almost in all the Aryan languages are opposed to the main traits of Dravidian phonology such as frequency of final /U/ (Kannada: /enU/ 'what', /mannU/ 'mud', Malayalam: /cInnU/ 'scattered', Telugu: /KUtUrU/ 'daughter,girl; /cerppU/ 'spoil', /segmU/ 'half', /khorU/ 'snub', combination /nr/, /rr/etc. (Telugu: /gUrrmU/ 'an agricultural implement', old and Literary Tamil /InrU/ 'today') distinction between /e/: /e/ and /o/ : /o/ Malayalam: /eli/ 'rat', /eli/ 'a female name in Christianity) Kannada: kod 'give', /kode/ 'westwind', Tulu: /korpini / 'give'/ kodU/ 'kodU/ 'horn') etc.

Two languages may agree in having exactly same number of phonemes in partial or the whole structure, but they differ in distribution, frequency and net-work of oppositions and correlation etc. Vowel phonemes, more or less, in all the Aryan and Dravidian languages are same. In Aryan languages /ye/ is pronounced as /e-/ while in Dravidian languages /y/ is added before it to make its articulation [ye-]. Within Aryan languages nearest phonemic unit in Bengali, Oriya and Gujarati for medial and final /o/ and /a/ in consonant ending or /a/ ending words of Punjabi and Hindi etc is /o/. (Hindi, Punjabi: /val/, /Oriya/: /valo/ for hair, Hindi, Punjabi: /pila/, /Oriya/: /pilo/ Gujarati: /pilo/ for 'yellow' Punjabi: verkha/ 'rain', Hindi: /varsa/, Oriya: /borso/. In Bengali /o/ is realized frequently for many other corresponding vowels in the following parallel words:

Punjabi/Hindi	Bengali
/-E-/	/-o-/

/I/, /U/, /e/, /o/ vowels of Dravidian languages have some distributional restrictions. Kannada, Telugu, Tulu make use of /e/, /o/ where Tamil and Malayalam have /I/, /U/ respectively and vice versa; Malayalam: /tIre/ 'wave', Kannada, Telugu: /tere/, Tamil, Malayalam: /mUtel/ 'first', Kannada, Telugu:/modelv/, Tamil: /cevi/ 'ear' Kannada Tamil: /vele/ 'time' Kannada /ili/, Telugu: /cevi/ 'ear' Kannada /kIvI/, Tamil: /ve~kai/ 'brinjal' Tamil, Telugu: /ve~kae/, Tamil: /nIird~p E/ 'nerve', Telugu: /naramU/.

Mutual impact in phonological structures is more distinct in the regions lying on border lines. The pattu style (having only the phonemes of Proto Dravidan stage i.e. inventory without voiced stops, aspirates and fricatives etc) is barely retained in Northern and central Dravidian language.

The process of adopting four-way oppositions of Hindi (voiceless unaspirates, voiceless aspirates: voiced unaspirates, voiced aspirates)is complete in Kurukh (/karja/ 'put weight': /kharja/ 'to clean': /gohrana/ 'to pray', /ghonga/ 'neck') discarding altogether the oppositions within three laterals, (ல,ள,ழ), six nasals (ம்,ந்,ன்,ண,ஞ்,ங்) and two trills (r:r ர,ற) of Dravidian languages.

Among the bordering Aryan languages, Konkani, (now recognised, spoken in the areas contiguous to the Kannada speaking province) has short variety of /e/, /o/,. Again in Oriya, there is a well established opposition between short /o/ and long /o/ (/kcno/ 'corner' /kcn/ 'what'), having its boundary with Andhra.

The tendency of Aryanisation in Dravidian languages and Dravidianisation in Aryan languages has extended to far-off languages too. Indeed no language is pure. Each is contaminated.

Some of the common features of the two groups of languages can be predicted through foreign influence. Witness: Persian fricatives in Muslim Tamil and Punjabi etc. in Malto, Kurukh, (Kurukh: /mUx/ 1frog', Malto: /mErod~u/ 'sky', /kIsdU) 'pig', Punjabi /kagez/ 'paper', 'Proper name' Tamil: /Zasti/ 'much'). The conspicuous absence of palatals in Assamese remind the Avesta influence. the absence of aspirates in certain dravidian languages and frequency of voiceless stops coincide with Kashmiri, Shan-shan and Korean etc.

Hindi: /ghora/ 'horse', Telugu: /gUrUmU/, Tamil: /kUdIre/, Kashmiri, Kui: /gora/). It is still to be examined whether the Chinese tones have any hand in tone-system of Punjabi or not since no other Aryan and Dravidian languages possesses tones. Caldwell points out the Celtic influence in the tendency of adding /y/ before vowel /e/in Dravidian languages.

Frequency of flap /r/ in modern Aryan languages (which was absent in Old and Middle Indo Aryan languages, and in Kui among the Dravidian languages and the rich storages of cerebrals of both Aryan and dravidian languages have been attributed to the stock of Munda group.

The question of cerebrals in Aryan and Dravidian languages still is in mystery. The absence of cerebrals in the phonemic inventory of Assamese, Baro (Aryan), savara (munda) and Ollari (Dravidian) and the crisscross tendencies within Aryan and Dravidian languages (i.e.) some languages prefer cerebrals while others dentals. While adopting loan words, instead of retaining

cerebral sounds or cerebralizing dentals and semicerebral alveolar sounds: alveolars or cerebrals are dentalised) demonstrate that each language has its own system with or without cerebrals. Even the borrowed words containing cerebrals do not confirm that cerebrals are non-native in Aryan or Dravidian languages. Furthermore, the cognates containing retroflex sounds do not correspond with the words in other groups. It is a misnotion that ARyan words containing retroflex sounds are borrowed from the stock of DRAvidian languages or vice versa.

Thus, Kashimir to Kanya Kumari there are a language barrier from one corner o another corner. If you plan to travel from Kashmir to Kanya Kumari, by train, you will come cross a number of mother-tongues. If you are a Dogri Speaker, you may converse with other's gaddi kus pletfaram te aug? ithe gaddi kinna chir rukag? tus kuthe Jageo? meaning 'On whatplatform will the train be coming? How long will the train stop here? Where are you going? respectively. Thereafter, you will listen "gaddi kis pletfaram teaege. ithe gaddi kinnu chir ruhegi tusi kithe jana hai (ie the same dogri conversation in Punjabi). This type of Punjabi conversion may not be difficult for you to follow. However when the last part of your journey begins, the same message conveyed in Tamil. may appear to you a meaningless combination of sounds unless you have some working knowledge of Tamil.

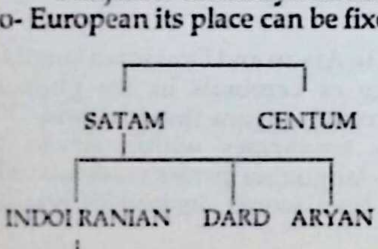
SINGULAR STRUCTURES OF PUNJABI AND TAMIL

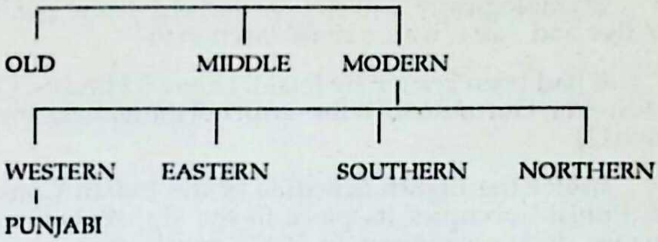
In addition to other reasons Punjabi and Tamil have been chosen keeping in view their singular structures. Obsucre similarities, among Punjabi and other Aryan languages (i.e. possessing of same number of vowels, voiceless and voiced stops etc.) or among Tamil and Dravidian languages (i.e. distinction in /e/ : /e/, /o/ : /o/ etc.) are far fetched. These differ in distribution under individual restrictions.

PUNJABI

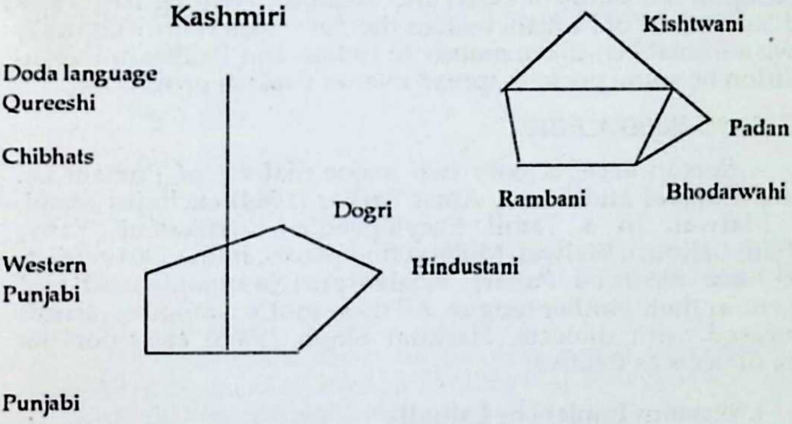
Punjabi, spelt as Punjabi or Panjabi is spoken by more than two crore peoples. It stands for both the people of the Punjab and the Vernacular Language of the Punjab.Out of /V/ and /b/ groups /V/ type Punjabi is standard.

Punjabi is an analytical Modern Indo-Aryan Language. In Indo- European its place can be fixed as fellows:

Frederic Drew had fixed the place of Punjabi among the languages and dialects of "The Jammu and Kashmir Territories" (1875, page 465) long age as under:-

Most of the Punjabi vocabulary is either tatsem or tadbhava developed from classical Languages.

Punjabi has also addapted day-to-day technical vocabulary and some grammatical forms from English, Sanskrit, and other Languages. Words like /faqir/saint/sarkar/alochna/critiasm/ /akhbar/ Paper, light, T.V., Radio, Station etc. are all loan words which Punjabis use very frequently.

The earliest reference to the name Punjabi can be found in the beginning of the sixteenth century in Fazil, Shareh Akhravati by Malik Mohamad jaisi. Befor the Sixteenth Century, Punjabi did exist, but under other names. As an independent language, its literature is available before 10th Century.

Punjabi is the vernacular and official language of the Indian Punjab and is also the medium of the Modern and old Punjabi literature in the Pakistani Punjab. Grierson includes Degri under Punjabi.

Etymologically Punjabi is derived from persian words Panj/ five and /ab/ 'water, river' (Section 9)

It had been known by Jataki, Lahouri Hindus, Gurumukhi etc. However, Gurumurthi is the script not the name of the Language (Section11)

Under the Eighth Schedule of the Indian Constitution of India, Punjabi occupies its place in the alphabetical order of 14 languages. It is recognised in J&K's constitution also (which is different from Indian Constitution).

Punjabi is spoken in the land covered by five rivers Satluj, Jhelum, Chenab, Boas and Ravi Boundaries of the Punjabi track depend upon the status of Degri and Lahandi. Treating Degri and Lehndi as dialects of Punjabi widens the /ur/ is diction (Section 13) otherwise Punjabi confince mainly to Indian and Pakistani Punjab in addition be some pockets spread over to various provinces.

DIALECTS AND SUBDIALECTS

Grierson accepts only two major dialects of Punjabi i.e. standard Punjabi and Degri. Amar Sarkar (1964) excludes Majhi, Deabi Malwai. In a Tamil Encylopaedia 'Kalaikalanji Yam', Pathahari, Lahouri, Malwai, Multani find places. In the 1961 census, people have recorded Pahari, Hoahiarpuri Jamuali, Jataki and Patiali etc. as their mother tongue. All these mother-tongues can not be confused with dialects. Harkirat Singh (1968) classifies the Punjabi dialects as fellows:

i. Western Punjabi or Lahndi.

ii. Eastern Punjabi or pUrbi Punjabi.

iii. Northern Punjabi or Degri.

Lahndi spoken over the largest area of the Pakistan, is known by Pothonari, Multani, Jhangi etc, also.

Majhi, Malwai, Puadhi, Duabi, Rathi and Bhattiani can come under the EAstern Punjabi and Mandiali, Kului, Chambiali, Punchhi, Dogri Kangri etc. under the Northern Punjabi.

As we have seen in section 9, there is a controversy about Lahndi and Dogri.

During Pre-Nanak age Lahndi, and during the English period Malwai of Ludhiana had been standard Punjabi. Today Mahji of Districts Amritsar and Lahero (Pakistan) can be taken as standard form of Punjabi.

TONES

It is believed that three tones have developed from voiced aspirates, Visargas (:) of Sanskrit or accents of Vedic Sanskrit.

In the initial position/gh,jh,dh,bh/ are pronounced voiceless stops followed or preceded by high or low tone depending upon various conditions.

The tones of Punjabi can be proved to be independent of Sanskrit pattern. The examples given by T. Grahame Bailey (1926) Paihe Paihe (by road) /paie paie/'pice each' themselves bear testimony that the words containing /h/ or aspirates have no link with corresponding words having tones. Likewise /s/ and tones coexist in certain parallel citations (mas/meat/mamouth). Some dialects retain /h/ and still they are tonal dialects of Punjabi. In the following words, tones have neither /s/ nor /h/ nor voiced aspirates nor visargas in the corresponding cognates in Sanskrit:

Punjabi	Sanskrit
/de/'give'	/da/
/Khed/'play'	/krida/
/rat/'night'	/ratri/

Similarely /pera/ 'bundle' bundle or /pera/'brother' no link with Sanskrit from initial voiced aspirates of Sanskrit /h/a/ or visaragas.

Oppositional net work of tones resulting in three terms stops as opposed to four terms in other major Aryan languages and five terms in Sindhi (including voiced unplosives /b/, /g/, /d/ etc.) is the main distinctive mark of Punjabi. Reverse tendency in respect of gemination, voiced stops and short vowel (of Punjabi : /de~d/ 'teeth', Bengali /da~t/; Punjabi: /ku~ji/ 'key' Oriya /ku~cil/; Punjabi; /gel/ 'cheek' Marathi /gal/; Punjabi : /mekki/ 'maize', Gujarati /mekai/ etc. is another pertinent feature of Punjabi.

OTHER LINGUISTIC FEATURES

Frequency of /1/ and /n/ the use of /d/ suffix in present participles and in the post-position for genitive, pronouns the / tusin/ differing from Hindi /ham/'we'/tum/'you'respectively, assimilation of Sanskrit/karm/work/sapte/seven/into/kemm/ satta/with stressed short vowels respectively and the agreement of adjective with the gender and number of the following noun are other main linguistic characteristics of Punjabi.

LITERATURE

Punjabi language is rich in proverbs, idioms, riddles, ceremonies folk songs, folk tales etc. Dr Asha Gupta wrote a Ph.D on bhets variety of religious goddess folk songs.

Adi Granth is written in Gurumukhi letters. Gu umukhi script is called /paint/ 'Thirty five' as it has 35 letters. Gurumukhi literally means coming from the mouth of Gurus. However, one should not presume that Gurumukhi letters did not exist prior to Guru Nanak Dev.

Baba Sheikh Farid Shakar Ganj is the first Punjabi Sufi poet of 12 century.Bhai Vir Singh, Ishwar Chandra Nanda, pandit Sharda Ram Philauri, Nanak Singh, Kanai RAm Khatri are planners in writing Modern Punjabi Poety, Punjabi plays, Modern Punjabi Prose, Punjabi Novels, Punjabi Grammar respectively.

TAMIL

Tamil was once used to denote the whole Dravidian group of languages. It is the oldest surviving tongue.

In Tamil, the noted binary division of class (Brahmin non-Brahmin) and regional (say districtwise)dialects have now crossed limits. In addition to dichotomy between Brahmins' dialect (closer to Sanskritized Tamil preserving opposition between voiced stops) and non-Brahmins' dialect (closer to native Tamil), one can precept significant variations in Tamil of a Harijan (termed as vulgar Tamil) or of a Christian (developing opposition of /f/ and /p/ and of that a Muslim (heavy with aspirates and fricatives). The latter two varieties can be termed as religious dialect - the study of which is still in infancy. Kamil zvelebil has contributed a lot about the (Archiva Orientalni volumes VIII, XXII, 1959-60, 1964) regional and social dialects realizing /s/ for the /c/ of literary Tamil can be grouped as /s/ group and rest as /c/ group on the analogy of Satum and Centum classifications of Indio-European languages. Such study would gradually give rise to better analysis of Tamil dialects on phonemic level.

Tamil felt by author's teacher N. Kumarswamiraja, - as representative of standard Tamil (recorded in 'Conversational Tamil') supplemented by a few other non-Brahmin-standard-forms, has been chosen here.

Tamil has the least number of oppositional relationships in bilabial, dental, retroflex, palatal and velar stops due to the total absence of aspirates and initial opposition among non- functional voiced stops which have attained phonemic status in other Dravidian languages.

A partial structure of palatals would suffice, Among /c,c~,j,j~, ch, jh/ palatals, Tamil retains only /c/ in geminations and in clusters while these conditions are not observed in other Dravidian languages (Tulu /nucer/ 'thread', Telugu: /capa/ 'mat' etc.). All these palatal stops in Telugu (/calu/ 'line in plough':; /calu/ 'enough'; : /jamu/ 'measure of time' : /jamu/ 'guava' /ch/ and /jh/ in unpaired words /gUcchem/ 'boquet/ and

/mejjhEnem/ 'afternoon'), in /c/ and /j/ in Malayalam (/carka/ 'whel' : /jalam/ 'water') and /c/, /j/, /ch/ and /jh/ in Kannada and the remaining North Dravidian languages (kannada: /cari/ 'tale bearing' : /chaye/ 'shadow'; Kurukh: /joxes/ 'girl': /jhojho/ 'water-falls' /kIceri/ 'cloth' : /becharU/ 'calf') are phonemes.

Out of /s/ and /c/ groups of Tamil dialects, /c/ group is closer to standard Tamil (Kumar Swami Raja 1966), though there may be phonological variation in caste dialects or other regional dialects.

Tamil is the only Dravidian Language requirements of the "Pattu" style (i.e. Phonemic inventory consisting of voiceless stops, their corresponding nasals three laterals, two trill, two semi vowels, Aytham), Glottal stop of KuruKh (16 a7), 'say' alveolar stop of Malayalam (Kulthi/ 'hit') glottalised Velar stop of Gongi, two types of /r(articulated with a single tap, vs double tap) of Telugu (Burra/ 'skull', /Burra/ (a thing like a pot)etc. are missing in Tamil) Adopting allophonic structure is the pertinent features of Tamil phonology. Aryanisation of Dravidian features, borrowing mutual contact etc. have added recently voiced stops in Tamil phonology.

PUNJABI AND TAMIL: CONTRASTIVE FEATURES

CONSONANT PHONEMES

The following chart indicates phonemic inventory:-

	PUNJABI	TAMIL
Voiceless stops.	PTTCK	PTTCK
Voiced stops.	BDDJG.	
Voiceless aspirates.	PH.TH.TH.CH.KH.	
Nasal laterals.	M.n.n.n.n.	Mnn n n
	e.l.	e e
Semivowels.	V.y.	U y.
Fricatives.	S Sh H.	l.

VOWEL PHONEMES

As far as vowels are concerned their number and even most of the constituents, more or less, are same in two languages, however bracketed ~~vowels~~ are not found in the other ~~langu~~age to be compared contrasted as shown under:-

PUNJABI		TAMIL	
Short	Long	Short	Long

(Centralized)	(Peripheral)	i	i
u.	u.	u.	u.
a	e.	e.	(e)
	(Au)	a.	(a)
	(ai)	a.	a.
	a.		
High i	u.	i.	u.
Short	Long	Short	Long
i.	u.	i.	u.
i.	u.	i.	u.
e a	e.	e a	e.
Low (ai) a.	(au)	e a	u.

OTHER DISSIMILARITIES

Punjabi is rich in tones, Tamil in allophones.

Aspirates of Punjabi are nowhere pronounced in Tamil either on phonemic level or on allophonic/phonetic level.

Voiced stops are phonemes in Punjabi but allophones in Tamil under certain conditions, For instances, /k/ of /inka/ is pronounce /g/ when it occurs after nasal.

/s/, /k/ are phonemes in Punjabi, but they are allophones. In native Tamil words these are phonemes in loan words (like/hindi/, /Sri/) etc.

In Punjabi /n, n, y r/ never occur with gemination, but in Tamil these can for instance /ayya/ 'sir', /varren/ I am coming etc.

/e/ of Tamil is totally absent in Punjabi

Mostly Punjabi vowels /ai/, au/) e o are rare in Tamil.

Short and long pairs of e/a are missing in Punjabi. Hence in the transcription, the symbol macron (a) or colon (e:) is indispensable.

Punjabi vowels can be grouped as centralized and peripheral vowels, but in Tamil, these can be grouped on the basis of quantity.

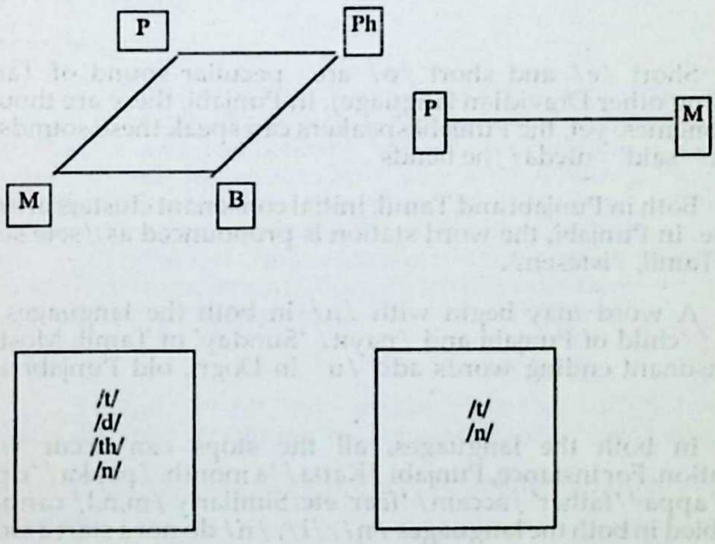
In Punjabi, vowels can be shortened and lengthned due to the impact of high or low tone, but in Tamil tone is a zero feature. These may be shortened or lengthned or weakened, centralized or frontalized on the basis of their situation in words.

In Punjabi, short vowels never occur in the final position, but these can come in the word final position of most of the Tamil words.

Only three letters Ūra, airā, īrī) serve the purpose of ten vowels and out of thirty two letters (used for writing consonants), five letters (gh, jh, dh, dh,bh,) do not find place in phonemic inventory of the Punjabi consonants whereas in Tamil almost all the letters are phonemes in Tamil, there are three letters for laterals, but in Punjabi for /b,b,b/ there was only one letter until the second lateral was introduced very recently(Harkirat Singh : 1980).

Due to the wide range of oppositional structure in Punjabi and a limited oppositional sets in Tamil optional choices outnumber the obligatory choices of Tamil as shown below.

PUNJABI TAMIL

Punjabi is rich in having a number of words (ie/pap/sin/tap/cross,) rat/mug/up) etc. falling in the range of CVC type syllables, but leaving aside a limited literary words in Tamil, We have rarely (tiphonemic monosyllable words of CVC range.

SIMILARITIES BETWEEN PUNJABI AND TAMIL

PHONOLOGICAL SIMILARITIES

Both in punjabi and Tamil the number of sounds are more in speech than in the symbols by which they are denoted. In Tamil, voiceless letters under allophonic conditions serve the purpose of voiced letters and hence the language has no need of additional symbols for voiced sounds. Punjabi language is peculiar in tone system, while Tamil lacks it. We have no orthographic to denote tones and retroflex /l/ in Punjabi. Both the languages possess /l/ phoneme.

Both in Tamil and Punjabi voiced initial aspirates of Sanskrit are pronounced as voiceless stops. In Punjabi, initial voiceless stop is generally followed by a low tonal vowel for initial voiced aspirates of Sanskrit. For example:

Sanskrit words	Punjabi	Tamil
/bharat/	/paret/	/parat/
/bhagya/	/pag/	/pagiem/

Short /e/ and short /o/ are peculiar sound of Tamil (including other Dravidian language). In Punjabi, these are though not phonemes, yet, the Punjabi speakers can speak these sounds as in /kea/ 'said' /nlcda/ 'he bends'.

Both in Punjabi and Tamil, initial consonant clusters are not possible. In Punjabi, the word station is pronounced as /sete sen/ and in Tamil, /istesen/.

A word may begin with /n/ in both the languages as /nlana/ 'child of Punjabi and /nayit/ 'Sunday' of Tamil. Most of the consonant ending words add /u/ in Dogri, old Punjabi and Tamil.

In both the languages, all the stops can occur with gemination. For instance, Punjabi /Katta/ 'a month, /pakka/ 'ripe', Tamil /appa/ 'father' /accam/ 'fear' etc. Similarly /m,n,l/ can also be doubled in both the languages /n/, /l/, /n/ do not a start a word in both the languages.

Words like /tata/ 'grant father, of Tamil and /dada/ of Punjabi /manam/ and /man/ 'respect' of Tamil and Punjabi respectively have partial phonological similarities.

Punjabi and Tamil both have nasalized vowels or nasalization.

All the vowels can occur medially both in Punjabi and Tamil. Sometimes, semivowels /u/ and /y/ are either glides of /u/ and /i/ respectively both in Punjabi and Tamil are vocalized.

MORPHOLOGICAL AFFINITIES

Morphology generally includes the grammatical system (excluding syntax) of a language. In two distant languages, mainly the grammatical structure of a language sets up a boundary line of distinguishing one language from the other language of a different family. Even then, we can find a few significant similarities.

Words in sentences occur almost in the same order both in Punjabi and Tamil. In Grammar, two pronouns 'asin and 'apan' for we seem alike to /nangal/ நாங்கள் and /nam/ நாம் respectively of Tamil. L.V. Ramaswami Aiyar's book "The linguistic influence of Dravidian on Indo Aryans" can provide more clue to the similarities in Aryan-Dravidian languages under study.

Both Tamil and Punjabi have two numbers, eight cases, three tenses, participate system, and frequent use of intensive and auxiliary verbs. In Tamil, instrumental suffix /-al/ is similar to /nal/ of Punjabi.

ORTHOGRAPHY

Punjabi has 35 letters and Tamil 30 letters. The method of writing a pure consonant is rather complicated in Devanagri while both Punjabi and Tamil adopt one universal system. In Tamil, it is denoted by putting a dot above the letter while in Punjabi it is generally written below the preceding consonant. Punjabi and Tamil don't have some of the Sanskrit orthographs like ri,lri, s, ks, tr,gn~ etc.The initial consonant clusters are written in accordance with their pronunciation in Punjabi as well as in Tamil. For example the word Satesen in Punjabi and /istesen/ in Tamil.

VOCABULARY

Though, Tamil and Punjabi being the distinct languages, possess different Vocabularies yet we can find similar vocables.

(a) Punjabi and Tamil words having same sounds and same meaning:

PUNJABI	TAMIL
/mama/	/mama/ 'maternal uncle'
/Purna/	/Purna/'complete'

/cup/	/cup/ 'suck'
/amma/	/amma/'mother'
/jori/	/jori/ ' couple'
/cit/	/cit/ 'slip'
/tEar/	/tEar/ 'ready'

(b) Punjabi and Tamil words similar in rounds but different in meanings.

PUNJABI	TAMIL
/papa/'brother'	/papa/'a small child'
/pal/ 'nourish'	/pal/ 'milk'
/kal/ 'time'	/kal/ 'heg'
/nal/ 'with'	/nal/ 'day'
/pal/ ' movement'	/pal/ 'tooth'
/yar/ 'friend'	/yar/ 'who'
/ari/ 'obstination'	/ari/ 'beat'
/par/ 'cross'	/par/ 'see'
/mar/ 'beat'	/mar/ 'change'
/kal/ 'art'	/kal/ 'stone'
/kat/ 'cut.	/kat/ 'tie',
/kana/ 'drop'	/kan/'see'
tad/'beat, thoose,	/tad/ ' cross/

(c) Punjabi and Tamil words similar in meaning with little change of sound:

PUNJABI	TAMIL
/ath/	/ettu/eight
/ta/ 'only	/ta/also/
/kud/	/kudi/ 'jump'

/mal/	/mad/ 'animal'
/ar/	/ard/ 'obstruct'
/thalle/	/tareE/ 'bellow'
/ved/	/vet/'cut'
/dada/	/tata/ 'grand father'
/pE/	Paei/ 'fall'
/nIg/	nung/ 'swallow'
/thuk/	/thuk/ 'spit'
/mId/	/mIdi/'press'
/puri/	/pori/'packet'
/bn/	/p n-/ 'to become'
/udIr/	/udIr/ ' to be off',
/kudl/	/kundl/ 'hair'
/ha~/	/ama/ 'yes'
/kuj/	/konjam/ 'something'
/phal/	/palam/ 'fruit'
/dur/	/turam/ 'far'
/dukh/	/tukkam/ ' sorrow'
/mal/	/madu/'cattle'
/mor/	/mayil/'peacock'
/kulli/	/kuli/'cooly'
/ka~/	/kakE/'crow address for'
/man/	/manam/
/ari/	/ara/ 'a girl friend'
/cel/	/sel/ 'walk'
/bol/	/puhal/ 'speak'
/nal/	/-al/ 'with, by'

/pa/	/pōd/ 'insert'
/a/	/va/ 'come'
/ut/	/ottakam/'camel'
/tai/(father's elder broter's wife	/tai/'mother'

The above mentioned similarities may be due to many-factors like mutual borrowing through old and middle. Indo Aryan Languages, co-incidence, mutual contact, and other factors like historical, political and religious etc.

Some Dravidian scholars have concluded that Dravidian languages were also prevalent in North India before the arrival of Aryans. The area of Brahui language (i.e. North Dravidian Language spoken in Balochistan) is nearer to Punjabi speaking area. So it is possible that mutual borrowing by Tamil and Panjabi may be through Brahui.

According to Dr S.K. Chatterji in his "language Problem in India", Dravidians set up their culture first of all in Punjab and Sind, and then they spread to other parts of India.

The factor of mutual contact is vivid from the deshaj Vocabulary of Punjabi also, the source of which is neither Sanskrit nor Pali and Prakrit. Deshaj Vocabulary of Punjabi may have been enriched due to the mutual contact with Dravidians and Aryans.

Geographically, Punjabi is situated in such a way that whoever wants to visit Kashmir, should necessarily pass through Punjabi (i.e. Punjabi speaking area). It is possible that many Tamilians when they passed through Punjabi incidentally enriched the Deshah Vocabulary of Punjabi language. Punjab being the border area, it is also a main centre of mutual contact. Further investigation in this respect, may bring out new factors.

The underlying similarities between Tamil and Punjabi might be due to their parallel development which can be traced to a common source. Non Aryan words like Min and Nir an old Punjabi and Indo. Aryan type of mani pravalam style in Tamil are direct proof of it. L.V. Rama Swami Aiyar has written a Book 'The LInguistic Influence of Dravidians on Indo Aryan. 'One Tamil Scholar even derives the Patiala city of the Punjabi from Tamil source. Further investigation of parallel common elements of Punjabi and Tamil must be extended to other Aryan & Dravidian languages for mutual understanding, and for Linguistic and cultural integration of India.

For learning each other's language, learner and teacher should prepare the list of nouns, pronouns, verbs, adjectives and suffixes etc. by which a tentative contrastive grammar of two languages (say Tamil and Punjabi) can be prepared.

SELECT BIBILIOGRAPHY

(Annotated)

on

TAMIL and WORLD LANGUAGES

This select bibiliography has been arranged chronologically under the following classification

I On the primacy of Tamil and the Tamils

II. Views of international scholars on the theory of Monogenesis of languages

III. Dravidian and Indo - European Language families

IV. Tamil and other major language families

V. Tamil and other Dravidian Language families.

Some overlapping was unavoidable. Seminal quotes from rare works have been reproduced at some length.

compiled by

P. Ramanathan M.A. B.L.,

I. ON THE PRIMACY OF TAMIL AND THE TAMILS

ELLIS, F.W. - " Note to Introduction" of A.D. Campbell's : "GRAMMAR OF THE TELUGU LANGUAGE" 1816 Ellis recognized the existence of the Tamilian language family as distinct from the Indo - Aryan language family.

Caldwell, Dr Robert -- A comparative grammar of the Dravidian Languages 1856; Xliii; 644

Savarirayan, Pandit, D -- The Admixture of Aryan with Tamilian SIDDHANTA DEEPIKA Vol IV (1900 -01) etc

-- A Tamil philology; SIDDHANTA DEEPIKA Vol III (July 1899)

" Sanskrit grammarians supply roots from their imagination,

" The Vedic Sanskrit had the sound of short "o" although post Vedic Sanskrit has lost it"

Maclean C.D. -- Manual of the Administration of the Madras Presidency Vol I; 1885

"Taking the Dravidians as a whole there is no evidence of a descent from the north. ----- The inhabitants of the extreme south of the peninsula and those shut in by the mountains of the western coast show characteristics which are probably older and more unique than those of any other nation in the world which pretends to civilization. ------ As far as present evidence goes however they are indigenous to India and perhaps specially indigenous to southern India. The Dravidian terms indicating direction which must be very primitive are derived from the configuration of the southern peninsula. The east is "Kizhakku" or "down" and the west is "merku" or "up" that is to say the country sloping to the coast and the country rising to the western ghats."

பரிதி மாற்கலைஞன் (வி. கோ. சூரிய நாராயண சாஸ்திரி) –

தமிழ் மொழி வரலாறு ; 1903

"தமிழர்களின் மறைநூல் போன்ற அரியநூல்களைச் சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டு மூல நூல்களை அழித்துவிட்டு, வடமொழியினின்றே அவ்வரிய கருத்துக்கள் வந்தன போலக் காட்டினார்கள்.

கார்த்திகேய முதலியார், மாகறல் – மொழிநூல் ; *1913*

"தமிழ் உலகில் முதல் முதல் உண்டான இயற்கை முதன் மொழி"

"ஆரியத்துக்கு முன் தமிழ் இருந்த தென்பது கடுக்கனுக்கு முன் பொன் இருந்தது என்பது போலக் கொள்ள வேண்டும்"

Sesha Iyengar, T. R. -- THE ANCIENT DRAVIDIANS; The Tamil University Publishing House; Madras; 1925 pp XIII; 254.

The fact that the Dravidian languages have borrowed Sanskrit words -- or rather, to speak more correctly, that Aryan colonists have introduced Sanskrit words into the Dravidian vocabulary (cannot prove the Sanskrit origin of Dravidian Languages)

It can be asserted that the subsequent development of the uncultured Vedic tongue which resulted in Sanskrit was owing to the influence of the highly civilized Dravidian, when the former came into contract with the latter.

It was proved years ago by Dr Taylor that a Tamiloid language now represented by its most cultivated branch in the south, constituted the original staple of all the languages of India.

ஞானப்பிரகாசர், நல்லூர் சுவாமி – தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு; *1927; பக்115*

-- An Etymological and comparative lexicon of the Tamil language; IV Volumes; 1938

Srinivasa Iyangar, P,T -- HISTORY OF THE TAMILS, 1929

It may therefore be taken as fairly certain that the Tamils were indigenous to south India

Ramachandra Dikshitar, V.R. -- THE ORIGIN AND SPREAD OF THE TAMILS : The Adyar Library, 1947; pp 110

"The so - called Mediterranean race had its origin in peninsular India which was a part of the original Dravidian home which was in the submerged continent that connected south India with Africa, when the Indo - Gangetic basin had not probably been formed. The Tamils have no tradition whatsoever that they are an alien people who migrated at a remote period of their history. On the other hand there is everything in favour of the indigenous origin."

Heras, Father H. -- STUDIES IN PROTO - INDO - MEDITERRANEAN CULTURE Vol I; Bombay 1953

" Thus the external and internal evidence of the inscriptions of the Indus valley shows that the inhabitants of those cities were Dravidians who spoke a Dravidian language. The Mohenjodaro civilization was not a civilization restricted to the Indus Valley. It was a civilization that extended all over India and eventually we should find relics of this civilization similar to those of Mohenjodaro all over the Indian sub - continent."

The inscriptions on Indus Valley seals have now been deciphered by Dr R. Madhivanan as Tamil proper names. For a select bibiliography on Indus valley inscriptions see"
- குமரிக்கண்டம் மற்றும் சிந்துவெளி மாநாட்டு மலர் 1994

Furer Haimendorf, C.Von -- New aspects of the Dravidian problem TAMIL CULTURE Vol II 1953 pp 127 - 135

" the megalithic builders have been recognised as the primary speakers of Dravidian languages"

Chatterji, Suniti Kumar -- Old Tamil, Ancient Tamil and Primitive Dravidian; INDIAN LINGUISTICS, Calcutta Vol 14 Jan 1954 (Reprinted in Tamil culture v - 2 April 1956)

He propounds the absurd view (same as in HISTORY AND CULTURE OF THE INDIAN PEOPLE Vol-I THE VEDIC AGE, 1951--and therefore deserving rebuttal) that Tamil had voiced and unvoiced stops, k,c,th, t & p as different phonemes in its primitive stages (in the pre-Sangan period), lost its voiced pronunciation some centuries after Christ,and finally regained its voiced as well as voiceless pronunciation in the 13th or 14th centuries A.D. and that it was "Dramila*" which ultimately became "Tamil"! (and Arya-Ajja-Accan! instead of the correct "Aththan- Accan-Ajja") But he could not quote even a single pair of words in Tamil which were semantically distinguished only by the voiced and unvoiced initial stop. G.Devaneya Pavanar would not toe this topsy-turvy line of Chatterji at Annamalai University Linguistics Dept. and preferred to quit the job instead of pandering to the holders of such perverse theories. A. Subbiah rebutted Chatterji in his "Voiced and voiceless stops in Tamil" (TAMIL CULTURE V-2 April 1956). Of course Pavanar has also rebutted Chaterji and his ilk in his "Tamilar Varalaru", "Tamil Varalaru" etc. T.V. Gopalier in his lecture at Tamil University, Thanjavur on 28-4-89 (தமிழ் எழுத்தும் ஏடும், 1990; Tamil University; Thanjavur) also points out that the four varities of the stops (voiced, aspirated etc) should have been a later concoction in Sanskirt, making phonemes out of allophones.

Madras University - TAMIL LEXICON VI Vols and supplement

(Total 4351 pages; 1,24,405 articles) 1913-38

See "A critical Survey of Tamil Lexicon" PP 48 by G. Deva n̊eyan; 1955, Salem Kamil Zvelebil in his "Literary conventions in Akam poetry" (1986) refers to "the Tamil Lexicon with its pro-Sanskrit bias - apropos மணம் வதுவை, கலை all Dravidian

Burrow, T and Emeneau, M.B. _- A Dravidian Etymological dictionary I Edition 1961; II Edition 1984 ; pp853 5569 groups of Etyma ae dealt with.

Lahovary, N. -- DRAVIDIAN ORIGINS AND THE WEST; Orient Longmans; Madras- 1963 pp 419

"From India to the Atlantis there extended some six thousand years ago, a continuous block of the same type of polysynthetic and mostly suffixal languages, which shared, to a varying degree, a partially common vocabulary. Dravidian, Elamite, Sumerian, Hurri, Caucasian and without doubt, other Asiatic languages, such as Haldi and Hatti, formed thus a continuous chain of more or more or less related tongues with a very particular structure".

"Dravidian was related not only to Basque, but to all those pre- Indo European languages of the ancient western world".

"Even if we find a particular root in many or may be all the Indo-European languages, this does not imply necessarily that it is of Indo-European origin. Should this same base occur, in fact, in an Asiatic or African language where no Indo-European origin can be presumed, it is evident that it can only be a loan word in Europe"

Lockwood, Douglas WE THE ABORIGINES; Cassell, Australia; 1963

"All Australian aborigines are supposed to be descended from Dravidians who migrated about 15000 years ago from India and Ceylon".

Dixon, R.M.W-- THE LANGUAGES OF AUSTRALIA; Cambridge 1980

" Only the Dravidian suggestion deserves to be taken at all seriously (as regards the affinity of Australian languages)

கந்தையாபிள்ளை ந. சி. – தமிழர் சரித்திரம் ; 1964 ; பக்

Devaneya Pavanar, G-- THE PRIMARY CLASSICAL LANGUAGE OF THE WORLD; Nesamani Pathippagam; Katpadi; 1966; pp 312.

Kondratov, Alexander--THE RIDDLES OF THE THREE OCEANS; Progress Publishers; Moscow; 1974 pp 267

Gives a lucid and unbiased summary of the arguments in favour of the primacy of Tamil and Tamilian culture.

தேவநேயப் பாவாணர் – முதல் தாய்மொழி அல்லது தமிழாக்க விளக்கம் 1940
வேர்ச் சொற் கட்டுரைகள் 1973
திராவிடத்தாய் 1944 பக்கம் 115
தமிழ் வரலாறு 1967; பக்கம் 361
வடமொழி வரலாறு 1967 ; பக்கம் 350
தமிழர் வரலாறு 1972 பக்கம் 372
வண்ணனை மொழி நூலின் வழுவியல் 1968; பக்கம் 122

[இந்நூல்கள் அனைத்தையும் சை. சி. நூ. ப. கழகம் 1991 –93ல் மறு பதிப்புகளாக வெளியிட்டுள்ளது]

மதிவாணன், டாக்டர் ஆர். – லெமூரியா முதல் அரப்பா வரை; சேகர் பதிப்பகம்; சென்னை 83; 1977வ பக்கம் 268

Trautmann, Thomas R. - DRAVIDIAN KINSHIP; Cambridge University Press; 1981

The cross-cousin marriage, a hall-mark of dravidian kinship rules, which is to be found even now among Australian aborigines as well as some American Indian tribes is a vestige of the common origin/habitat millennia ago, of the Dravidian speakers and those outlying communities.

அருளி – தமிழ்–சமஸ்கிருதம் இந்தியமொழிகள் ஆய்வு நிறுவனத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் – 5 தொகுதிகள் 1895

[50 வேர்ச் சொற்கள் பற்றி உலகமொழிகள் தழுவிய ஆய்வு]

Subbiah, A.- Tamil and the Dravidians; The Tamil language--Proceedings of Fifth International Conference-Seminar of Tamil Studies; 1981; Madras Vol I

"Tamil is the oldest of the living (i.e. spoken) languages in the world. If recent historical developments prove correct, Tamil may be considered the progenitor of all language families in the world including Indo-European.

அறவாணன், டாக்டர் – தமிழரின் தாயகம்; உலகத் தமிழ் நிறுவனம்; 1984; பக்கம் 148

வேங்கடகிருஷ்ணன் ஆர் – தமிழே முதன் மொழி; சென்னை, 1984 பக்கம் 415

பூங்காவனம் கு– உலக முதன் மொழி தமிழ்; உலகத்தமிழ் நிறுவனம்; சென்னை, 1986; பக்கம் 118

[இக்கொள்கை உடையவர்கள் மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, ஞானப் பிரகாசர், பாவாணர், ஞானகிரி நாடார் முதலிய அனைவரின் கருத்துக்களையும் தொகுத்துரைக்கிறது]

தேவநேயப் பாவாணர் & டாக்டர் மதிவாணன்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி முதல் மடலம் (அ) க 1985 பக்கம் 111வ 574

இரண்டாம் மடலம் (இரு பகுதிகள் வ ஆ – ஔ க 1994

சாத்தூர் சேகரன்

உலகளாவிய தமிழ் (5ம் பதிப்பு) 1993 பக்கம் 140

வானளாவிய தமிழ் (2ம் பதிப்பு) 1993 பக்கம் 142

இடைக்காலத் தமிழ்

The Law of Mirror Image ; pp

II VIEWS OF INTERNATIONAL SCHOLARS ON THE THEORY OF MONOGENESIS OF LANGUAGE

Maxmuller-- THE SCIENCE OF LANGUAGE

The problem, if properly viewed, bears the following aspect-- If you wish to assert that language has various beginnings, you must prove it impossible that language could have had a common origin.****

If inductive reasoning is worth anything, we are justified in believing that what has been proved to be true on so large a scale and in cases where it is least expected, is true with regard to language in general.****

No amounts variety in the material or the formal elements of speech is incompatible with the admission of one common source.

Hoijer, Harry -- in LANGUAGE LAND SOCIETY (Ed. Archibald Hill, 1957)

"The invention of language was so far reaching, so revolutionary that perhaps it must have occurred just once"

Swadesh, Morris-- The origin and Diversification of languages; Routledge and Kegan Paul; London; 1972

"The possibility of many different origins seems to be definitely eliminated while the case for a single beginning seems fairly strong"

"Indo-European, Semitic and Ural-Altaic families seem to have diverged from a common macro-family"

Cognates of the Tamil words "Mel" (soft);"mun" (think) etc. are used in almost all Language families in the same sense.

In Zapotec of Mexico Voiced (e.g.படம்) becomes voiceless (e.g. பட்டம்) if doubled. Therefore in the older stage of language contrast was not between voiceless and voiced but between strong or double versus weak or single.

The rate of language change should have been very low till about 10000 years ago.

Greenberg, Joseph H.(Ee): Universals of Human language Stanford University, California ; Four Volumes 1978; I.(Method and theory) pp 281; II.(Phonology) pp 590; III.(Word structure) pp 463; IV.(Syntax) pp 667
(Outcome of project on language universals done at Standard University from 1967 to 1976 at a cost of $ 1 Millon)

Wright, Robert-- "The quest for the mother tongue" in ATLANTIC MONTHLY April 1991; pp 39-68

Greenberg, Joseph H; and Ruhlen, Merritt-- Linguistic origins of Native Americans; SCIENTIFIC AMERICAN November 1992.
Recent research indicates that the many native American tongues belong to just three families, implying three ways of immigration form Asia.

Renfrew, Colin.- World Linguistic diversity; SCIENTIFIC AMERICAN January 1994.

We can envisage the emergence of Homo sapiens in Africa about 100,000 years ago and the gradual dispersal of our species through the old world. By 40,000 years ago modern people had colonized the Levant, southern Asia, Europe, central and eastern Asia, New Guinea and Australia. By perhaps as early as 37,000 years ago-- and not later than 16,000 years ago- Asian pioneers had crossed the Bering strait, beginning the settlement of the New world. We must assume that all these people were speaking a language or languages, even if we may have no clear idea what these languages were like.

"The archaeological and genetic arguments in fact, harmonize well with some conclusions of the lumpers. xxx Linguistic arguments for monogenesis do not contradict the evidence from archaeology, bio anthropology, and molecular genetics for an out of Africa origin for our species.

III Dravidian and Indo- European Language families

Pope, G.U.- A HANDBOOK OF THE TAMIL LANGUAGE, 1855

(Tamilian languages) are probably disjecta membra of a language coeval with Sanskrit and having the same origin with it. They certainly contain many traces of a close connection with the Greek, the Gothic, the Persian and other languages of the same family in points even where Sanskrit presents no parallel.

Sayce -- PRINCIPLES OF COMPARATIVE PHILOLOGY, 1870

It is very possible that the Sanskrit grammarians were excited to their work by the native dialects which had been quickened into activity and raised to the level of respectability by the spread of Buddhism.

Maxmuller -

"A large number of Vedic hymns are childish in the extreme, tedious, low, commonplace"

Burnell, ACC.-- ON THE AINDRA SCHOOL OF SANSKRIT GRAMMARIANS, 1878

Sanskrit was at that time (Panini) rapidly becoming extinct. This must also have led to increased zeal in observing and classifying facts.

Most of the existing printed Sanskrit texts are from secondary manuscripts from north, from the older palm leaf manuscripts of south.

Commentators have grown accustomed to misunderstand them.
Some Brahmanas were put in their present order by Sayana and he must be considered the final author of the Vedic canon.

The oldest treatises we have are to be looked on as the joint work of many generations of teachers and pupils and the result of much revision.

Tegner, Prof Esaias-- SPRAKELS MAKT OFVER TANKEN (THE POWER OF LANGUAGE OVER THOUGHT) Stockholm 1880

"Flections have their real source, not in the thoughts of man, but in his tongue; they rise not from thinking quicker, but from speaking quicker; not from thinking more correctly, but from speaking more incorrectly. And if flections as a higher form of speech stand in any connection with a higher civilization how explain the case that all the principal cultivated languages at present share a tendency to replace flexions with turns of expression which rather belong to the class of isolated or agglutinated languages"

(This explains how inflectional languages like Sanskrit evolve when highly cultivated agglutinative languages like Tamil are corrupted by barbarian users)

Tambi Pillai, V.J.-- The origin of the word "Arya"; TAMILIAN ANTIQUARY II-2; 1914

The word "Arya" is itself to be traced to a Tamil honorific. (The cognate term"Arioi" is used in Pacific island languages to refer to rulers. Maraimalai Adigal was of the view that "Veda" itself was derived from Tamil)

Subramanian, K.R. --The origin of Saivism and its history in the Tamil Land, 1929

It is more than doubtful if any people in India spoke Sanskrit at any time and if it was not merely a literary and religious vehicle.

சங்கராச்சாரியார் – எந்த தேசத்திலும் எந்தக் காலத்திலும் ஸம்ஸ்கிருதம் தேச பாஷையாகப் பேசப்படவில்லையென்று தெரிகிறது (29–10–32 அன்று பேசியது) : "சங்கரவிஜயம்" சென்னை – 1933

Aurobindo Ghosh-- The Secret of the Veda (pp 551-81: Appendix-- The origin of Aryan speech)

Tamil vocables proved the missing link in a family of connected words. And it was through the Dravidian language that came first to perceive what seems to be the

true law, origins and, as it were, the embryology of the Aryan tongues.**** The original connection between the Dravidian and the Aryan tongues was far closer and more extensive than is usually supposed and the possibility suggests itself that they may even have been two divergent families derived from one lost primitive tongue.

Chokkalingam Pillai,V-- THE ORIGIN OF THE INDO-EUROPEAN RACES AND PEOPLES; Vol I; Palam cottah 1935 pp xxix; 936

Indo Europeans are of two races-- Velan and Suran-- which had its ultimate origin in submerged land mass in Indian ocean.

--A BRIEF HISTORY OF THE INVESTIGATIONS CONDUCTED IN THE INDO EUROPEAN FIELD; Palamcottah, 1940 pp 43

As Sayce points out proto-Indo Aryan had only singular and dual in primitive stage. Hence the barbarous "dual" relic in Sanskrit. It had no gender. Not understanding the basic sense of Tamil gender they misconstrued things and styled this word masculine ! and that as feminine! This grammatical gender is a relic of barbarism and low mental status.

Gnanaprakasar, Swami - Dravidian and Indo-Europeans Lingustic evidence for the common origin of; Tamil Culture II; 1953 pp 88-112

Legrand, F--Tamil Loan words in Greek; TAMIL CULTURE III -1 Jan 1954

Oryza, piperi, zingiberi, santalon etc may have been borrowed by Greek due to commercial intercourse. But "palai" (palaia), "nereids" (from "nir"), "per (peria), "pagos"(paguthy) "gune" (penn--hennu--gune), "aner(Aan), "pais"(paiyan)"gala" (palu--halu) etc may be due to amalgamation in Greek population of Tamiloid language population who inhabited Greece before the arrival of the Greeks.

BULLETIN OF THE INSTITUTE OF TRADITIONAL CULTURES (Madras)-- Non-Aryan elements in Rg Veda; pp 125 -172 of 1972 July -Dec issue of Bulletin.

(Proceedings of seminar led by M. Sundar Raj)

Gnanagiri Nadar, K.C.A-- TAMIL, ITS CONTRIBUTION TO EUROPEAN LANGUAGES, AN etymological, 1972; PP 118

From the forward of Albert B.Franklin:

"I am... certain that, with the passage of time, the Tamil origins, hither to unsuspected by the lexicologists, of a great many words in current use in all of the western languages, will begin to appear in all the etymological notes of sound dictionaries everywhere"

--Greek words of Tamil origin; 1978 pp 52

--LATIN WORDS OF TAMIL ORIGIN, 1981

Renfrew, Colin-- The origins of indo-European languages; SCIENTIFIC AMERICAN, October 1989

Gamkrelidze, Thomas V; and Ivanov, V.V.-- The early history of Indo-European languages; SCIENTIFIC AMERICAN March 1990

"our work indicates that the proto language originated more than 6000 years ago in eastern Anatolia; and that some daughter language must have differentiated in the course of migrations that took them first to the EAst and later to the west".

Our reconstruction of the proto languages consonants shows them to be closer to those of the Germanic, American and Hittite daughter languages than to Sanskirt

The home of the Indo-Europeans was in the ancient near east.

IV TAMIL AND OTHER MAJOR LANGUAGE FAMILIES

Sadasivam, A--SUMERIAN: A DRAVIDIAN LANGUAGE (Mimeo); Berkeley; 1965

MacAlpin, DAvid w-- Proto-Elnmo- Dravidian, the evidence and its implications (TRANSACTIONS OF THE AMERICAN PHILOSOPHICAL SOCIETY Vol 71-3)Philadelphia 1981

-- Elamite and Dravidian, the implications of Cognation;; PROCEEDINGS OF V.I.C.S. of Tamil Studies 1981.

Tyler S.A.-- Dravidian and Uralian, the lexical evidence, LANGUAGE,1968 44-4 pp 798-814

Menges, K.H.--Dravidian and Altaic, ANTHROPOS,1977; VI 72 pp 129-179

Vacek, Jaroslav-- The Dravido-Altaic relationship--lexical and sound correspondences; PROCEEDINGS OF V I.C.S. of T.. 1981Vol I pp 160-170

Ohno, Susumu-- Philological correspondences between Tamil and Japanese; PROCEEDINGS OF V I.C.S. OF t.s. 1981 vOL i PP 135-158

Balambal, V.N.-- Contrastive Analysis of Japanese particles and Tamil vetrumai urupu; op cit1981; pp 202-228

Senghor, Leopold Sedar-- Negritude and Dravidian culture; ,Lecture delivered at IITs; Madras on 23-5-74

Aravanan, Prof K.P. (Ed)-- Dravidians and Africans; Tamil kootam; Madras-29; 1977 pp 198

Sekharan, Sattur, AFRICAN LANGUAGES, 1994 pp.350

Zvelebil, Kamil V. -- DRAVIDIAN LINGUISTICS, AN INTRODUCTION;

Pondicherry Institute of Linguistics and culture Pondichery 1990

Four chapters devoted to the exposition of the four chief attempts to find connection between Dravidian on the one hand and Ural-Altaic; Elamite and Japanese on the other.

Chapter VI "Dravidian and Harappan" concludes that Harappan language has more relevance to old Tamil than any other Indian language.

V TAMIL AND OTHER DRAVIDIAN LANGUAGES

General works

ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA (1974): Article on Dravidian languages

at pp989-992 of Volume is written well by K.V. Zvelebil.

The only points requiring revision are:-

(i) untenable theory of "downward descent" of Dravidians into India from north west India (between 2000-1500 B.C.)

(ii) erroneous assumption that writing was first developed in Tamil Nadu sometime about 250 B.C. when the Asokan southern Brahms script was adapted for TAmil

ENCYLOPAEDIA OF ASIAN HISTORY (Ed: Amslie T.Embree)- Charles Scribners' sons; New York; 1988; Vol I

Article on Dravidian languages and literature at pp 399-402 atleast mentions the theory of Tamil speakers having lived in land mass submerged in Indian ocean.

GRIERSON, G.A. -- MUNDA AND DRAVIDIAN LANGUAGES (Linguistic Survey of India Vol IV; Govt of India; Calcutta 1906; pp xiv; 681 (Part II devoted to Dravidian family pp 277 to end)

EMENEAU, M.B.- India as a Linguistic area; LANGUAGE 1956; ;VOL 32-PP 3-16

Brown,C.P.-- SELECTED ESSAYS ON TELUGU LITERATURE AND CULTURE

(Originally published in Madras Journal of Literature and Science 1833-90) Ed. G.N. Reddy;Satyasree publications; Tirupathy 1988

"In Telugu the four initials of each varga or class (k, kk, g.gh; ch.....;t....and p...) are changeable. Natives will say either initial is good. The evil lay in separating letters that were originally one

Venkataraya Sastry, Vedam-- The influence of Tamil on Kannada and Telugu Proceedings of V I.C.S. of T.S.1981

"The word "Telugu" appears only in 11th century A.D."

Gopinathan Nair, B-- The treatment of Malayalam in comparative Dravidian studies since Caldwell-- an overview; International Journal of Dravidian Linguistics; June 1985 pp 246-262

The loss of pronominal suffixes in Malayalam is a recent phenomena and does NOT reflect the proto-Dravidan situation. In 1896 Kerala Paniniyam of Rajarajavarma said that Malayalam is an off shoot of colloquial Tamil spoken in west coast.

Khaire, Vishvanath-- Old Tamil words in Marathi (LITERARY HERITAGE OF THE TAMILS; IITS; Madras; 1979

--Tamil the Language of prehistoric Maharashtra (JTS

--Tamil and Marathi- the Sammata links; PROCEEDINGS OF V I.C.S of T.S. 1981

--Tamil alveolars in Marathi vocabulary; JTS 17; June 80

Thirgnanasambandhan, P-- Contact between Maharashtra Prakrit and Tamil with reference to Hala's Sattasai and the Tamil Sangam classics JTS.21; June 1982

Burrow T, And Bhattacharya-- THE PENGO LANGUAGE-GRAMMAR TEXT AND VOCABULARY; OUT; London 1970; pp xiii;233

மாபொ மரியர் ஓறிவர் – எம் ஊரில் மரியா இலர்

நாபெ டகன் ஓறிவன் – நான் ரூபா இலன்

ஓறவன் – அவன் ; ஓறெடன் = உடன்

Zvelebil, K.V. --THE IRULA LANGUAGE; Otto Harrassovitz, Wiesbaden 1973 pp iv; 64

EMENEAU, M.B-- The non-literary Dravidian languages in T.A. Sebeok (Ed): CURRENT TRENDS IN LINGUISTICS Vol V pp 334-3420 Mouton; The Hague 1969

Reinhaard, Johan- The Dhanger:a dravidian tribe in Nepal BULLETIN OF INTERNATION COMMISSION ON URGENT ANTHROPOLOGICAL AND ETHNOLOGICAL RESEARCH No 12; 1970

Dhangar are Oraon migrants from Chota Nagpur. Tharu and Nawar tribes might also be from South India.

Bray, Sir Denys -- THE BRAHUI LANGUAGE; Govt of India; Calcutta Vol I 1909; Vols II and III 1934

Androno, M.S.- THE BRAHUI LANGUAGE; Moscow; 1980 pp 110

GREAT SONS OF TAMIL

(who strove or helped to establish the greatness of Tamil)

CONSTANTINE JOSEPH BESCHI (1680-1747)

Had a profound knowledge of Tamil. Wrote a grammar of Tamil in Latin. Author of Thembavani. Originator of some elegant changes in Tamil orthography.

JOHANN PHILIP FABRICIUS

Published Tamil- English dictionary at Tranquebar in 1779 and English-Tamil dictionary in 1786. They were the basis for all later studies in the field.

FRANCIS WHYTE ELLIS (of Madras Civil service)

Translated and published in English 69 Kurals in 1812 with commentary. First to identify and refer to the "Tamulian" family of languages, as early as in 1816.

Dr. ROBERT CALDWELL (1815-1891)

The most distinguished investigator of Dravidian philology. Author of the monumental "A comparative Grammar of the Dravidian or South Indian family of languages".

HERMANN GUNDERT

Published a grammar of Malayalam language in 1851 a Malayalam- English dictionary in 1872.

FERDINAND KITTEL

Published Kannada - English dictionary in 1894 and a Kannada grammar in 1903.

KARL GRAUL (-1864)

Outstanding German Tamil scholar of the 19th century. Translated Tirukural into German.

GEORGE UGLOW POPE (1820-1908)

Translator of Tirukural and Thiruvasagam into English, besides Naladiar, some stanzas of Purananuru etc.

Rev WINSLOW

Compiler of a comprehensive Tamil-English dictionary (containing 30000 words) and an English- Tamil dictionary.

ABRAHAM PANDITHAR (1859-1919)

Recreated the past glory of ancient Tamil music, submerged by ages, and established beyond all doubt that the music miscalled Carnatic had really its origin in the Tamil language and attained its highest development in Tamil Nadu. Only the nomenclature has been altered and the principle misunderstood. His "Karunamirdha Sagaram" Vol I was published in 1917 and contained over 2000 pages. Vol II with 352 pages was published later.

P. SUNDARAM PILLAI (1855-1897)

Author of the verse drama "Manonmaniyam". He was the catalytic agent for many later developments in the cause of Tamil and Tamil culture. His clarion call that a proper History of India should begin with the history of the Cauvery and Porunai valleys has been echoed with approval by Vincent Smith.

V.P.SUBRAMANIA MUDALLIAR (1857-1946)

His thoughts and writings were ideologically similar to those of P.Sundaram Pillai.

C.W. DAMODARAM PILLAI (1832-1901)

Publisher of Kalithogai, Choolamani etc

Dr U.V. SWAMINATHAIER (1854-1942)

The "grand old man" of the Tamil classics, who first published Pathupattu, many works of the Ettuthogai, Silappathigaram, Manimekalai & JeevakaChinthamani.

V.G. SURYANARAYANA SASTRI

An ardent Tamil lover, he published a pioneer history of Tamil language, besides authoring a number of Tamil plays in verse

M.S. PURNALINGAM PILLAI

A contemporary and friend of V.G. Surya narayana Sastri.When there was a sinister move in the early in 1900's to retain only Sanskrit as compulsory language in Colleges and jettison vernaculars like Tamil, he wrote a number of powerful articles in MADRAS MAIL against this move under the name of S. Padfield. His concerted efforts averted the danger.

J.M. NALLASWAMY PILLAI (1864-1920)

Inaugurated a new epoch in Tamil scholarship by publishing the journal SIDDHANTHA DEEPIKA from 1897 to 1913 (XIV vols). His efforts were a turning point in the movement for redeeming Tamil. He inspired Maraimalai Adigal, Ka. Subramania Pillai, Somasundara Bharathiar etc.

PANDIT D. SAVARIRAYAN (1889-1923)

Editor of the fine research Journal: TAMILIAN ANTIQUARY from 1907 to 1914.

MARAIMALAI ADIGAL (1875-1950)

His name is in many ways synonymous with every aspect of the continuing efforts to

redeem, preserve and advance Tamil in the present century. One's attitude to Maraimalai Adigal and his work is the infallible touchstone to separate the grain from the chaff, the true lovers of Tamil from humbugs.

PANDITHURAI THEVAR (1867-1911)

He established and supported the Fourth Tamil Sangam at Madurai. It was established on 14-9-1901.

T.V. UMAMAHESVARAN PILLAI

Established and supported the Karanthai Tamil Sangam at Thanjavur.

Father H. HERAS (1888-14th Dec 1950)

Of St Xavier's College, Bombay. The amount of reading and scholarship put in by this "Dravidian from Spain" in his "Proto - Indo Mediterranean Studies-Vol I (1953)staggers the imagination.Even at night he seemed to have thought of nothing else, for he often told P. Joseph (brother of P.L. Sami I.A.S. an active researcher in ancient Tamil history, happily with us now) that he had stumbled on the solution of a ticklish problem in his sleep!

Ka. SUBRAMANIA PILLAI

When he was deprived of his post as Principal of Madras Law College through devious ways, it was in a way to benefit the cause of Tamil. He spent the rest of his life, albeit in penury, in studies aimed at establishing the greatness of Tamil.

G. DEVANEYA PAVANAR (1896-1981)

After Maraimalai Adigal, the greatest name among the handful of savants who were willing to risk their all in the cause of Tamil during the present century. His dozen or so works on

Tamil philological research are the richest quarry for scholars working in the field of the origin and diversification of the languages of man. They represent a marked advancement over the earlier works in the field - those of Magaral Karthigeya Mudaliar, Ka. Subramania Pillai, Nallur Swami Gnanaprakasar etc. who had each in his own way tried to show that Tamil contained the key to the puzzle. The first Volume of the Senthamil Chorppirappiyal Akaramutali (on words beginning with) represents his work.

N. LAHOVARY (-1963)

A Romanian scholar who after a 12 year study on Dravidian, Basque (i.e.Euskara) etc languages has written the monumental book: DRAVIDIAN ORIGINS AND THE WEST, (1963) to prove that Dravidian languages are members of an ancient pre-Semitic Polysynthetic family which covered before the Indo-Aryan invasion most of India and Middle or Near East.

XAVIER.S. THANINAYAGAM (1913-1980)

The seminal Research Journal TAMIL CULTURE (1952-1966:12 Vols) was his creation. In 1964 he formed with the cooperation of K.P. Rathnam and Dr. Salai Ilanthirayan of Delhi University and others, the International Association of Tamil Research which was later to be instrumental in the conduct of the International Conference-Seminars of Tamil Studies or the so-called World Tamil Conferences. Eight conferences have been held so far and Tamil is unique in this respect among languages of the world.

'என்று பிறந்தவள் என்றுணராத இயல்பினள்'

– அரு. சங்கர்

இத்தலைப்பு என் அன்னை மொழியின் பெருமையைப் பறைசாற்றிய பைந்தமிழ்ப் பாவலன் – பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியின் கூற்று.

ஆனால் இவன் கவிதா மண்டலத்து மூத்த சட்டாம் பிள்ளையாகிய பாவேந்தர் பாரதிதாசரோ தன் ஆசிரியன் பாரதியின் தோள்களின் மீது ஏறி நின்று அதே உண்மையை வேறு சொற் கோலத்தால் வடித்தான்.

'அமைவுாம் உலகின் மக்களை யெல்லாம்

அடிநாளீன்ற அன்னை தந்தை

தமிழர் கள் கண்டாய், அறிவையும் தேக்கிச்

சாகாத் தலைமுறை ஆக்கிய நாடு'

திரு. சாத்தூர் சேகரன் உலக மொழிகள் பல கற்று (120 மொழிகள்) ஆய்ந்தும் ஆய்வறிஞர் திரு. டாக்டர். இரா. மதிவாணன் மொகஞ்சோதாரோ, ஹரப்பா எழுத்துக்களை அரிதின் முயன்று ஆய்ந்து அவை தமிழ் மொழியின் மூலமே என்று கூறி அதை உலக மொழி வல்லுநர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவிருக்கின்ற நிலையில், எல்லா மொழிகளுக்கும் என் தமிழன்னையே தாய் என்றான பிறகும் நம் பிள்ளை மொழிகள் மீது தமிழர் சிலர் காழ்ப்பு கொள்வதேன்?

'ச'கரம் மொழிக்கு முதலில் வராது என்று பழமை வாய்ந்த இலக்கண மரபு மாறித் திருவள்ளுவர் சகடு போன்ற எண்ணிறந்த சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சகரம் எப்போதுமே உண்டு.

அதே போல் தமிழில் கிளைத்த சமஸ்கிருதம், பிற கீழை, மேலை ,நாட்டு மொழிகள் தமிழின் 'ச' கர எழுத்து வல்லெழுத்தாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற சிறைக்குள்ளிருந்ததால் அதை மென்மையாகவும், அதி மென்மையாகவும் வன்மையாகவும், அதி வன்மையாகவும் தமிழ் மொழியிலில்லா சில புதுமையான ஒலிக்குறிப்புகளையும் தங்கள் சூழ்நிலை, தட்ப வெப்ப நிலைகளுக்கேற்ப ஆக்கிக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் சிலர் வளர்ந்து விட்ட நம் உடன்பிறப்பு மொழிகளை அல்லது நம் தமிழ்த்தாயின் குழந்தைகளைத் தீண்ட மாட்டோம் எண்று பேசி நம் அன்னைத் தமிழ் உலக மொழியாவதைத் தாங்கள் அறியாமலே தடுத்துள்ளனர்.

உலக மொழிகளில் உள்ள மெல்லிய, வலிய 'ச'கரத்துக்கும் அவை நம் மொழியில் இல்லாமையை உணர்ந்து 'உ' என்ற எழுத்தின்

மீது ஒரு சுழி போட்டு 'ஷ' என்பதையும் 'ல' என்ற எழுத்தின் மேலும் ஒரு வளைவு தந்து 'ஸ' என்பதையும் 'கூ' என்ற எழுத்தின் மீது ஒரு சுழி பொட்டு 'க்ஷ' 'உ' என்பதையே 'ற'கரம் இணைத்த 'ஹ' என்பதையும் 'ஐ' என்பதைச் சற்றே உருமாற்றி 'ஜ' என்பதையும் உருவாக்கினார்கள்.

ஆனால் 'F' என்ற எழுத்தை ஏனோ உருவாக்காது விட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் நம் 'ஆய்த எழுத்தைப் பயன் படுத்தி' வருகிறோம்.

எனவே ஷ, ஸ, க்ஷ, ஜ, ஹ என்பவை முழுக்கத் தமிழ் வரி வடிவங்கள்.

'ஷேக்ஸ்பியர்' உலக மகா ஆங்கிலக்கவி. அவர் பெயரை 'செகப்பிரியர்' என்று மாற்ற யார் உரிமை தந்தது?

'ஆல்பிரட் ஷிவைட்ஸர்' என்ற பெயரை 'ஆல்பிரட்டு சுவைட்சர்' என்று கூறி அன்னியப்படுத்துவதேன்?

தமிழில் உள்ள இசைசொற்கள் அளவுக்கு வேறு மொழிகளில் சொற்கள் இல்லை. அவைகளை எளிதான கலைச்சொற்கள் வடிவம் தந்து போதிக்கலாம்.

ஆனால் பெயர்ச் சொற்களை – அவரவர் பெற்றோரிட்ட அவ்வவ்மொழிச் சொற்களை மாற்ற நமக்கேது உரிமை?

விஞ்ஞானப் பெயர்ச் சொற்களைத் தூய தமிழ்ப்படுத்த அவைகளனைத்திலும் நம் தமிழ்க்குரவர்கள் நமக்காக ஆக்கித் தந்த ஏழு ஒலிக் குறிப்புகளே வேதியலில் வரும்.

அவைகளையெல்லாம் மொழி பெயர்த்தால் அல்லது தனித் தமிழில் எழுத முற்பட்டால் தமிழர் உலகளாவிய கல்விப் பெருங்கடலில் எங்கோ ஒரு தனித் தீவில் ஒதுக்கப்பட்டு விடுவர்.

உலக மொழிச் சொற்களனைத்தையும் தன் வயப்படுத்திக் கொண்ட ஆங்கிலேயத் தன்மை நமக்கு வேண்டும்.

ஆங்கில அகராதியை ஒரு நாள் புரட்டினேன். என்ன ஆச்சரியம்!

PALA -பலா-(தமிழ்) வெப்ப மண்டல மரம். மரச் சாமான்கள் செய்ய ஏற்ற மரம் என்று எழுதியிருந்தது. அவன் வாழ்வானா? அல்லது தமிழர் வாழ்வாரா?

சிந்தியுங்கள்!

NO MORE A DRAVIDIAN MYTH

Pro.C.S.Mahadevan

Prof.Haechel had pointed out that the Indian Ocean formed a continent which extended from the Sunda Islands along the Asian Coast to the Eastern Coast of the African Continent and affirmed that it was the cradle of the human race and the first nursery of man. Sir John Evans, the British Scholar, felt that southern Indian was probably the cradle of the human race.

There is a Tamil tradition which says that the land south of the Vindhya Hills was an island called Navalan Theevu and Tamil akam was a huge and sprawling continent bordering the west coast of Africa and Australia in the South, besides touching Kamaschatka in the Far East. Scholars point out the influence of ancient Tamil language spoken in far off lands. Sir W.W.Hunter in his History of India mentions that the language spoken at North East corner of Asia, that is, Kamaschatka bears resemblance to Ancient Tamil and appears to be a dialect of it. Similarly the languages spoken by the Maories in the distant New Zealand in the South is related to Tamil.

Scholars are of the opinion that the people who migrated to distant lands after the successive cataclysmic landslips in Lemuria or Tamilakam had established colonies in distant America and Mexico. It is also said that the language spoken in Tuscany in Italy is a dialect of Tamil and Tamil savants and linguists point out that there is a resemblance between the distant Scots in their language, manners and customs.

Researches of eminent scholars point out that the great classical languages of the world viz. Sanskrit, Hebrew and Greek abound in Tamil worlds which could be recognised. Again to quote Swamy Viivekananda "the Madras Presidency is the habitat of the Tamil race, whose civilization was the most ancient and a branch of whom called the Sumerians spread vast civilization on the banks of the Euphrates, in very ancient times, whose astrology, religious lore, morals and rites etc. furnished the foundation for the Assyrian and Babylonian civilization and whose mythology was the source of the Christian Bible. Another branch of the Tamilian spread from the Malabar coast and gave rise to the wonderful Egyptian

civilization and the Aryans also are indebted to this race in many respects".

The eminent Lemurian Scholar Mr.Wishar S.Cerve, observes thus "we know, further more, from the records that have been preserved, that as the Western part of Lemuria located in the Indian ocean began to suffer from the cataclysmic changes and to sink beneath the surface of the ocean, the people of Lemuria began to disperse themselves in various directions. Africa was the closest land to this Western portion and , in fact, a part of Africa as we know it to-day was at one time a part of Lemuria itself. The most habitable lands to which the Lemurians could go during the period of their catpastrophy were towards the East including those high parts that now constitute the islands of Sumatra, Jawa, Borneo, New Guinea, Australia, New Zealand and others. Later, they colonise in the shores in the shores of South America and Norht America.

Mr.Wisher S.Cerve in his most fascinating work "Lemuria - A Starting Book" remarks "many representatives of the community from the foot of Mount Shasta have been seen on the highways unexectedly, garbed in pure white and in sandals, with long curly hair, tall and majestic in appearance, but wholly undesirous of public attention. Every attempt to photograph them and get near enough to talk to them has resulted in their sudden disappearance, either, as some have said, by their running into the shadows of forests along the highways or as others have said, by just disappearing in the twilight".

Mr.Edward Lancer reported in the special magazine section on May 22,1932 in the issue of Los Angeles Times" that his first casual investigation of the place rewarded him with the sight of the strange lights that glittered with great brillancy and then become faint alternately in a manner that was very significant. He adds it is not incredible that the last sons of Lost Lemuria are nestled at the foot of Mount Shasta's Volcano. The really incredibly thing is that the staunch descendants of that vanished race have succeeded in secluding themselves in the midst of our teeming State.

John'o London Weekly, of March 19, 1932 published a very comprehensive article dealing with the Gods of Easter Island describing a lost Tamil culture of a people who had a highly advanced civilization around 20,000 B.C.

The Lemurians had a sixth sense. That this sixth sense was an organ equal to or in some way connected with the

present small organ in our modern bodies known as pituitary body, is quite likely. And, scientists have discovered that in many of the races of men living to-day in remote parts of the world this organ is much longer than it is in those of more civilized races, and that it has unquestionably diminished in size throughout the ages and must have been an important organ in some early races of mankin.

However, they saw a tree, or an animal a stone or a mountain, they saw more than its height and breadth and thickness. They saw something of a cosmic nature of ethereal nature, to which they gave various terms, and to them it was as much a part of nauture, and as important in description as were the other three dimensions.

The method which the Lemurians had for communicating to great distances was a higher phase of scientific achievement than our present day radio, for the Lemurians were capable of mental communication, regardless of distance, through the effort of a faculty which we have dubbed "mental telepathy". This would indicate that whereas we have placed our faith in the forces of nature, such as electricity, and have created machinery for the transmission of this energy from one distant place to another, the Lemurians proceeded along much higher lines and developed a faculty within their own beings for the transmission of an energy more refined and higher in its vibrations than the crude electrical energy we use, Their means for distant communications was not rounded by cumbersome equipment and by interferences from electrical storms and by rules and regulations and by finances. The use with which they could communicate and the dependability with which the communications were transmitted and received certainly represents a higher achievement in this field than our present-day radio and telegraphy.

The Chronology of the Dravidian Dynasty was as follows. B.C. 30,000 to B.C. 16,500: The Pharuli river bank Tamil Sangam of Ten Madurai convened by Muthalam Nilandaru Thiruvir Pandiyan.

16,500 B.C to 16,000 B.C. African Negroes rule of Tamilnadu important rulers were Udukannan, Maraikannan, Arividamali and Thirupprattuhal.

16,000 B.C. to 14,550 B.C. Mahendra mount Tamil Sangam convened by Irayanar.

14,500 B.C to 14,470 B.C Manimalai Tamil Sangam inaugurated by sengo.

14,490 B.C. to 14,058 B.C Tamilnadu ruled by Mangolians under singamuhan, Tharukan, Panukopan.

14,058 B.C king Kumaravel defeated Surapadman.

14,058 B.C. First deluge - parts of Kumarikandam went under the sea.

14,058 B.C. TO 14,004 b.c. Kumaravel convenes a Tamil sangam at Tiruchendur.

14,004 B.C. TO 9564 B.C. Kumariyatru Ten Madurai Talai Sangam.

9564 B.C. Second Deluge a large part of Kumari kandam was submerged.

9564 B.C. to 3105 B.C. Rule of Rankshas in Tamil Nadu.

7500 B.C. Mudukudumi Peruvazhuthi defeats Rakshasa.

7500 B.C. to 6900 B.C. Tamil sangham when the work 'Indram' was inaugurated.

6900 B.C. TO 6805 B.C. Tamilnadu comes again under Rakshasa Rule.

6805 B.C. to 3105 Idai Sangakalam- A Tamil sangam at Kapatapuram on the banks of Tambaraparni convened by Ist Muduthirumaran Pandiyan.

3105 B.C. Idaisangakalam-Dwarakai Komar Kannan's invasion of south - Mahabharatha war.

3102 B.C. Kaliyuga was born.

2387 B.C. to 2939 B.C. Kadukol.

1915 B.C. to 1715 B.C. Thiruparankundram Ten Madurai Tamil Sangam

1715 B.C. Last Deluge.

1715 B.C. - 235 A.D. Kadai changakalam.

This chronology of events clearly shows the correctness of history and true dates have been astronomically verified and

confirmed by Prof.K.Srinivasa Raghavan. Under these circumstances, it is only fair to conclude :

Tamil nadu was the cradle of first civilisation in the world.

The first man was born in Tamil nadu and then migrated to other parts.

Tamil Language is the oldest language in the world.

The Aryans were the descendants of the same Lemurians who first migrated to Europe and come back to India.

Indus culture was Dravidian in origin and the movement was from south to North.

courtesy - The HINDU

4th June 1979

குமரிக்கண்டத்தமிழில் ஆய்வு தேவை

சாத்தூர் சேகரன்

குமரிக்கண்டத் தமிழ்

இப்படி ஒரு தமிழ் உண்டா என்ற வினா கிளம்பலாம். இயல் தமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று தானே கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். குமரிக்கண்டத் தமிழ் என்று கேள்விப்படவில்லையே என்று சிலர் வியப்படையலாம்.

குமரிக்கண்டத்தமிழ் என்ற ஒன்று இருந்திருக்கிறது. இதில் இருந்து தான் இன்றையத் தமிழும் உலகமொழிகளும் உருவாகியுள்ளன.

இன்றையத் தமிழ்

எப்படி எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆய்வில், 1) எழுத்தில்லாக் காலம் 2)சித்திர எழுத்துக்காலம் 3) பாதி சித்திரம் பாதி அசை எழுத்துக் காலம் 4) அசை எழுத்துக்காலம் 5) வட்ட எழுத்துக்காலம் 6) பிரம்மி எழுத்துக்காலம் 7) கோட்டு எழுத்துக்காலம் என்று பலவகை உண்டோ அப்படியே தமிழ் மொழி ஆய்வில் குமரிக்கண்டத் தமிழ், சங்க காலத்தமிழ், இடைக்காலத்தமிழ், தற்காலத்தமிழ் என்று குறைந்த பட்சம் நான்கு வகை உண்டு என உறுதி கூறலாம்.

இன்றையத் தமிழின் சொற்கள் ஒன்று குமரிக்கண்டத் தமிழில் இருந்து பெறப்பட்டதாகவோ அல்லது சங்கத் தமிழ்ச் சொற்களாகவோ அல்லது இடைக்காலத்தில் "உற்பத்தி செய்யப் பட்ட" இடைக்காலத் தமிழ்ச் சொற்களாகவோ இருக்கின்றன.

சொற்களில் மட்டுமல்ல . . . .

சொற்களில் மட்டுமல்ல; சொற்றொடர் அமைப்பிலும் சிற்சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

குமரிக்கண்டத்தமிழ் கி.மு30,000–கி.மு.3000	சங்கத்தமிழ் கி.மு. 10,000 – கி.மு. 200
நான் வரு / வரும்	ஆன்/யான் வருவல்
நாம் வரும்	நாம்/ஆம் வருவம்
நீ வரு/வரும்	நீ வருதி
நீர்/நீம் வரும்	நீம்/நீவீர் வருதி

தான் வரும்	அவன்/அவள்/ அது வரும்
தாம் வரும்	அவர் / அவை வரும்
இடைக்காலத்தமிழ் **கி.மு. 2000– கி.பி. 700**	**தற்காலத்தமிழ்** **கி.பி. 1800–கி.பி. 1995**
நான்/ யான் வருவன்	நான் வருகிறேன்
நாம்/யாம் வருதும்	நாங்கள் வருகிறோம்
நீ வருதி	நீ வருகிறாய்
நீவீர் வருதும்	நீங்கள் வருகிறீர்கள்
அவன்/அவள்/அது வருதும்	அவன் வருகிறான், அவள் வருகிறாள், அது வருகிறது.
அவர் / அவை வருதும்	அவர் வருகிறார், அவை வருகின்றன

இவ்வாறே பிறவினைகளும் 4 காலக் கட்டங்களாக இயங்கி வந்துள்ளன. உண்டு, இல்லை போன்றனவற்றில் பெருத்த மாற்றம் இல்லை. முற்காலத்தமிழில் மரியாதைப் பன்மைப் பிரதிபெயர் போன்றன அதிகம் இல்லை. பிரதிபெயர்களிலும் படிமான முறை, சுழற்சி முறை இருந்திருக்கின்றன.

பிரதிபெயர்

குமரிக்கண்டத்தமிழ்	சங்கத்தமிழ்
நான் . . . . ஆன்	ஆன் . . . யான்
நாம்	
யாம் . . . . ஆம்	நாம் . . . யாம்
நீன் . . . . நீ/ஐ	நீ . . . . நீ
நீம்	நீம் . . . . நீம்
நீர் . . . . நீவீர்	நீர் . . . . நீவீர்
தான்	தான் (தான்)
அ/இ/உ சுட்டுக்கள்	அ/இ/உ அவன், இவன், உவன்
படர்க்கைப் பிரதிபெயர் ஆயின	
தாம்	தாம்

இடைக்காலத்தமிழ் கி.மு.2000 – கி.பி.700	தற்காலத்தமிழ் கி.பி.1600 முதல்
யான் . . . . நான்	நான் . . . . நா(ன்)
யாம் . . . . நாம்	நாம் . . . . நாங்கள், நாங்க
நீ . . . . நீ	நீ . . . . நீ
நீம் . . . . நீங்கள்	நீங்கள் . . . . நீங்கள், நீங்க
நீர் . . . . நீர் /நீவீர்	நீர் . . . . (ஒருமை)
தான்	(தான்)
அவன்	அவன . . . . அவ
இவன்	இவன் . . . . இவ
உவன்	(உவன்)
தாம் . . . தாங்கள்	
அவர்	அவர்கள் . . . . அவங்க
இவர், உவர்	இவர்கள் . . . . இவங்க

சொல்லும் சொற்றொடரும்

குமரிக்கண்டச் சொற்றொடர் எளிமையாயும் இயல்பாயும் இருந்தன ; ஆனால் குமரிக்கண்டச் சொற்கள் கடுமையாக இருந்தன.

இன்றைய தமிழில் சொற்கள் எளிமை ஆகியுள்ளன; ஆனால் சொற்றொடர் மிகவும் கடுமையாகி உள்ளது.

அக்காலத்தில் கடந்தகாலம் – கடவாக்காலம் (நிகழ் காலம் & எதிர்காலம்) ஆக இரண்டுதான் இருந்தன. ஆக 12 வகை சொற்றொடர்களே மூன்று இடம், பால், திணை, எண் ஆகிய ஆகியனவற்றைச் சார்ந்து வந்தன.

ஆனால் இன்றையத் தமிழில் கடந்த காலம், நிகழ்காலம், இறந்தகாலம் ஆகிய மூன்றுகாலங்கள் உண்டு. ஏவல், வியங்கோள் தொடர்காலம், முடிந்திருந்த காலம், முடிய இருக்கும் காலம் இப்படித் துணைப் பிரிவுகளுடன் பெருகி உள்ளன.

குமரிக்கண்டச் சொற்கள்

குமரித் தமிழ்	–	தற்காலத்தமிழ்	குமரித்தமிழ்	–	தற்காலத்தமிழ்

தொண்டு	– ஒன்பது (9)	ஆமா	– காட்டுப்பசு
பண்டு	– பழம்	யாணர்	– வருவாய்
(எண் + டு)எண்ட்டு	– எட்டு (8)	ஆப்பி	– சாணி
(ஒண் + டு)			
ஒண்டு, ஒண்ட்டு	– ஒன்று (1)	அகலம்	– மார்பு
இஞ்சி	– மதில்	நெய்	– எண்ணெய்
(கை -> 5 விரல் =க் + ஐ)			
ஐ	ஐயன், தலைவன்	மருவு	– திருமணம்
ஐ/ஐது	– அஞ்சு/ஐந்து (5)	ஆடு	– ஆண்
ஐ/ஐயை	– பெண்	பெண்டு	– பெண்
ஆடு	– ஆண்	பெண்டு	– பெண்
ஆட்டை	– ஆண்டு/வயது(ச்)	செண்டு	– பந்து /மலர்க்கொத்து
ஆட்டி	– பெண்	மனையாட்டி	– மனைவி
அளை	– மோர் / குகை	கின	– சொல்
அமர்	– உட்கார்	கிளவி	– சொல்
கைமா	– யானை	வெகுளி	– கோபம்
அரிமா	– சிங்கம்		
பரிமா	– குதிரை	மண்டு	– நிறைதல்
அகடு	– வயிறு	வரிமா	– வரிப்புலி
அடகு	– இலை / கீரை	முளவுமா	– முயல்
அதர்	– வழி	அணல்	– தாடி, மீசை
அடுனை	– கொல்வாய்/கொல் (லு)		
அடுக்கம்	– மலை	அத்தன்	– அப்பா, ஐயா
அத்தி (தாய்)	– தாய், அம்மா	ஆழி	– கடல்
செப்பு	– சொல்(லு)	ஆறு	– வழி
உவா	– மதிநாள், மாதம்	காறுவா	– அம்மாவாசை

வெள்ளுவா – பௌர்ணமி   புடை – உதைத்தல், அடித்தல்

மெய்ப்பை – சட்டை   அட்டம் – குறுக்கு

சட்டம் – எலும்பு, உடம்பு   அழல் – தீ

சேய் – மகன்   ஒரி – தலைமுடி

அம் – விற்றல்   அம்பு/அம் – தண்ணீர்

அப்பு/அப் – தண்ணீர்   மாறு – பொருள்மாற்று

மாறு – பொருள்மாற்று   மாறு – வணிகம் செய்

வடபெருங்கல் – இமயமலை   மருது – மனிதன்

காரி – மனிதன்   காரி – மனிதன்

காரிகை – பெண்   வீறு – ஆண்மை

வீரன் – ஆண்மைகொண்டன்   வீரன் – மனிதன்

பண்டாரம் – செல்வம், பொருள் வைக்கும் இடம்

இழிதல் – இறங்குதல்   ஏர் – அழகு

ஈரம் – அன்பு   ஈகை – நன்கொடை

சாறு – திருவிழா   உடுக்கை – உடை, ஆடை

மரை – மான்/தாமரை   உரி – தோல்

மாடு – செல்வம்   கறவை/காரம்பசு – மாடு, பசு

ஆ/ஆன் – பசு   (ஆண்விலங்கு) கடுவன் – புலி/பூனை

ஓர் (மம்) – நினைவு/சிந்தி   சேய்மை – தொலை தூரம்

அம்பி – ஓடம், தோணி   அமை – மூங்கில்

அயினி – உணவு   அரவை – குற்றம்

அவல் – பள்ளம்   அல்குதல் – தங்கல்

அவர் – மலர்/பூ   அல் – களைப்பு , அலுப்பு

அல்லல் – துன்பம்   கவல் – கவலை, துன்பம்

சிறை – பக்கம், பறவை இறகு   சேல் – மீன்

குடி – கோவில்   செருவு – கோவில்

செருவு – குளம், ஏரி   வீ – மலர்

சங்கத்தமிழ் :

சங்கத்தமிழ் பற்றி சிலர் ஆராய்ந்துள்ளனர். போதாது.

இடைக்காலத்தமிழ்

தொடக்ககாலத் தமிழ் ஏவல் தொடக்காலத் தமிழில் ஏவல்தொடர், வியங்கோள் தொடர் மிகுதி. எழுதியவையாவும் கவிதை. ஆனால் சங்ககாலத்தின் நடுக்காலத்தில் (தொடக்கம் 10000 ஆண்டு; இறுதிக்காலம் கி.பி. 200)

கி.மு. 3000 அளவில் உரைநடையின் தேவை பேச்சுமொழியின் வீச்சு அதிகமாகியது. குமரிக்கண்ட மக்களும் இந்தியாவின் பல பகுதிகள் குடியேறியதால் புதியபுதிய சொற்கூட்டுகளும் காரணகாரியத்தால் அமைந்த புதுச்சொற்களும் ஏராளமாய் உண்டாயின.

இவைபற்றிய ஆராய்ச்சியும் இன்னும் தொடங்கப்படவே இல்லை.

மாற்றம் உண்டு மருட்சி இல்லை.

வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு சொற்கள் உண்டாக்கப் பட்டுள்ளன; மக்களும் வெவ்வேறு சொற்களைக் கையாண்டு வந்தனர். என்றாலும் தமிழின் போக்கிலோ–தமிழை உணரும் ஆற்றலிலோ பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. எனவே பழைய ஆங்கிலம் வேறு இன்றைய ஆங்கிலம் வேறு என்ற நிலை தமிழுக்கு ஏற்பட்டு விடவில்லை.

ஆயினும் ஆய்வுநிலையில் நின்று பார்க்கும் போழுது தமிழின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்வது இரு வகையில் நலம் பயக்கும். ஒன்று தமிழைத் துல்லியமாக அறிய முடியும்; இரண்டாம் பயனாக–தமிழ் எங்கனம்–எந்தெந்தச் சொற்களைக் கொண்டு பிறமொழிகளாய் மாறியுள்ளது என்பதைக் காண இயலும்.

புதிய சொற்கள், புதிய கூட்டு

ஐ என்பது ஆணையும் பெண்ணையும் குறிக்கும் குமரிக்கண்ட பொதுச் சொல். இடைக்காலத்தில் இதனைக் கொண்டு பற்பல சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஐ,கை எனவும் திரிந்துவரும்

பெண்பால்

நங்கை	அன்னை	பின்னை (தங்கை)
மங்கை	அத்தை	முன்னை (மூத்தவள்)
அங்கை		
தங்கை	தன்னை (தன்தாய் தன் மகள்)	
தமக்கை		
அக்கை	ஐயை (தாய்)	
	அரிவை, தெரிவை	

ஆண்பால்

முன்னை (மூத்தவன்)	ஐ, ஐயா
பின்னை (தம்பி)	ஐயன், அய்யா, அய்யன்

பகுதி விகுதி உருவாக்கச்சொற்கள்

பரப்பு—விரிவான இடம். கடல் விரிவானதாக இருந்தால் பரவை எனப்பட்டது. ஆழமாக இருந்ததால் ஆழி எனப்பட்டது. நீர் சேகரிக்கப்பட்டிருந்தமையால் சேகரம் ஆகிப்பின்னர் சாகரம் ஆகியது. வட இந்திய மொழிகள் இதனைச் சாகர் எனச் சுருக்கியது. மூன்றுவகை அலைகளைக் கொண்ட தாலோ – (ஆண்அலை, பெண் அலை, அலி அலை) அல்லது மழைநீர் ஆற்றுநீர், தேங்குநீர் என்ற மூன்று வகை நீரைக் கொண்டதாலோ கடல் முந்நீர் என அழைக்கப்பட்டது. கடக்க இயலாத பரப்பளவு கொண்டது என்பதால் கடல் எனப்பட்டது. மூன்று வகையான அலைகளை— திரைகளைக் கொண்டதால் முத்திரை எனப்பெயர் பெற்றது. இச் சொல் சகரமுன் ஒட்டுடன் அம் ஈற்று ஒட்டுப்பெற சமுத்திரம் ஆயிற்று. இந்திய மொழிகள் இதனைச் சமுத்ர என்று சுருக்கி உள்ளன.

தனித்தமிழரின் நோக்கும் போக்கும்

தனித்தமிழ் இயக்கம் நல்லது. அதன் குறிக்கோள் சிறந்தது. ஆனால் எதுதனித்தமிழ் என்பதிலே தான் குழப்பம் ஏற்படுகிறது. தமிழின் எல்லைமிகமிகப் பெரியது. ஒரளவாயினும் தமிழின் பரப்பைத் தெரிந்து கொண்டுதான் தனித்தமிழை வரையறுக்க முடியும்.

பல அருமையான குமரிக்கண்ட தமிழ்ச் சொற்களையும் நறுந்தமிழ்ச் சொற்களையும் தமிழ் அல்ல என்று கூறுவது வியப்பையும் திகைப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. ஆய்வுகள் பெருக வேண்டும். வேர்ச்சொல் அகராதிகள் உருவாகவேண்டும். அதன் பின்னரே ஒரு சொல்லைத் தமிழ்ச் சொல் என்றோ, அல்ல என்றோ முடிவு கூற முடியும்.

இடைக்காலத் தமிழின் குறைபாடு.

பழையன கழிதலும் புதியனபுகுதலும் இயற்கை. ஆனால் இடைக்காலத்தில், தமிழின் தேவை மிகுதிப்பட்ட நேரத்தில்– அக்காலத் தமிழ் அறிஞர்கள் – பழைய மரபுகளை மீறிப்பலவகை புதுத் தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கினர். இவற்றிற்கு என இலக்கணவிதிகள் இல்லாததால் இச்சொற்களில் சில – அன்னியமாக அயலாகத் தோற்றம் அளிக்கின்றன.

சிங்கம், சிகை, சிங்காரம், சிங்காரி, சிங்கரி, சிக்கல் போன்ற பல சொற்களுக்கும் 'சிக்கு' என்பதே வினை ஆகும். சிகை பிறழ்ச்சி விதிப்படி கைசி ஆகி கேசி/கேச என மாறித் தலைமயிரைக்குறித்தது.

கேச +அரி – கேசரி ஆகும். இச்சொல் இலத்தீனில் க=ச என்பதால் சீசர் எனவும், ஜெர்மனியில் கெய்சர் எனவும் மாறித் தலைவன் / மன்னன் என்ற பொருளைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்திய மொழிகளில் எல்லாம் கேசரி உண்டு.

இன்று நமது பேச்சுவழக்கில் 5000க்கு மேற்பட்ட இடைக்காலத்தமிழ்ச் சொற்கள் உள்ளன. இவற்றில் 2000 சொற்கள் அயலாகத் தெரிவதால் தான் சிக்கல் ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுகள் தேவை

எப்படிக் குமரிக்கண்ட தமிழ்ச் சொற்களை தமிழ் அல்ல என்று கூற இயலாதோ அங்ஙனமே இடைக்காலத் தமிழ்ச்சொற்களையும் தமிழ் அல்ல என்று கூற இயலாது.

போன ஆண்டு மாநாட்டில் குமரிக்கண்டச் சான்றுகளைக் காட்டி குமரிக்கண்ட கோட்பாட்டை நிறுவமுற்பட்டோம். இந்த ஆண்டு இன்னும் ஒருபடி ஆழமாகவும் அகலமாகவும் சென்று குமரிக்கண்டச் சொற்களைச் சுட்டிக்காட்ட முயன்றிருக்கிறோம்.

குமரிக்கண்டச் சொற்களையும் இடைக்காலத் தமிழ்ச் சொற்களையும் விரிவாகவும் நுட்பமாகவும் ஆராய்ந்தால் உலக மொழிகளில் எல்லாம் தமிழ்க்கூறுகள் உண்டு என நிறுவமுடியும்.

அசாம் மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்

(சகோ. ஏசுதாஸ்(அசாம்) & டாக்டர் சரளா இராசகோபாலன்).

இந்தியாவின் வடகிழக்கில், அசாம், நாகாலந்து, மணிபுரி ஆகிய பகுதிகள் உள்ளன. இப்பகுதிகளில் வாழ்வோரை நாகர்கள் என்று பொது நிலையில் உரைப்பர்.

'நாக' என்ற சொல், தமிழிலக்கியத்தில் பல இடங்களில் வருகிறது. 'சுவர்க்கம்,' என்றும் 'நாகர் வாழும் பகுதி' என்று இரு பொருள்களிலும் அது கையாளப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் "நாக நீள் நகரொடு நாகநாடு அதனொடு (சிலம்பு–மங்கல 21–22) என்ற தொடரில், இந்த இரு பொருள்களிலும் வருகிறது. ஆயினும் 'நாகர்' என்ற சொல் சிறப்பாக நாகர் இனத்தவரையே சுட்டுவதாகத் தமிழிலக்கியங்களில் காணப்படுகிறது.

நாகநன்னாடு (மணி 9–21) நாக நீள் மணி வரை (பரிதிரட்டு 2–3) நாகபுரம் (மணி 24–169) நாகர் (பரி–11–6), நான்மணி 3–2) ஆகிய இடங்களைச் சான்றாகச் சொல்லலாம்.

நாகன் என்ற பெயரைத் தமிழர்கள் சூட்டிக் கொண்டிருந்தனர். முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர், வெள்ளைக்குடி நாகனார், ஆகிய பழம்புலவர்களின் பெயர்களைத் தமிழிலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. நாகர் என்ற சொல்லுடன், தொடர்புடைய நாகப்பட்டினம் இன்றளவும் தமிழகத்திலுள்ளது.

நாகர் என்ற இனத்தவர் உயர் நிலைப்பெற்றவர்களில் ஒருவர் என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் 168ஆம் வரிக்கு (ஒன்பதிற்று இரட்டி. உயர்நிலை பெறீ இயர்) உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் விளக்க உரையில் தெரிவிக்கின்றார்.

நாகரின் வாழிடம் கடல்கடந்திருந்தது என்ற குறிப்பு, "திரை தருமரபின் பல்வேல் திரையன்" (பெரும்பாண் 30–31) என்ற உரையின் விளக்கத்திலிருந்து உணரமுடிகிறது. இச்செய்தி இப்போதுள்ள இடப்பகுதிக்குப் பொருந்துவதாகவே உள்ளது.

அசாமியமொழி மங்கோலிய மொழியுடன் தொடர்புடையது என்று சிலர் உரைக்கின்றனர். வேறு சிலர் அது வங்காளிமொழியுடன் உறவு கொண்டது என்று கூறுகின்றனர் அதில் வேற்றுமொழிச் சொற்கள் உள்ளன என்றும் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.

அம்மொழியில் பின்வரும் தமிழ்ச்சொற்கள் உள்ளன என்பது ஆய்வில் தெரிகிறது.

முகம் என்பது தமிழ்ச்சொல். இது வடமொழியில் குடியேறிய சொல் என்று பேராசிரியர் வி.கோ.சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார்

(பரிதிமால் கலைஞர்) கருதுகிறார். இது அசாமில் 'முக்' என்று ஆளப்படுகிறது.

மே–மேன்மை; மேலே உள்ளது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மேகம் என்ற தமிழ்ச்சொல் அமைந்துள்ளது. இச்சொல் அசாம் மொழியில் 'மே஘்' என்று வருகிறது. மாமா என்ற தமிழின் உறவுப் பெயர், அம்மொழியில் அப்படியே இருக்கிறது. 'அம்மா' என்ற சொல்லின் திரிபான 'மாதாவும்'அப்பா என்பதன் திரிபான 'பிதா'வும், அம்மொழியில் வழங்குகின்றன.

'படி' என்ற வினைச்சொல்லின் வேர் 'பட' என்று அதேபொருளில் ஆட்சியில் உள்ளது. 'தே' என்ற மூலச்சொல்லிலிருந்து தேவன், தெய்வம் ஆகியனவை தமிழில் தோன்றின. அங்கு அம்மொழியில் 'தேவ்' என்ற சொல் தேவன், கடவுள் ஆகியோரைக் குறிக்கின்றன.

பகலாக இராதது இரவு. தமிழில் இச்சொல் இராத்திரி என்று பேச்சு வழக்கில் உள்ளது. இது அசாமிய மொழியில் 'ராதி' என்று வருகிறது. மக்களினம் மெல்ல ஊர்ந்து வருவதால் 'ஊர் என்றும், நகர்ந்து வருவதால் 'நகர்' என்றும் தமிழில் சொற்கள் உருவாயின. இவை காரணப்பெயர்களாகவும் அமைந்தன. இவற்றில் நகர் என்ற சொல் மாற்றம்பெறாமல் அப்படியே வருகிறது (உதாரணம் : லக்கிநகர்)

'தீ' என்ற மூலச்சொல்லிருந்து தீபம் தோன்றியுள்ளது. இது அம்மொழியில் 'தீப்' என்று கையாளப்படுகிறது. மணம் என்ற தமிழ்ச் சொல் வடிவம் குறுகி, 'மண்' என்றாகி மணம், மனம் என்ற இருபொருள்களில் அசாம் மொழியில் வழக்கிலுள்ளது.

மேற்சொன்ன சொற்களைத்தவிர, அம்மொழியில் பின்வரும் சொற்கள், ஸ்வர (சுரம்) மனுஷ் (மனிதன்) ஹபா (அவை)– சபை) மண்டலி (மண்டலம்) பயஹ (பயம்) பாத்ர (பாத்திரம்) சேனீ –சீனி– இனிப்பு ஆகியவை உள்ளன. இவை அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கு உரியவை.